

การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

นุรรีย๊ะ แมแลแมง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

พ.ศ. 2555

**Yala Rajabhat University's Students
and Perception of Premarital Sexes.**

NURIYA MAELAEMAENG

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
The Requirements for Master of Science
Field in Public Health
Graduate School
Yala Rajabhat University**

2012

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาไทย)

การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ (ภาษาอังกฤษ)

Yala Rajabhat University's Students and Perception
of Premarital Sexes.

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์

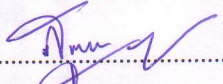
นุรียะ แมแลแมง

สาขาวิชา

สาขารณสุขศาสตร์

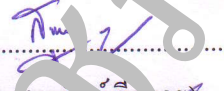
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ดร.สุดารัตน์ ชีระวร)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. รัตนาพร แสงวงศ์)

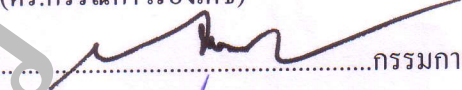
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

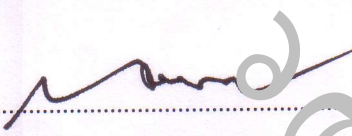

.....กรรมการ
(ดร. รัตนาพร ชีระวร)

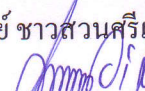

.....
(ดร.กรรณิกา เรืองเดช)

.....กรรมการ
(ดร.กรรณิกา เรืองเดช)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สมทบ

.....กรรมการ
(นายไพบุลย์ ชาวสวนศรีเจริญ)

.....
(นายไพบุลย์ ชาวสวนศรีเจริญ)

.....กรรมการ
(ดร.บุญสิทธิ์ ไชยชนะ)

คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นต้นฉบับหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
สาขารณสุขศาสตร์

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต เรืองแป้น)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2556

“ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา”

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นูรีย๊ะ แมแลแมง

ชื่อปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์

ปีการศึกษา 2555

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ดร.สุภารัตน์ ชีระวร	ประธานกรรมการ
2. ดร.กรรณิกา เรืองเดช	กรรมการ
3. อาจารย์ไพฑูรย์ ชาวสวนศรีเจริญ	กรรมการ

การศึกษานี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์ แบบภาคตัดขวาง (Analytical Cross Sectional Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาและเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 123 คน เปรียบเทียบขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครชชีและมอแกน และการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานด้วยการทดสอบไคสแควร์ และการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี

ผลการวิจัยพบ

1. กลุ่มตัวอย่างไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานร้อยละ 73.07 และมีอีกร้อยละ 26.93 ที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
2. การทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาด้วยการทดสอบไคสแควร์ พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 คือ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ จากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามก และความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ แต่งงานของนักศึกษาด้วยสถิติ Binary Logistic Regression แสดงด้วยค่า Adjusted Odds Ratio และ 95% Confidence Interval (95% CI) พบว่านักศึกษาสาขาวิชามัธยมศึกษาเคยมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการแต่งงานน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ .15 เท่า (95% Confidence ; 95% CI = .04 - .55) นักศึกษาที่พักอยู่กับครอบครัวมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่า นักศึกษาที่ไม่ได้พักอยู่กับครอบครัว 2.01 เท่า (95% CI = 1.05 - 3.48) นักศึกษาที่บิดามารดาหย่าร้าง/ แยกกันอยู่/เสียชีวิต มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่านักศึกษาคิดามารดา อยู่ด้วยกัน .20 เท่า (95% CI = .08 - .53) นักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงมีการยอมรับ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ 4.78 เท่า (95% CI = 1.20 - 19.10) นักศึกษาที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามก มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่ำ 1.87 เท่า (95% CI = 1.004 - 3.48) และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำ 2.61 เท่า (95% CI = 1.45 - 4.69)

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ล้วนมี อิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น ดังนั้นสถาบันทางสังคมที่สำคัญ คือ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันด้านสุขภาพมีความจำเป็นต้องร่วมมือกัน ป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นด้วยการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ ถูกต้อง เพราะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจะนำมาซึ่งปัญหาสังคมและปัญหาสุขภาพตามมาอีก มากมาย

Abstract

Thesis title Yala Rajabhat University's Students and Perception of Premarital Sexes.
Researcher Nuriya Maelaemaeng
Degree Sought Master of Science
Major Public Health
Academic year 2012

Thesis Advisors

1.Sudarat Teeraworn Ph.D	Chairperson
2.Kannika Ruangdej Dr.P.H	Committee
3.Paiboon Chaosuansreecharoen M.Ed., M.S.	Committee

This analytical cross sectional studies aimed to evaluate the acceptance of premarital sex among students and to search and analyze factors that associated with the acceptance of premarital sex among students. The sample of this study consisted of 323 regular undergraduate students of Yala Rajabhat University in academic year 2011. Krejcie and Morgan formula was used in determining sample size and the systematic random sampling technique was used in selecting sample. Descriptive statistics were used in this study. Associations between acceptance of premarital sex and the explanatory variables were analyzed using Chi-square tests. The associations were further explored using Binary Logistic Regression.

The result of this study found that:

1. Approximately 73 % of students did not accept premarital sex and approximately 27 % accept premarital sex.
2. Based on Chi-square tests, study field, peers' risky behavior, sex education from family, pornography's effects, and sex education knowledge were statistically significant associations with acceptance of premarital sex ($p < .05$).
3. The associations were explored using binary logistic regression presented with adjusted odds ratio and 95% confidence interval (95% CI). The results revealed that students studying in the Multimedia field were 0.15 times less likely to accept premarital sex compared to

those studying in Information Technology field (95% CI = .04 - .55). Students living with their families were 2.01 times more likely to accept premarital sex compared to those not living with their family (95%CI = 1.05 – 3.48) while students whose parents' divorce/separation/death were .21 times less likely to accept premarital sex compared to those whose parents staying together (95% CI = .08 - .53). Students who had peers with high risky behavior were 4.71 times more likely to accept premarital sex compared to those who had peers with low risky behavior. Moreover, students who had high accessed pornography were 1.87 times more likely to accept premarital sex compared to those who had low accessed pornography (95% CI = 1.004 - 3.48). Furthermore, students who had high attitudes toward premarital sex were 2.61 times more likely to accept premarital sex compared to those who had low attitudes toward premarital sex (95% CI = 1.45 – 4.69).

The results revealed that socio-cultural and environmental factors had influence on the acceptance of premarital sex. Thus, main social institutes including family, educational, and health institutes should cooperate to prevent having premarital sex via sex education interventions. Because teenager having sex at a young age leads to several social and health problems.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้มพระคุณท่านแรก คือ ดร.สุภารัตน์ ชีระวร ที่ปรึกษาที่ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งโดยได้พาใจไปตรวจแก้วิทยานิพนธ์เพื่อให้สมบูรณ์ที่สุด และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอด ทางต่อมาคือ ดร.กรรณิกา เรืองเดช และอาจารย์ไพบุลย์ ชาวสวนศรีเจริญ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาอีกท่านที่เสียสละเวลาให้คำปรึกษาและช่วยเหลือให้ข้อคิดแง่มุมต่างๆ

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงดี ดร.บุญดิษฐ์ ไชยชนะ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาตรวจสอบ ชี้นำ ตลอดจนให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบและให้เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาที่อนุญาตให้ทำการศึกษา ขอขอบคุณคณบดีคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร และอาจารย์ประจำสาขาวิชาทุกท่านที่สนับสนุนให้การดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้ศึกษา ขอขอบคุณผู้ศึกษาและศิษย์สาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการดำเนินการศึกษานี้จนสำเร็จได้ด้วยดี

นุรริยะ แมแลแมง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	1
กิตติกรรมประกาศ.....	๗
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ฏ
สารบัญภาพ.....	๓
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	5
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	5
3. ขอบเขตด้านตัวแปร.....	5
3.1 ตัวแปรต้น.....	5
3.2 ตัวแปรตาม.....	5
4. ขอบเขตด้านพื้นที่.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 ขอบเขตและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	10
2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	15
3. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศศึกษา.....	26
4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน.....	31
5. ทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน.....	32

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	43
สมมติฐานการวิจัย.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
แผนปฏิบัติการวิจัย.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	85
สรุปผลการวิจัย.....	85
อภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ.....	94
1. ข้อเสนอแนะในการ ำผลวิจัยไปใช้.....	94
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	95
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	101
ภาคผนวก ก สร้คดีที่ใช้ในการวิจัย.....	102
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	106
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่น.....	117
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย.....	119
ภาคผนวก จ รายชื่อหน่วยงานที่ให้ทดลองเครื่องมือ.....	125
ภาคผนวก ฉ รายชื่อหน่วยงานที่ทำการวิจัย.....	127

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	หน้า 129
ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์.....	131

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.....	47
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.....	48
3 แผนปฏิบัติการวิจัย.....	54
4 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา.....	57
5 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทจำแนกเป็นรายข้อ.....	59
6 จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท.....	60
7 จำนวนและร้อยละของการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวจำแนกเป็นรายข้อ.....	61
8 จำนวนและร้อยละของระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว.....	63
9 จำนวนและร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ จำแนกเป็นรายข้อ.....	64
10 จำนวนและร้อยละของระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ.....	65
11 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ.....	66
12 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา.....	68
13 จำนวนและร้อยละของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ.....	69
14 จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน.....	71
15 จำนวนและร้อยละของระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของ นักศึกษา.....	72
16 จำนวนและร้อยละของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน.....	72
17 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับเพศ.....	74
18 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับอายุ.....	74
19 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับสาขาวิชาที่กำลังศึกษา.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
20 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับแหล่งที่พักอาศัย.....	75
21 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา.....	76
22 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับสถานภาพสมรสของบิดามารดา.....	76
23 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับรายได้ต่อเดือน.....	77
24 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับแหล่งรายได้หลัก.....	77
25 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อน.....	78
26 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว.....	78
27 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ.....	79
28 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา.....	80
29 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน.....	80
30 ความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของ นักศึกษา.....	82

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การตั้งครุฑและกลองดนตรีก่อนวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2540 – 2551 ของประเทศไทย.....	1
2 ปัจจัยการเกิดพฤติกรรม และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม.....	33
3 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen.....	35
4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	43

บทที่ 1

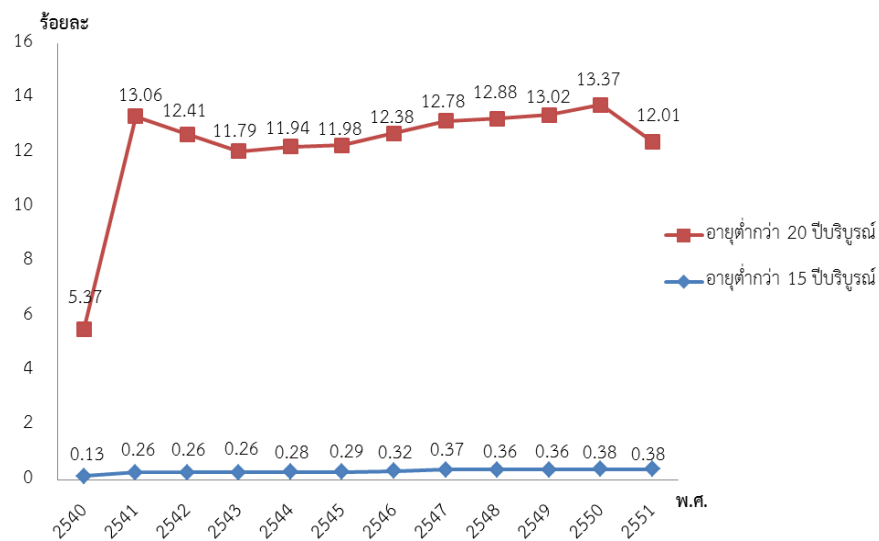
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สภาวะทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จึงนับว่าเป็นวิกฤติช่วงหนึ่งของชีวิต เนื่องจากเป็นช่วงต่อของวัยเด็กและผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นของวัยจะมีการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นด้วยกันเองและบุคคลรอบข้าง หากกระบวนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสม ตามธรรมชาตินั้นวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองของใหม่ ๆ อยากทำตัวในรูปแบบที่แปลกใหม่ไปกว่าเดิม รวมทั้งต้องการการยอมรับในหมู่เพื่อนฝูงที่คบหาสมาคม

ปัจจุบันประเทศไทยได้รับอิทธิพลของสังคมตะวันตกทำให้วัฒนธรรมไทยซึ่งเคยมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเกิดการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก การผสมผสานระหว่างความเป็นไทยกับความเป็นตะวันตกที่บางครั้งไม่กลมกลืนกันได้ก่อให้เกิดปัญหาหลาย ๆ ประการตามมา หนึ่งในหลายปัญหานั้นได้แก่ปัญหาของวัยรุ่นในด้านทัศนคติ และพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ (พฤกษา บุกบุญ, 2549 : 1)

สมัยก่อนเพศเป็นเรื่องที่คนในสังคมมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว แต่ในปัจจุบันเรื่องเพศกลายเป็นเรื่องที่คนในสังคมเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องผ่านความคิด ความเชื่อ ค่านิยมต่าง ๆ ฉะนั้นปัจจุบันเด็กและวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันเร็วขึ้น และการมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ของวัยรุ่นมักเกิดจากอารมณ์และความอยากรู้อยากลองเป็นหลักจึงมักจะก่อให้เกิดปัญหาตามมามากมาย ทั้งปัญหาการตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจ จากข้อมูลของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องสถานะการตั้งครรภ์และคลอดบุตรก่อนวัยอันควรปี พ.ศ.2540 – 2551 จากข้อมูล 12 ปี พบว่าวัยรุ่นไทยมีการตั้งครรภ์และคลอดบุตรก่อนวัยอันควรเพิ่มจำนวนสูงขึ้นในทุก ๆ ปี (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2552 : 6) (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 การตั้งครรภ์และคลอดบุตรก่อนวัยอันควรปี พ.ศ. 2540 – 2551 ของประเทศไทย

ที่มา : คัดแปลงข้อมูลจากสำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2552

จากภาพที่ 1 จะเห็นได้ว่าการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ทุกกลุ่มอายุ ไม่ว่าจะเป็นวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ และวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับสถิติด้านสาธารณสุขพบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2544 - 2552 พบว่า วัย รุ่ น มี ก า ร ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10 มาเป็นร้อยละ 40 ซึ่งเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 4 เท่า (สถิติสาธารณสุข, 2553) จากข้อมูลทั้งสองแหล่งข้างต้นสอดคล้องกับรายงาน ส ต หิ ต ข อ ง ส ำ นั ก ง า น กองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.) และกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) ปี พ.ศ. 2552 มีสัดส่วนจำนวนของวัยรุ่นตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร 122,736 คน หรือประมาณ 336 คนต่อวัน ซึ่งในจำนวนนี้มีเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีประมาณ 3,000 คนต่อปี และครึ่งหนึ่งเลือกที่จะทำแท้ง ในปี พ.ศ. 2553 มีสัดส่วนของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เพิ่มขึ้นอีก ร้อยละ 10 และมีแนวโน้มอายุ ของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรลดน้อยลง ด้วย คือ อายุ 15-17 ปี และอายุน้อยที่สุดคือ 12 ปี (สำนักงานกองทุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2554) ซึ่งมีสถิติที่น่าตกใจที่ระบุว่าประเทศไทยมีวัยรุ่น ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเป็นอันดับ 1 ของเอเชีย และอันดับ 2 ของโลก (เรื่องเล่าเช้านี้, 2555)

สำหรับพื้นที่จังหวัดยะลาวัยรุ่นมีการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเพิ่มขึ้น โดยข้อมูลของ จำนวนผู้มารับบริการที่ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น โรงพยาบาลยะลา ปี พ.ศ. 2551 มีวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ก่อนวัย อันควร จำนวนทั้งหมด 191 ราย ปี พ.ศ. 2552 พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 352 ราย และปี พ.ศ. 2553 พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 360 ราย (มุสตุรา ยะโกะ, 2554 : 4) จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าในระยะ

3 ปี มีจำนวน วัยรุ่นที่มีการตั้งก่อนวัยอันควรของจังหวัดยะลาเพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่า ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลระดับประเทศ

จะเห็นได้ว่าปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรเกิดจากปัจจัยหลายประการคือฐานะทางครอบครัวยากจน ครอบครัวแตกแยก จากการศึกษาของเพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจิรัตน์ (2545) ศึกษาวิจัยเรื่องเจตคติและพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย ปีการศึกษา 2544 ผลการศึกษา พบว่า บิดามารดาที่หย่าร้าง ลูกวัยรุ่นจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน เพราะขาดการเอาใจใส่จากบิดามารดา และมีความรู้ที่ผิดๆ เกี่ยวกับการป้องกันการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน สำหรับงานวิจัยของวรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546 : 84) ที่ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ทุกกลุ่มอายุยังมีความรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา และการป้องกันการตั้งครรภ์

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ประจำสาขาวิชาสุขศึกษา คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สอนในรายวิชาเพศศึกษาจึงสนใจศึกษาถึงการยอมรับการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยเลือกคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรเนื่องจากตามหลักการนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรเป็นนักศึกษาที่มีเหตุผล มีความรอบคอบ (อัตลักษณ์บัณฑิตคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร) มีหลักการทางวิทยาศาสตร์ ศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 4 เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นวัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescent) เป็นช่วงวัยที่ दौरान โมหะง่าย เพื่อนมีอิทธิพลสูง เริ่มสนใจเพศตรงข้าม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเริ่มสมบูรณ์ขึ้น เริ่มทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เป็นวัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescent) เป็นวัยที่รู้จักบทบาทของเพศตนเอง มีอิสระในการดำรงชีวิต และค่อนข้างยอมรับการให้คำแนะนำได้ง่ายกว่าวัยรุ่นตอนกลาง (กรมสุขภาพจิต, 2547) และมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาจำนวนมากที่สุดในจังหวัดยะลา มีความหลากหลายของนักศึกษา คือ มาจากจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส ซึ่งส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม การอบรมเลี้ยงดูอย่างเคร่งครัดในเรื่องการปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลาม และมีการปิดบังในเรื่องเพศ จึงเป็นปัญหาที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา และทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดของโรช (Roche,1990) มาอธิบายระดับการยอมรับการใช้เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ซึ่ง

แบ่งเป็น 8 ระดับ โดยเริ่มจากระดับการยอมรับน้อยที่สุดไปหาระดับการยอมรับที่มากที่สุดดังนี้ คือ ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว มีการจูบเบาๆ ตอนกลางคืน มีการโอบกอด และการจูบเล็กน้อยแต่บ่อยครั้ง มีการโอบกอดและการจูบที่ลึกซึ้งขึ้น มีการเล้าโลมเล็กน้อย มีการเล้าโลมรุนแรง มีการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน มีการร่วมเพศ สำหรับการอธิบายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยสังคม (Social Cognitive Theory) ของอัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) (รุจิรา คางสงค์, 2550 : 222 – 223) และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของไอเซน (Ajzen , 2006)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ความสำคัญของการวิจัย

งานวิจัยเล่มนี้เป็นงานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งมีความสำคัญและสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ดังนี้คือ

1. ทราบถึงการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน โดยบรรจุหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษาเข้าไปในหลักสูตรการศึกษาทั่วไป
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปจัดตั้งศูนย์ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรจะนำไปสู่ปัญหาต่างๆ มากมาย ได้แก่ ปัญหาสังคม เพราะมารดาและบิดายังไม่พร้อมจะดูแลเด็กที่จะเกิด ปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาสุขภาพของมารดาที่ตั้งครรภ์ในวัยเด็ก

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีขอบเขตของการวิจัยเป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 4 ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 424 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชายและหญิง ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 4 ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 323 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซีและมอแกน (Krejcie and Morgan, 1970) (สำนักทะเบียนและวัดผลมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา, 2554)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบตัดขวาง (Analytical Cross Sectional Studies) โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดของโรช (Roche, 1990) มาอธิบายระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยสังคม (Social Cognitive Theory) ของแบนดูรา (Bandura) (รุจิรา ดวงสงค์, 2550 : 222 – 223) และ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของไอเซน (Ajzen, 2006) มาอธิบายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับที่ได้รับต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก

3.1.2 ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว

3.1.3 การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ

3.1.4 ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

3.1.5ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

3.2 ตัวแปรตาม คือ การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาตั้งอยู่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีประชากรที่เป็นไทยมุสลิม และไทยพุทธ นักศึกษาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีทั้งนับถือศาสนาอิสลาม และศาสนาพุทธ โดยมีสัดส่วนของนักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ 90 และนับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ 10

ข้อตกลงเบื้องต้น

คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครชีและมอแกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 202 คน สำหรับสาขาวิชาที่มีกลุ่มประชากรน้อยกว่า 30 คน ผู้วิจัยจะเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 323 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

อายุ หมายถึง อายุเต็มปีบริบูรณ์นับถึงวันที่ทำการเก็บข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี และ อายุ 20 ปี ขึ้นไป

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สาขาวิชาที่กำลังศึกษา หมายถึง สาขาที่นักศึกษาเรียน ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และสาขาวิชาสุขศึกษา ในภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

แหล่งที่พักอาศัย หมายถึง การพักอาศัยของนักศึกษาขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อาศัยอยู่กับครอบครัว ได้แก่ บ้านบิดามารดา หรือบ้านญาติ และไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว ได้แก่ หอพักใน มหาวิทยาลัย หอพักนอกมหาวิทยาลัย อาคารชุดพักอาศัย แมนชั่น บ้านเช่า

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา หมายถึง ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ของนักศึกษา ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาปีการศึกษา 2554

สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง สถานะทางการแต่งงานของบิดามารดาของนักศึกษา โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ บิดา มารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน และกลุ่มบิดามารดาหย่าร้างกัน / แยกกันอยู่ / เสียชีวิต

รายรับที่ได้รับต่อเดือน หมายถึง รายได้ที่ได้รับต่อเดือนของนักศึกษาภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ รายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท รายได้ 1,000 – 1,500 บาท และรายได้มากกว่า 1,500 บาท

แหล่งรายได้หลัก หมายถึง ช่องทางที่นักศึกษาภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้รับรายได้ต่อเดือน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ช่องทาง คือ ได้รับจากครอบครัว ทำงานเอง และได้รับจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)

พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท หมายถึง พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดำรงชีวิต และพฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สื่อของเพื่อนสนิทของนักศึกษา

การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว หมายถึง การได้รับการอบรมสั่งสอนจากบิดามารดา และคนในครอบครัวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การวางตัวที่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม การคบเพื่อนต่างเพศ และการเปิดรับข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อลามต่าง ๆ ของนักศึกษา

การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามต่าง ๆ หมายถึง ช่องทางต่าง ๆ ในการรับรู้เรื่องเพศของนักศึกษา ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อกระจายภาพและเสียง การให้คำปรึกษา และแนะนำให้คบเพื่อนต่างเพศ ดูหนังลามก อ่านหนังสือลามก

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศของนักศึกษา ประกอบด้วย การเจริญเติบโต พัฒนาการทางเพศ การวางแผนครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อของนักศึกษาในด้านบวกและลบ ที่มีต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การถูกเนื้อต้องตัว หรือการแสดงความรักระหว่างชายหญิง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หมายถึง การที่วัยรุ่นยอมให้คนรัก หรือเพศตรงข้ามถูกเนื้อต้องตัว อาจจะเริ่มจากระดับการยอมรับน้อยที่สุดไปหาระดับการยอมรับที่มากที่สุดก่อนจะมีการแต่งงาน ซึ่งแบ่งการยอมรับออกเป็น 8 ระดับ ได้แก่ ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว มีการจูบเบา ๆ ตอนกลางคืน มีการโอบกอด และการจูบเล็กน้อยแต่บ่อยครั้ง มีการโอบกอดและการจูบที่ลึกซึ้งขึ้น มีการเล้าโลมเล็กน้อย มีการเล้าโลมรุนแรง การสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน และมีการร่วมเพศ และจาก 8 ระดับ แบ่งออกเป็น

1. ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หมายถึง การที่นักศึกษาไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว

2. ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หมายถึง การจูบเบาๆ ตอนลากลับ การโอบกอดและการจูบเล็กน้อยแต่บ่อยครั้ง การโอบกอดและการจูบที่ลึกซึ้งขึ้น การเล้าโลมเล็กน้อย การเล้าโลมรุนแรง การสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน และการร่วมเพศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Analytical Cross Sectional Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา โดยศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 323 คน ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบเป็นแนวทางในการศึกษา โดยกำหนดหัวข้อเรื่องตามลำดับดังต่อไปนี้

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
 - 2.1 อิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว
 - 2.2 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน
 - 2.3 อิทธิพลของสื่อ
3. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศศึกษา
4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
5. ทฤษฎีที่อธิบายการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างมากและรวดเร็ว พร้อมกับมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อาจจะเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัย และชีวิตสำหรับวัยรุ่นที่ยังขาดความรู้ ประสบการณ์ และทักษะในการตัดสินใจ การพัฒนาความคิดและสติปัญญายังไม่ดีพอที่จะเข้าใจถึงผลตามมา หรือผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในประเด็นเกี่ยวกับวัยรุ่นนี้ มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายว่าสื่อถึงบุคคลในวัยใดบ้าง ตัวอย่างที่จะนำอธิบายต่อไปนี้

แนวคิดอันแรกเป็นการให้ความหมายของอเนกอาร์พรรค (2548 : 258) ที่ชี้ให้เห็นว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีการเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะทางเพศ มุกดา สุขสมาน (2537 : 56) ยังอธิบายถึงหมายของวัยรุ่นว่า วัยรุ่น (Adolescence) หมายถึง ช่วงวัยของการเปลี่ยนแปลง เป็นวัยที่มีลักษณะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างความเป็นเด็ก และเป็นผู้ใหญ่ และโสภณัท นุชนาด (2542 : 1) อธิบายว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ เป็นการเจริญเติบโตพร้อม ๆ กันไปในทุกด้าน ทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่กำลังจะพัฒนาตนเองไปสู่วัยผู้ใหญ่ต่อไป

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 1062) อธิบายว่าวัยรุ่น หมายถึง วัยที่มีอายุประมาณ 13 – 19 ปี อย่างไรก็ตามการให้ความหมายของวัยรุ่นนี้ปริชา วิหคโต และคณะ (2547 : 8) อธิบายเพิ่มเติมอีกว่า วัยรุ่น คือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 12 – 21 ปี การแบ่งวัยของมนุษย์นั้นจะใช้ลักษณะการเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขนาด รูปร่าง การเปลี่ยนสัดส่วน การมีลักษณะใหม่เกิดขึ้น หรือมีความสามารถใหม่ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาเป็นหลักในการแบ่งช่วงอายุ ต่อจากนั้นจึงสำรวจว่า ลักษณะที่เปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นในช่วงอายุเท่าใด อายุที่ได้จึงเป็นช่วงอายุเฉลี่ยจากคนส่วนมากในวัยนั้นๆ อย่างไรก็ตามองค์การอนามัยโลกให้คำจำกัดความของ “วัยรุ่น” ไว้ 3 ประการ ดังนี้ (WHO, 1990)

1. เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ จากวัยเด็กเติบโตไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่
2. เปลี่ยนแปลงจากสภาพที่ต้องพึ่งพิงผู้ใหญ่ในทางเศรษฐกิจไปสู่สถานะที่ต้องรับผิดชอบและพึ่งตนเอง
3. มีการเจริญเติบโตของระบบสืบพันธุ์ในลักษณะที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์และตั้งครรภ์ได้

1.2 ช่วงอายุของวัยรุ่น และพัฒนาการของวัยรุ่น

1.2.1 ช่วงอายุของวัยรุ่น

กรมสุขภาพจิตได้แบ่งวัยรุ่นตามกลุ่มอายุออกเป็น 3 ระยะ คือ (กรมสุขภาพจิต, 2547)

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescent) อายุ 10 – 15 ปี มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายอย่างรวดเร็ว
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescent) อายุระหว่าง 16 – 19 ปี เป็นระยะที่ दौरान โมห่ง่าย เพื่อนมีอิทธิพลสูง เริ่มสนใจเพศตรงข้าม การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเริ่มสมบูรณ์ขึ้น เริ่มทดลองเกี่ยวกับเรื่องเพศ
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescent) อยู่ระหว่าง 20 – 24 ปี รู้จักบทบาทของตนเอง มีอิสระในการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ค่อนข้างยอมรับการให้คำแนะนำได้ง่ายกว่าวัยรุ่นตอนต้นและวัยรุ่นตอนกลาง

1.2.2 พัฒนาการของวัยรุ่น (Adolescent Development)

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายด้าน ทำให้ต้องมีการปรับตัวหลายด้านพร้อม ๆ กัน จึงเป็นวัยที่จะเกิดปัญหาได้มาก การปรับตัวได้สำเร็จจะช่วยให้วัยรุ่นพัฒนาตนเองเกิดบุคลิกภาพที่ดี ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำเนินชีวิตต่อไป การเรียนรู้พัฒนาการวัยรุ่นจึงมีประโยชน์ทั้งต่อการส่งเสริมให้วัยรุ่นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีทั้งทางร่างกายจิตใจสังคม และช่วยป้องกันปัญหาต่าง ๆ ในวัยรุ่น เช่น ปัญหาทางเพศหรือปัญหาการใช้สารเสพติดเพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ 2 ปี และจะเกิดการพัฒนาไปจนถึงอายุประมาณ 18 ปี จึงจะเข้าสู่ผู้ใหญ่ พนม เกตุมาน (2550) ได้อธิบายพัฒนาการของวัยรุ่นด้านต่าง ๆ คือ พัฒนาการทางร่างกาย พัฒนาการทางจิตใจ พัฒนาการทางสังคม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. พัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development) ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายทั่วไป และการเปลี่ยนแปลงทางเพศ เนื่องจากวัยนี้ มีการสร้างและหลั่งฮอร์โมนเพศ (Sex Hormones) และฮอร์โมนของการเจริญเติบโต (Growth Hormone) อย่างมากและรวดเร็ว ประกอบด้วย

- การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย (Physical Changes) ร่างกายจะเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แขนขาจะยาวขึ้นก่อนจะเห็นการเปลี่ยนแปลงอื่นประมาณ 2 ปี เพศหญิงจะไข่ม้วนมากกว่าชายที่มีกล้ามเนื้อมากกว่า ทำให้เพศชายแข็งแรงกว่า

- การเปลี่ยนแปลงทางเพศ (Sexual Changes) สิ่งที่ได้เห็นได้ชัดเจน คือ วัยรุ่นชายจะเป็นหนุ่มขึ้น นมขึ้นพาน (ห้วนมโตขึ้นเล็กน้อย กดเจ็บ) เสียงแตก หวดเคราขึ้น และเริ่มมีฝันเปียก (Nocturnal Ejaculation)

- การหลั่งน้ำอสุจิในขณะที่หลับและฝันเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ) การเกิดฝันเปียกครั้งแรกเป็นสัญญาณของการเข้าสู่วัยรุ่นของเพศชาย ส่วนวัยรุ่นหญิงจะเป็นสาวขึ้น คือ เต้านมมีขนาดโตขึ้น ไขมันที่เพิ่มขึ้นจะทำให้รูปร่างมีทรวดทรง สะโพกผายออก และเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก (Menarche) การมีประจำเดือนครั้งแรก เป็นสัญญาณบอกการเข้าสู่วัยรุ่นในหญิง

2. พัฒนาการทางจิตใจ (Psychological Development) สติปัญญา (Intellectual Development) วัยนี้สติปัญญาจะพัฒนาสูงขึ้น จนมีความคิดเป็นแบบรูปธรรม เพียร์เจต์ (Piaget : 1977) ใช้คำอธิบายพัฒนาทางจิตใจนี้ว่า Formal Operation ซึ่งมีความหมายถึงความสามารถเรียนรู้ เข้าใจ เหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้งขึ้นแบบความคิดแบบรูปธรรม (Abstract Thinking) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้นตามลำดับจนเมื่อพ้นวัยรุ่นแล้ว จะมีความสามารถทางสติปัญญาได้เหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นนี้ ยังอาจขาดความขี้คิด มีความหุนหันพลันแล่น ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ

3. พัฒนาการทางสังคม (Social Development) วัยนี้จะเริ่มห่างจากทางบ้าน ไม่ค่อยสนิทสนมคลุกคลีกับพ่อแม่พี่น้องเหมือนเดิม แต่จะสนใจเพื่อนมากกว่า จะใช้เวลากับเพื่อนนาน ๆ มีกิจกรรมนอกบ้านมาก ไม่อยากไปไหนกับทางบ้าน เริ่มมีความสนใจเพศตรงข้าม สนใจสังคมสิ่งแวดล้อม ปรับตัวเองให้เข้ากับกฎเกณฑ์กติกาของกลุ่ม ของสังคมได้ดีขึ้น มีความสามารถในการทักษะสังคม การสื่อสารเจรจา การแก้ปัญหา การประนีประนอม การยืดหยุ่นโอนอ่อนผ่อนตามกัน และการทำงานร่วมกับผู้อื่น พัฒนาการทางสังคมที่ดีจะเป็นพื้นฐานมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และบุคลิกภาพที่ดี การเรียนรู้สังคมจะช่วยให้ตนเองหาแนวทางการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตนเอง เลือกวิชาชีพที่เหมาะสมกับตน และมีสังคมสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อตนเองในอนาคตต่อไป (พนม เกตุมาน , 2550)

1.3 ธรรมชาติของวัยรุ่น และความต้องการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสนใจเพื่อนต่างเพศ มีพัฒนาการทางบุคลิกภาพอยู่ในขั้นวุฒิภาวะทางเพศซึ่งเป็นวัยที่สรีระเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะระบบที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น ชายมีอสุจิ หญิงมีประจำเดือน การเปลี่ยนแปลงทางสรีระมีผลทำให้เด็กวัยรุ่นแสดงพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบต่างๆ กัน (มานพ คณะโต, 2541 : 108) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน ทำให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกที่เร้าใจให้เกิดความต้องการทางเพศ ซึ่งนำไปสู่ความอยากรู้ อยากเห็น

อยากทดลอง โดยพยายามหาความรู้จากเพื่อน สิ่งพิมพ์และสื่อต่าง ๆ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการสื่อสาร ที่มีการนำเสนอเรื่องเพศมากขึ้น ประกอบกันกับสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ทำให้วัยรุ่นมีกิจกรรมทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น และมีการร่วมเพศก่อนวัยอันควร ถ้าไม่ได้รับการสอนหรือ แนะนำที่เหมาะสม (อนเนก อาร์พรรค, 2548 : 259)

วัยรุ่นแต่ละวัยมีความต้องการเด่น ๆ ประจำวัย เช่น วัยรุ่นตอนต้นและตอนกลาง ต้องการเล่นสนุก วัยรุ่นตอนปลายต้องการความสำเร็จ ความมีหน้ามีตาในอาชีพ ฯลฯ ความต้องการเด่น ๆ ของวัยรุ่นมีมากมายซึ่ง ศรีเรือน แก้วกังวาน (2549 : 360 - 361) ได้สรุปความต้องการของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องอยู่ใต้คำสั่ง คำบังคับบัญชาของผู้ใดโดยเฉพาะบุคคลผู้มีอำนาจหรือผู้สูงวัยกว่า รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะเด็กวัยรุ่นเชื่อว่าลักษณะที่เป็นเครื่องหมายของความเป็นผู้ใหญ่คือ ความเป็นอิสระจากผู้ที่มีอำนาจเหนือตน
2. ต้องการมีตำแหน่ง (Status) รวมทั้งต้องการความสนับสนุน (Approval) ทั้งจากผู้ใหญ่และเพื่อนร่วมรุ่น
3. ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ บางครั้งรวมทั้งความท้าทาย ตื่นเต้น กลียดความจำเจซ้ำซาก ชอบทดลอง ยิ่งถูกห้ามยิ่งอยากลอง ฉะนั้นระยะนี้ เด็กวัยรุ่นไม่ว่าที่ไหน สมัยใด มักชอบฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ เด็กบางคนอาจชอบลองสิ่งที่ผิด ๆ เช่น ยาเสพติด ประพฤติผิดทางเพศ ต่อต้านกฎเกณฑ์ของสังคมและสถาบัน เพื่อจะดูว่าผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร หรือบางคนอยากลองเพื่อประชันชีวิต
4. ต้องการรวมพวกพ้อง มีกลุ่มก้อน เป็นความต้องการค่อนข้างสูง เพราะการรวมพวกพ้องเป็นวิถีทางให้เด็กได้รับสนองความต้องการหลายประการ เช่น ความรู้สึกอบอุ่นใจ การได้รับการยกย่อง ความรู้สึกว่ามีผู้ที่เข้าใจตน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตน
5. ต้องการความรู้สึกมั่นคง อบอุ่นและปลอดภัย เพราะเด็กมีอารมณ์หวั่นไหวง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย สับสนและลังเลง่าย เด็กจึงมีความต้องการเช่นนั้นค่อนข้างสูง
6. ต้องการความถูกต้อง ความยุติธรรม เด็กถือว่าความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ เด็กจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อความถูกต้องยุติธรรมตามทัศนคติของตนเป็นอย่างยิ่ง และอยากทำอะไรหลาย ๆ อย่างเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทั้งในแง่ส่วนบุคคลและสังคม
7. ต้องการความงดงามทางร่างกาย ไม่ว่าวัยรุ่นชายหรือหญิง ต้องการให้คนอื่นรู้สึกชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณ์ของตนสมตามเพศของตนทั้งสิ้น เพราะคิดว่าความงามทางกายเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย เป็นที่ยอมรับของสังคม และดึงดูดใจเพศตรงข้าม ฉะนั้นจึงให้ความสำคัญ

เอาใจใส่ต่อการออกกำลังกาย ลักษณะอาหารที่รับประทาน ทรงผม เสื้อผ้า เครื่องประดับ สุขภาพ อนามัย ความงดงามทางกาย นับเป็นส่วนหนึ่งของความภูมิใจและมั่นใจตัวเองของวัยรุ่นด้วย

8. ความต้องการประพาดิตนสมตามบทบาททางเพศของตน เป้าประสงค์เหล่านี้ ลึกซึ้งมากในขณะนี้ ผู้ที่มีความรู้สึกว่าตนเอง “ไม่สมเป็นชายชาตรี” หรือ “ไม่สมเป็นหญิงสาว” จะรู้สึกไม่แน่ใจและไม่สบายใจเกี่ยวกับตนเอง ความสำนึกเช่นนี้ถ้าบังเกิดกับคนใดแล้ว ผู้นั้นย่อมพยายามแก้ไขทุกวิถีทาง โดยทั่วไปทั้งหญิงและชายวัยรุ่นพยายามจะประพาดิตนเพื่อให้ “ดูงดงาม สมเป็นสุภาพสตรี” หรือ “ดูแข็งแรงบึกบึนสมเป็นชายชาตรี” ตามแบบที่ตนนิยม ส่วนผู้ที่รู้ตัวว่ามี บทบาททางเพศแบบลัทธิเพศก็มักรวมกลุ่มกับผู้ที่มียลักษณะคล้ายกัน ยิ่งสังคมปัจจุบันยอมรับสิ่ง เหล่านี้เปิดเผย การรวมกลุ่มของพวกนี้ในสังคมเพศของตัวก็ยิ่งเกาะกลุ่มกันแน่นแฟ้นและ เปิดเผยยิ่งขึ้น

9. ความต้องการเลือกอาชีพ เด็กวัยรุ่นโตพอที่จะมองเห็นความสำคัญของอาชีพ และเข้าใจว่าอาชีพนำมาซึ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อาชีพเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงสถานะ ความเป็นผู้ใหญ่ การที่คนใดจะมีอาชีพอย่างไรนั้นจะต้องมีความรู้เป็นฐาน เด็กบางคนซึ่งไม่เคย สนใจและเตรียมตัวเพื่อเลือกอาชีพจะเริ่มมีความต้องการนี้ในขณะนี้ ทั้งจากประสงค์ภายในตนเอง หรือและจากอิทธิพลของเพื่อนร่วมวัย พ่อแม่ผู้ปกครอง และสังคม

มุตตรา ยะโกะ (2554) ได้กล่าวไว้ว่าเด็กวัยรุ่นที่มีความสุขคือผู้ที่ได้รับสิ่งสนอง สมความต้องการของเขา การตั้งเป้าระดับของความ ต้องการ ลักษณะของความ ต้องการ จึงเป็น เรื่อง ที่เด็กวัยรุ่นต้องคำนึงให้อยู่ในขอบเขตที่จะทำให้ได้สำเร็จ เพื่อประกันความไม่สมปรารถนา เพราะ ถ้าไม่สมปรารถนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งรุนแรงแล้วย่อมมีความรู้สึกผิดหวังลึกซึ้งและยืนนาน

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศหรือความสัมพันธ์ทางเพศ หมายถึง ความสัมพันธ์ ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีปฏิสัมพันธ์กัน หรือมาร่วมกันแสดงกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือ หลายอย่าง อันเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมทางเพศ (Sex Behavior) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นความสัมพันธ์ ที่เกิดขึ้นในช่วงวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาของการค้นหาเพื่อสร้างความเป็นตัวของตัวเอง และ การสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ซึ่งจะเน้นลักษณะที่สำคัญของ ชีวิตทั้งด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ และทางสังคม

ความสัมพันธ์ทางเพศของเด็กวัยรุ่นจึงจำเป็นต้องมีขอบเขตและมีประเพณีการ แต่งงานหรือการดำเนินชีวิตสังคมแบบครอบครัว ซึ่งความสัมพันธ์นี้จะเริ่มเมื่อชายหญิงเข้าสู่วัยรุ่น จนกระทั่งถึงระยะหนุ่มสาว (สุมาลี สวดยะอาด , 2555 : 165 -166)

1.5 ทศนคติต่อเพศตรงข้าม

ทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude) หมายถึง ปฏิกริยาในด้านความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่จะพึงมีต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ทัศนคติมีรูปแบบแบ่งออกได้หลายอย่าง เช่น ความสนใจ ความพึงพอใจ ความรัก ความหลงใหล ความศรัทธา ฯลฯ ทัศนคดีย่อมมีบทบาทอยู่มากในเรื่องของการปฏิบัติหรือความประพฤติต่างๆ ของคนเรา เพราะทัศนคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับจิตใจว่าจะทำหรือไม่ทำ ไม่ใช่เป็นเรื่องของพันธุกรรม ถ้าทำแล้วจะทำออกมาในรูปใดทัศนคติจึงเป็นความพร้อมภายในของบุคคล ดังนั้นทัศนคติจึงสามารถเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นได้ และสร้างให้เกิดขึ้นใหม่ได้ ซึ่งมีส่วนช่วยในการปรุงแต่งและควบคุมรูปแบบของการปฏิบัติหรือความประพฤติได้อีกด้วย

ดังนั้นการมีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม ทำให้วัยรุ่นมีความสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้เร็ว โดยที่ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงต่างก็พยายามให้ความสนใจซึ่งกันและกัน พยายามให้ออกาสและหาโอกาสอยู่ใกล้ชิดกัน ความสัมพันธ์ระหว่างเพศในรูปแบบต่างๆ ก็ปรากฏขึ้น ซึ่งในเรื่องเช่นนี้การให้ความรู้ด้านเพศศึกษาแก่วัยรุ่นจะช่วยป้องกันได้เป็นอย่างดี ข้อสำคัญคือผู้ใหญ่มักจะลืมความรู้สึกในการปรับตัว จึงไม่เห็นความสำคัญของเพศศึกษาและไม่เห็นใจเด็กวัยรุ่น ซึ่งอาจมีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในอนาคตได้ (สุมาลี สวดยสะอาด , 2555 : 168 -169)

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

2.1 อิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

การอบรมเลี้ยงดูทำให้เกิดการพัฒนาจิตลักษณะและพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กในด้านที่ไม่เหมาะสมได้ โดยเฉพาะถ้ามีการอบรมเลี้ยงดูที่ผิดพลาด ขาดความรู้และความเข้าใจในความต้องการของเด็กแต่ละวัย ขาดความรัก แล้วจะก่อให้เกิดลักษณะที่ไม่เหมาะสมและพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ต้องการได้ เช่น พฤติกรรมที่แปรปรวน การประพฤติในสิ่งที่เสื่อมเสีย ความก้าวร้าว มีบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสมในด้านต่างๆ ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูส่งผลต่อการพัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจของเด็ก และอาจกล่าวได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูเป็นรากฐานของการพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เพื่อให้สามารถประพฤติในสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

2.1.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

มีนักการศึกษาและนักวิชาการได้ให้ความหมายการอบรมเลี้ยงดูไว้หลายความหมายด้วยกัน ซึ่งจะนำเสนอโดยสังเขปดังนี้

คุชฌี โยเหลา (2540 : 69) ได้อธิบายความหมายของการอบรมเลี้ยงดูว่าเป็นพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ปรากฏต่อเด็กทั้งทางบวกและทางลบ ในทางบวก ได้แก่ การให้สมาชิกสนับสนุน มีเหตุผลยอมรับนับถือความสามารถ และความเห็นของเด็ก มีความสม่ำเสมอและเหมาะสมในการให้รางวัลหรือลงโทษ ส่วนการอบรมเลี้ยงดูในทางลบ ได้แก่ การออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติตาม ควบคุม ไม่ยอมรับความคิดเห็นของเด็ก หรือการปฏิบัติของผู้ปกครองแบบปล่อยให้เด็กปฏิบัติตาม ไม่ให้ความอบอุ่นเท่าที่ควร การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบเรียกร้องเอาจากเด็ก ปล่อยปละละเลยใช้เหตุผล

กุศล สุนทรธาดา (2541: 7) ได้ให้ความหมาย การเลี้ยงดูบุตร (Child Rearing) หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ดูแลเด็กปฏิบัติต่อเด็กและเรียกร้องให้เด็กปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นในลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในชีวิตเด็ก ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว และเลียนแบบการกระทำต่าง ๆ ของผู้อบรมเลี้ยงดู ประสพการณ์เหล่านี้จะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สมคิด อิศระวัฒน์ (2542: 10) ให้ความหมาย การอบรมเลี้ยงดูว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นกระบวนการในการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ของบุคคลของสังคม เป็นเรื่องของการถ่ายทอดความคิดความเชื่อและวิถีปฏิบัติของแต่ละครอบครัวแต่ละสังคม การอบรมเลี้ยงดูจัดเป็นสิ่งแวดล้อมประการหนึ่งของบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมและจากกระบวนการถ่ายทอดทางสังคมดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาทัศนคติ ความเชื่อค่านิยม ของบุคคล ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในชีวิตเด็ก ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว และเลียนแบบการกระทำต่าง ๆ ของผู้อบรมเลี้ยงดูประสพการณ์เหล่านี้จะมีผลต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ดวงใจ เดชสงเคราะห์ (2548 : 28 -29) ให้ความหมายการอบรมเลี้ยงดูว่าการที่พ่อแม่ หรือผู้ปกครองต้องมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวข้อง และเอาใจใส่ปฏิบัติต่อเด็ก ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ ต้องอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้ถึงทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูนี้จะมีผลต่อเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก

จากความหมายการอบรมเลี้ยงดูข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่บิดา มารดา ปฏิบัติต่อเด็ก ซึ่งเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ

ทำให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว และเลียนแบบการกระทำต่าง ๆ ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2.1.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

เพื่อเป็นพื้นฐานในการเข้าใจการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ จึงได้รวบรวมรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู ที่ได้ใช้วิธีการต่าง ๆ แบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นหลายประเภท ดังที่ บัรวินด์ (Baumrind, 1967: 291-328) ได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การอบรมแบบเอาใจใส่ (Authoritative) เป็นการอบรมเลี้ยงดู ที่พ่อแม่ควบคุมเรียกร้องให้ทำตามที่พ่อแม่ต้องการ แต่ขณะเดียวกันก็ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้เหตุผล มีการติดต่อสัมพันธ์และยอมรับเด็ก เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่มีความสมดุลระหว่างการควบคุมกับการปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ พ่อแม่ใช้อำนาจออกคำสั่งให้เด็กทำตามความต้องการของตน ไม่มีการปรึกษาหารือกับเด็ก แสดงความไม่พอใจไม่ไว้ใจ ห้างเหิน อบอุ่นน้อย และลงโทษในระดับสูง

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissiveness) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับ ให้ความอบอุ่น ไม่มีการประเมิณเด็ก ปรึกษาหารือกับเด็กในการทำกิจกรรมต่างๆ ปล่อยให้เด็กพัฒนาไปตามธรรมชาติ แต่ค่อนข้างปกป้องคุ้มครอง

ขณะที่ การ์เบียล (Garbriel, 1967: 79) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. บิดามารดาที่แสดงความเป็นเจ้าของมากเกินไป (Over possessive) บิดามารดาประเภทนี้จะให้ความรัก ความคุ้มครองและตามใจเด็กเกินไป มักเป็นบิดามารดาที่สูญเสียความรักจึงชดเชยสิ่งที่ขาดไป

2. บิดามารดาที่ไม่ยอมรับบุตร (Rejective parents) บิดามารดาประเภทนี้จะแสดงการไม่ยอมรับบุตรอย่างชัดเจน มีพฤติกรรมตรงข้ามกับบิดามารดาที่แสดงความเป็นเจ้าของมากเกินไป

3. บิดามารดาแบบอึดตามใจไปเลย (Authoritarian Parents) บิดามารดาประเภทนี้ควบคุมลูกมากเกินไปให้ความรักที่อบอุ่นน้อย ต้องการให้ลูกเชื่อฟังอยู่ในระเบียบและอยู่ในคำสั่ง

4. บิดามารดาที่ยอมรับลูก (Over permissive parents) บิดามารดาประเภทนี้จะปล่อยให้เด็กทำอะไรตามชอบใจ ให้เด็กมากเกินไปจนจำเป็น ที่ปล่อยเด็กไม่ไว้ว่าไม่สนใจแต่เพราะไม่กล้าห้าม

5. บิดามารดาแบบประชาธิปไตย (Democratic Parents) บิดามารดาประเภทนี้ให้อิสระแก่เด็กในการแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาทักษะที่เหมาะสมกับวัยถึงขีดสุด ให้ความอบอุ่นแสดงความเห็นอกเห็นใจเด็กในโอกาสที่เหมาะสม และมีความยุติธรรม

โรเจอร์ (Roger, 1972: 557) ได้แบ่งแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง วิธีการที่บิดามารดา อบรมเลี้ยงดูบุตร โดยที่บุตรรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดามารดาไม่ตามใจจนเกินไปหรือเข้มงวดจนเกินไป ยอมรับนับถือความสามารถและความคิดของบุตร ให้ความร่วมมือกับบุตรในโอกาสอันควร

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Firm Discipline) หมายถึง วิธีการที่บิดามารดา อบรมเลี้ยงดูบุตรที่บุตรรู้สึกว่าคุณารดาทำร้ายเรื่องส่วนตัวของตน คอยยับยั้งการก้าวร้าว ทำให้บุตรรู้สึกผิดเมื่อแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรู้สึกว่าคุณเองได้รับการตามใจ และไม่ได้รับความเอาใจใส่ให้คำแนะนำช่วยเหลือจากบิดามารดาเท่าที่ควร

สำหรับนักวิชาการของไทย คือ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข บัจฉนิก (2536: 27-31) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูไว้ 5 แบบ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดา รายงานว่า บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตรด้วยความรักใคร่ เอาใจใส่ทุกข์สุข มีความใกล้ชิด ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดามารดา อธิบายเหตุผลให้บุตรในขณะที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำ นอกจากนี้บิดามารดา ยังลงโทษและให้รางวัลแก่การกระทำของบุตรอย่างเหมาะสมมากกว่าการใช้อารมณ์

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษทางจิต หมายถึง การที่บิดามารดาใช้ว่าจว่ากล่าวตีสอนเมื่อบุตรกระทำผิด ขู่ว่าจะไม่รัก ตัดสิทธิ์ที่เคยได้รับเมื่อบุตรมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาออกคำสั่งให้บุตรทำตามและตรวจตราอย่างใกล้ชิดว่าบุตรทำตามหรือไม่ หากบุตรไม่ทำตามจะมีการลงโทษ

5. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว หมายถึง การที่บิดามารดาเปิดโอกาสให้บุตรทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันด้วยตนเอง ซึ่งมีบิดามารดาคอยให้คำแนะนำ

สุพัตรา สุภาพ (2536: 58) ได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวไว้ 4 รูปแบบ ดังนี้ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง การที่เด็กรู้สึกว่าคุณแม่แสดงความรักและส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการคิด ตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ เด็กจะได้รับความรักเสมอภาค ในการทำสิ่งต่าง ๆ

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบทนุถนอมมากเกินไป (Over Protection) หมายถึง การที่เด็กรู้สึกว่าคุณแม่แสดงความรัก และห่วงใยเด็กจนเกินไป ให้ความช่วยเหลือจนเกินความจำเป็น มักจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเด็กในทุกเรื่อง ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองไม่มีอิสระที่จะทำอะไรได้ด้วยตนเอง

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน (Firm discipline) หมายถึง การที่เด็กรู้สึกว่าคุณแม่กวดขันดูแล แนะนำให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบมาตรฐานของสังคม วัฒนธรรม หรือห้ามมิให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ควรทำ หากเด็กไม่ทำตามกฎระเบียบและมาตรฐานดังกล่าวจะถูกลงโทษ

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยหรือทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึง การที่เด็กรู้สึกว่าคุณแม่ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ ไม่ให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น วิจารณ์ คำหิ และลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเด็กทำผิด

จากการแบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูทั้งนักวิชาการต่างประเทศและนักวิชาการไทยเป็นรูปแบบต่าง ๆ หลายรูปแบบ เรียกชื่อที่แตกต่างกันออกไป แต่อย่างไรก็ตามก็สามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจะมีรูปแบบใหญ่ เป็น 3 รูปแบบ คือ การเลี้ยงดูแบบเข้มงวดเกินไป รูปแบบการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบสมดุล ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองนับได้ว่ามีบทบาทที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะต้นแห่งชีวิต ผลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูจะส่งผลให้เด็กเติบโตขึ้นมาเป็นคนดีมีคุณภาพ หรือขึ้นอยู่กับการวางรากฐานของชีวิตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งการวางรากฐานนั้นก็คือ การอบรมเลี้ยงดูของบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ก็ตาม (กณณิกา สิทธิพงษ์ และเกษญาวัลย์ ดันริยงค์ , 2551 : 10 - 13)

2.2 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

วิทยา นาควัชระ (2540) ได้อธิบายถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน ว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นอย่างมาก เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งในช่วงวัยเด็ก

มักจะมี ความผูกพันกับบิดามารดาและผู้ปกครองมาก เนื่องจากเด็กมองว่าบิดามารดาเป็นบุคคลพิเศษที่สามารถตอบสนองความต้องการที่ไม่ซับซ้อนของตนได้อย่างทันทั่วทั้งที่ แต่เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นความต้องการมีความซับซ้อนมากขึ้น วัยรุ่นมักคิดว่าผู้ปกครองไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเขาได้ ในขณะเดียวกันวัยรุ่นก็พยายามหาบุคคลอื่นที่น่าจะมีอิทธิพลต่อชีวิตเพื่อนำไปเป็นแบบอย่างได้ต่อไป ซึ่งหนึ่งในบุคคลที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นคือเพื่อน โดยวัยนี้มักมีเพื่อนที่คิดคล้ายกัน จึงเป็นช่วงที่มีการรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่นและมีแนวคิดที่ว่าเพื่อนมีเจตคติคล้ายกันและเข้าใจกันดี วัยรุ่นจึงยอมรับซึ่งกันและกัน ในช่วงนี้เพื่อนจะมีอิทธิพลเป็นอย่างมาก ถ้าพวกเขาอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีจิตใจดี ก็จะชักจูงกันไปในทางที่ดี แต่ถ้าอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี ก็อาจชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้

2.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนทฤษฎีที่จะนำมาอธิบายเรื่องอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนดังนี้

2.3.1 ทฤษฎีการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism)

ทฤษฎีการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ (Symbolic Interactionism) เป็นทฤษฎีที่อธิบายความคิดเรื่องการกระทำระหว่างกัน (Interactionism) และสัญลักษณ์ (Symbol) โดยอธิบายว่าการกระทำระหว่างกันทางสังคมและการกระทำระหว่างกันด้วยสัญลักษณ์ การกระทำระหว่างกันทางสังคม (Social Interaction) หมายถึง การกระทำของบุคคลที่มีผลอย่างหนึ่งต่อความคิดหรือการกระทำของบุคคลอีกคนหนึ่งไม่ว่าการกระทำนั้นจะเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสภาพของสังคมมนุษย์ ทฤษฎีนี้เน้นเป็นทฤษฎีประเภทจุลภาค เพราะ ให้ความสำคัญต่อมนุษย์แต่ละคน ทฤษฎีนี้เข้ามาช่วยให้ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ (จิตใจตัวตน หรืออัตตา บุคลิกภาพ) และสังคมครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ และสภาพของสังคมมนุษย์ด้วย (จำนงค์ อธิวัฒน์สิทธิ์: 2545) ดังนั้นจากทฤษฎีนี้สามารถนำมาอธิบายได้ว่ากลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของวัยรุ่น รวมทั้งพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ และทฤษฎีนี้ยังได้อธิบายถึงอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นมีความต้องการยอมรับในเชิงสัญลักษณ์ ความเป็นคนกลุ่มเดียวกัน เช่น เพื่อนดื่มสุรา เพื่อนใช้สารเสพติด เพื่อนอยู่กับคูรักก่อนการแต่งงาน ถ้าต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนก็ปฏิบัติตาม คือ ดื่มสุรา ใช้สารเสพติด ไปเข้าห้องพักอยู่กับคูรัก เป็นต้น

2.3.2 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก (Kohlberg's Theory of Moral Development)

โคลเบอร์ก (Lawrence Kohlberg : 1976) ได้ศึกษาวิจัยพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของพือาเจต์ แต่โคลเบอร์กได้ปรับปรุงวิธีวิจัย การวิเคราะห์ผลรวมและได้วิจัยอย่างกว้างขวางในประเทศอื่นที่มีวัฒนธรรมต่างไป วิธีการวิจัย จะสร้างสถานการณ์สมมติปัญหาทางจริยธรรมที่ผู้ตอบยากที่จะตัดสินใจได้ว่า “ถูก” “ผิด” “ควรทำ” “ไม่ควรทำ” อย่างเด็ดขาด เพราะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง การตอบจะขึ้นกับวัยของผู้ตอบเกี่ยวกับความสนใจในบทบาทของผู้แสดงพฤติกรรมในเรื่องคำนิยาม ความสำนึกในหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม ความยุติธรรมหรือหลักการที่ตนยึดถือ

โคลเบอร์ก ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเยาวชนอเมริกัน อายุ 10-16 ปี และได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ (Levels) แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้น (Stages) ดังนั้น พัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กมีทั้งหมด 6 ขั้น คำอธิบายของระดับและขั้นต่างๆ ของพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก มีดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรมหรือระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (Pre - Conventional Level) ระดับนี้เด็กจะรับกฎเกณฑ์และข้อกำหนดของพฤติกรรมที่ “ดี” “ไม่ดี” จากผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น บิดามารดา ครูหรือเด็กโต และมักจะคิดถึงผลตามที่จะนำรางวัลหรือการลงโทษ

พฤติกรรม “ดี” คือ พฤติกรรมที่แสดงแล้วได้รางวัล

พฤติกรรม “ไม่ดี” คือ พฤติกรรมที่แสดงแล้วได้รับโทษ

โดยบุคคลจะตอบสนองต่อกฎเกณฑ์ซึ่งผู้มีอำนาจทางกายเหนือตนเองกำหนดขึ้น จะตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมที่เป็นหลักต่อตนเอง โดยไม่คำนึงถึงผู้อื่น จะพบในเด็ก 2-10 ปี โคลเบอร์กแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 การถูกลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience Orientation) เด็กจะยอมทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตนโดยไม่มีเงื่อนไขเพื่อไม่ให้ตนถูกลงโทษ ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษ เพราะกลัวความเจ็บปวด ยอมทำตามผู้ใหญ่เพราะมีอำนาจทางกายเหนือตน

โคลเบอร์ก อธิบายว่า ในขั้นนี้เด็กจะใช้ผลตามของพฤติกรรมเป็นเครื่องชี้ว่า พฤติกรรมของตน “ถูก” หรือ “ผิด” เป็นต้นว่า ถ้าเด็กถูกทำโทษก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ผิด” และจะพยายามหลีกเลี่ยงไม่ทำสิ่งนั้นอีก พฤติกรรมใดที่มีผลตามด้วยรางวัลหรือคำชม เด็กก็จะคิดว่าสิ่งที่ตนทำ “ถูก” และจะทำซ้ำอีกเพื่อหวังรางวัล

ขั้นที่ 2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน (Instrumental Relativist Orientation) ใช้หลักการแสวงหารางวัลและการแลกเปลี่ยน บุคคลจะเลือกทำตามความพอใจของตนเอง โดยให้ความสำคัญของการได้รับรางวัลตอบแทน ทั้งรางวัลที่เป็นวัตถุหรือการตอบแทนทางกาย วาจา และใจ โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของสังคม ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อต้องการผลประโยชน์สิ่งตอบแทน รางวัล และสิ่งแลกเปลี่ยน เป็นสิ่งตอบแทน

โคลเบอร์ก อธิบายว่า ในขั้นนี้เด็กจะสนใจทำตามกฎข้อบังคับ เพื่อประโยชน์หรือความพอใจของตนเอง หรือทำดีเพราะอยากได้ของตอบแทน หรือรางวัล ไม่ได้คิดถึงคุณธรรมและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น หรือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่น พฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้ทำเพื่อสนองความต้องการของตนเอง แต่มักจะเป็นการแลกเปลี่ยนกับคนอื่น เช่น ประโยค “ถ้าเธอทำให้ฉัน ฉันจะให้.....”

ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional Level) พัฒนาการจริยธรรมระดับนี้ ผู้ทำถือว่าการประพฤติตนตามความคาดหวังของผู้ปกครอง บิดามารดากลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกหรือของชาติ เป็นสิ่งที่ควรจะทำหรือทำความดี เพราะกลัวว่าตนจะไม่ใช่ที่ยอมรับของผู้อื่น ผู้แสดงพฤติกรรมจะไม่คำนึงถึงผลตามที่จะเกิดขึ้นแก่ตนเอง ถือว่าความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดีเป็นสิ่งสำคัญ ทุกคนมีหน้าที่จะรักษามาตรฐานทางจริยธรรม โดยบุคคลจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมที่ตนเองอยู่ ตามความคาดหวังของครอบครัวและสังคม โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นขณะนั้นหรือภายหลังก็ตาม จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมโดยคำนึงถึงจิตใจของผู้อื่น จะพบในวัยรุ่นอายุ 10 -16 ปี โคลเบอร์กแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคม สำหรับ “เด็กดี” (Interpersonal Concordance of “Good boy , nice girl” Orientation) บุคคลจะใช้หลักทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ ใช้เหตุผลเลือกทำในสิ่งที่กลุ่มยอมรับโดยเฉพาะเพื่อน เพื่อเป็นที่ขึ้นชอบและยอมรับของเพื่อน ไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เพื่อต้องการรักษาสัมพันธภาพที่ดี พบในวัยรุ่นอายุ 10 -15 ปี ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของหมู่คณะ การช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อทำให้เขาพอใจ และยกย่องชมเชย ทำให้บุคคลไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อน

โคลเบอร์ก อธิบายว่า พัฒนาการทางจริยธรรมขั้นนี้เป็นพฤติกรรมของ “คนดี”ตามมาตรฐานหรือความคาดหวังของบิดา มารดาหรือเพื่อนวัยเดียวกัน พฤติกรรม “ดี” หมายถึง พฤติกรรมที่จะทำให้ผู้อื่นชอบและยอมรับ หรือไม่ประพฤติดีเพราะเกรงว่าพ่อแม่จะเสียใจ

ขั้นที่ 2 กฎและระเบียบ (“Law-and-order”Orientation) จะใช้

หลักทำตามหน้าที่ของสังคม โดยปฏิบัติตามระเบียบของสังคมอย่างเคร่งครัด เรียนรู้การเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ปฏิบัติตามหน้าที่ของสังคมเพื่อดำรงไว้ซึ่งกฎเกณฑ์ในสังคม พบในอายุ 13-16 ปี ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามหน้าที่ของสังคม โดยบุคคลรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของเขาในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมนั้น จึงมีหน้าที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่สังคมกำหนดให้ หรือคาดหมายไว้

โคลเบอร์ก อธิบายว่า เหตุผลทางจริยธรรมในขั้นนี้ ถือว่าสังคมจะอยู่ด้วยความมีระเบียบเรียบร้อยต้องมีกฎหมายและข้อบังคับ คนดีหรือคนที่มีพฤติกรรมถูกต้องคือ คนที่ปฏิบัติตามระเบียบบังคับหรือกฎหมาย ทุกคนควรเคารพกฎหมายเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความเป็นระเบียบของสังคม

ระดับที่ 3 ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณ หรือระดับเหนือ

กฎเกณฑ์สังคม (Post -Conventional Level) พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้ เป็นหลักจริยธรรมของผู้มีอายุ 20 ปี ขึ้นไป ผู้ทำหรือผู้แสดงพฤติกรรมได้พยายามที่จะตีความหมายของหลักการและมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจารณญาณ ก่อนที่จะยึดถือเป็นหลักของความประพฤติที่จะปฏิบัติตาม การตัดสินใจ “ถูก” “ผิด” “ไม่ควร” มาจากวิจารณญาณของตนเอง ปราศจากอิทธิพลของผู้มีอำนาจหรือกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก กฎเกณฑ์- กฎหมาย ควรจะตั้งบนหลักความยุติธรรม และเป็นที่ยอมรับของสมาชิกของสังคมที่ตนเป็นสมาชิก ทำให้บุคคลตัดสินใจขัดแย้งของตนเองโดยใช้ความคิดไตร่ตรองอาศัยค่านิยมที่ตนเชื่อและยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ จะปฏิบัติตามสิ่งที่สำคัญมากกว่าโดยมีกฎเกณฑ์ของตนเอง ซึ่งพัฒนามาจากกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นจริยธรรมที่เป็นที่ยอมรับทั่วไป โคลเบอร์กแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 สัญญาสังคมหรือหลักการทำตามคำมั่นสัญญา (Social

Contract Orientation) บุคคลจะมีเหตุผลในการเลือกกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคนหมู่มาก ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น สามารถควบคุมตนเองได้ เคารพการตัดสินใจที่จะกระทำด้วยตนเอง ไม่ถูกควบคุมจากบุคคลอื่น มีพฤติกรรมที่ถูกต้องตามค่านิยมของตนและมาตรฐานของสังคม ถือว่ากฎเกณฑ์ต่างๆเปลี่ยนแปลงได้ โดยพิจารณาประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก พบได้ในวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามมาตรฐานของสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว โดยบุคคลเห็นความสำคัญของคนหมู่มากจึงไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีได้ของผู้อื่น สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้ พฤติกรรมที่ถูกต้องจะต้องเป็นไปตามค่านิยมส่วนตัวผสมผสานกับมาตรฐานซึ่งได้รับการตรวจสอบและยอมรับจากสังคม

โคลเบิร์ต อธิบายว่า ขั้นนี้เน้นถึงความสำคัญของมาตรฐานทางจริยธรรมที่ทุกคนหรือคนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ถูกสมควรที่จะปฏิบัติตาม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และสิทธิของบุคคลก่อนที่จะใช้เป็นมาตรฐานทางจริยธรรม ได้ใช้ความคิดและเหตุผลเปรียบเทียบว่าสิ่งไหนผิดและสิ่งไหนถูก ในขั้นนี้การ “ถูก” และ “ผิด” ขึ้นอยู่กับค่านิยมและความคิดเห็นของบุคคลแต่ละบุคคล แม้ว่าจะเห็นความสำคัญของสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างบุคคล แต่เปิดให้มีการแก้ไข โดยคำนึงถึงประโยชน์และสถานการณ์แวดล้อมในขณะนั้น

ขั้นที่ 2 หลักการคุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle Orientation) เป็นขั้นที่เลือกตัดสินใจที่จะกระทำโดยยอมรับความคิดที่เป็นสากลของผู้เจริญแล้ว ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามหลักการคุณธรรมสากล โดยคำนึงความถูกต้องยุติธรรมยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์ มีอุดมคติและคุณธรรมประจำใจ มีความยึดหยุ่นและยึดหลักจริยธรรมของตนอย่างมีสติ ด้วยความยุติธรรม และคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน เคารพในความเป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคล ละอายและเกรงกลัวต่อบาป พบในวัยผู้ใหญ่ที่มีความเจริญทางสติปัญญา

โคลเบิร์ต อธิบายว่า ขั้นนี้เป็นหลักการมาตรฐานจริยธรรมสากล เป็นหลักการเพื่อนมนุษย์ธรรม เพื่อความเสมอภาคในสิทธิมนุษยชนและเพื่อความยุติธรรมของมนุษย์ทุกคน ในขั้นนี้สิ่งที่ “ถูก” และ “ผิด” เป็นสิ่งที่ขึ้นมโนธรรมของแต่ละบุคคลที่เลือกยึดถือ (แฟรภัทร ยอดแก้ว : 2551)

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีทั้ง 2 ทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่นอย่างแนบแน่น ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมและสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนทำให้ทราบว่าวัยรุ่นต้องการยอมรับ และเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สรุปว่า กลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ทั้งในด้านทัศนคติ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมอาจจะมาจากคำพูดหรือการกระทำของกลุ่มเพื่อนสนิท

2.4 อิทธิพลของสื่อ

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ (2542 : 234-235) ได้กล่าวว่าสื่อซึ่งในปัจจุบันนี้มีหลายรูปแบบ เป็นตัวการสำคัญในการเผยแพร่ขยายความรู้ความเข้าใจตลอดจนข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่าให้ผลทั้งในทางลบและทางบวกแก่กลุ่มผู้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ซึ่งสื่อที่เป็นที่นิยมกันมาก เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เทปวิดีโอ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ หนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆ สื่อใน

ระดับท้องถิ่นเช่นกัน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น มหรสพพื้นเมืองภาพยนตร์กลางแปลง ข้อมูลผ่านทาง
หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน เป็นต้น

สำหรับพื้นที่ในเมืองใหญ่ ๆ ที่บิดามารดาต้องทำงานนอกบ้านหรือมีภาระการ
ทำงานหลายด้านจนไม่มีเวลาใกล้ชิดลูก สื่อมวลชนทั้งหลายไม่ว่าจะเป็น โทรทัศน์ วิทยุ เทปวิดีโอ
สิ่งพิมพ์ต่างๆ โดยเฉพาะในปัจจุบันสื่อประเภทอิเล็กทรอนิกส์ อินเทอร์เน็ต เคมิลทีวี ได้เข้ามาเป็น
เครื่องมือสำคัญในการคลายเหงา ให้ความเพลิดเพลิน รวมทั้งประสบการณ์ทั้งหลายเด็กและเยาวชน
อาจได้รับแนวทางมาจากสื่อมวลชน โดยปราศจากการขัดเกลาและแยกแยะความผิดความถูก
ประการหนึ่งก็เช่นพฤติกรรมทางเพศหรือบทบาททางเพศที่ไม่เหมาะสม อาจได้รับความนิยมนิยม
มากกว่าจะศึกษา หรือลอกเลียนความสามารถ ความมีอัจฉริยะของบุคคลตามที่ปรากฏทาง
สื่อมวลชน ฉะนั้นการที่มีผู้กล่าวสื่อมวลชนให้ทั้งความฉลาดและความมั่งคั่งแก่นักเรียน จึงน่าจะมี
มูลความเป็นไปได้ แต่ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับความรู้จักแยกแยะความถูกผิดของผู้รับข้อมูลข่าวสาร
ด้วย และสำหรับเด็กและเยาวชนควรมีผู้ใหญ่ที่มีความปรารถนาดีคอยให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษา ชี้
หนทางที่ถูกต้องในหลายๆ โอกาส เพื่อเด็กจะได้ไม่ก้าวไปสู่ความเข้าใจผิดพลาด มั่งคั่งตาม
ข่าวสารของสื่อมวลชนที่เขาได้รับรู้มา โดยทั่วไปสื่อมวลชนได้รับความนิยมนิยมอย่างมากเนื่องจากมี
ความคล่องตัว รวดเร็ว ให้ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วทันใจ ถ้าสื่อมวลชนได้ให้ความร่วมมือโดยมี
ส่วนให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง ทั้งนี้โดยทำหน้าที่เป็นหน่วย
กลางรองรับและประชาสัมพันธ์ข้อมูลของหน่วยงาน สถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาที่
ประชาชนทุกเพศทุกวัยควรรับทราบ เนื้อหาข่าวสารที่สื่อมวลชนได้เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้อย่าง
ดีมีหลากหลายเช่น หน้าที่ของครอบครัวที่ดีมีสุขภาพ สุขภาพจิตของเด็กและเยาวชนใครรับผิดชอบ
หน้าที่ของชายและหญิงที่เหมือนกันและแตกต่างกันในสังคมไทย สรีรวิทยาของมนุษย์รวมทั้งการ
พัฒนาทั้งทางร่างกายและจิตใจในแต่ละช่วงวัย การวางแผนครอบครัว “เพศ” เรื่องน่ารู้สำหรับผู้
ครองเรือน และโรคทางเพศสัมพันธ์เพราะพฤติกรรมทางเพศที่ผิดพลาด เป็นต้น

สื่อมวลชนนับเป็นแหล่งที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่สำคัญอีกแหล่งหนึ่ง และ
นับวันอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อชีวิตประจำวันของคนในสังคมก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นทุกที ทั้งนี้
เนื่องจากสื่อมวลชนทั้งหลายที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์
หรือนิตยสารต่าง ๆ ล้วนเป็นสื่อที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างใกล้ชิดที่สุด ประโยชน์ที่ประชาชนจะ
ได้รับจากสื่อมวลชนมีมากน้อยเพียงใดจึงขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของผู้จัดทำสื่อมวลชนดังกล่าว
สื่อมวลชนอาจให้ทั้งข่าวสาร สารความรู้ และความบันเทิง แต่สิ่งที่สื่อมวลชนจะต้องตระหนักก็
คือ การจัดทำสื่อต่าง ๆ เพื่อเสนอต่อสาธารณชนนั้นประชาชนผู้รับสื่อมิได้มีเพียงกลุ่มเดียว อาจมีทั้ง
เด็กและผู้ใหญ่ ทั้งชายและหญิง การจะตัดสินว่าสื่อใดดีหรือไม่ดี เหมาะหรือไม่เหมาะสม จึงมีความ

แตกต่างกัน โดยเฉพาะความรู้เรื่องเพศ สื่อบางอย่างอาจเสนอข่าวเสนอภาพที่แสดงออกทางเพศชัดแจ้งเกินไป ถ้าเป็นการเสนอสำหรับผู้ใหญ่ โดยเฉพาะผู้ใหญ่ที่มีความรู้มีเจตคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศสามารถยับยั้งชั่งใจ ไตร่ตรองได้ดี ก็ไม่ถือว่าเสียหายอะไร แต่ถ้าเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ที่ขาดคุณสมบัติดังกล่าว สื่อที่เสนอออกมาอาจจะกลายเป็นสิ่งชั่วร้ายให้เกิดอารมณ์และความต้องการทางเพศ จนอาจเป็นสาเหตุนำไปสู่การกระทำผิดทางเพศได้ในที่สุด

3. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเพศศึกษา

3.1 ความหมายของเพศ

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ (2548 : 1) ได้อธิบาย คำว่า “เพศ” ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Sex” ซึ่งคนโดยทั่วไปมักจะตีความหมายไปถึงความต้องการทางเพศหรือความรู้สึกทางเพศ เช่น คำว่า Sexy ที่แปลว่า ความเย้ายวนทางเพศ หรือความต้องการทางเพศ คำว่า Sex Symbol ที่แปลว่า สัญลักษณ์ทางเพศ เป็นต้น จึงทำให้เรื่องเพศถูกมองไปในลักษณะที่ไม่สุภาพ หยาดคาย น่าละอายที่จะคิดหรือพูดถึงจนกลายเป็นเรื่องต้องห้ามไปในบางสังคม คำว่า “เพศ” ตามความหมายทางวิชาการ มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้

กฤตยา อาชวนิจกุล และกาญจนา ตั้งชลทิพย์ (2551) ได้สรุปความหมายของคำว่า “เพศ” ในแนวคิดทางประชากรและสังคมไว้ 3 ประการดังนี้

1. “เพศ” หมายถึง สรีระร่างกาย หรือเขียนให้ตรงก็คืออวัยวะที่บ่งบอกว่าเป็นเพศอะไรแน่นอนโดยทั่วไปเราก็คงคิดต่อได้ในใจทันทีว่า เป็นหญิงหรือเป็นชาย แต่ก็มีบุคคลที่อวัยวะเพศที่ไม่สามารถตัดสินได้ว่าเป็นหญิงหรือชาย ซึ่งอาจเกิดขึ้นตั้งแต่แรกคลอด หรือพัฒนาเมื่อร่างกายเติบโตขึ้นภายหลัง ภาษาอังกฤษเรียกคนกลุ่มนี้ว่า Intersex (หรือเดิมเรียกว่า Hermaphrodites) ซึ่งมีหลากหลายแบบใกล้เคียงกับศัพท์ภาษาไทยว่า “กะเทยแท้” นักวิชาการไทยปัจจุบันมักเรียก “เพศ” ในความหมายนี้ว่า “เพศสรีระ”

2. “เพศ” ที่หมายถึงภาวะแห่งเพศที่ถูกประกอบสร้างทางสังคม มาจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Gender และถูกแปลเป็นภาษาไทยว่า เพศสภาพ เพศสถานะ และเพศภาวะ รวมถึง บทบาทหญิงชาย หรือมิติหญิงชาย ที่จะไม่ค่อยตรงกับ ความหมายของคำว่า Gender นัก เพราะความหมายอย่างต้นของ Gender คือ ภาวะของความเป็นเพศที่เลื่อนไหลไปตามบริบทของชีวิต เพศภาวะที่คุ้นเคยและถูกขัดเกลาหล่อหลอมสร้างกันมา ก็คือ ความเป็นหญิงความเป็นชาย “เพศ” ในความหมายนี้ ในปัจจุบันจึงแปลว่า “เพศภาวะ” มากที่สุด

3. “เพศ” ที่หมายถึงวิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิธีคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนา และการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ และภารกิจ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังนั้น “เพศ” ในความหมายนี้มาจากภาษาอังกฤษว่า “sexuality” หรือ “เพศวิถี”

เพศ ตามความหมายของศัพท์านุกรมการวิจัยทางประชากรและสังคม ให้ความหมายของเพศไว้ว่า ลักษณะทางสรีระร่างกายที่แสดงว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย

ส่วนพจนานุกรมเว็บสเตอร์ (Webster Encyclopedia's Dictionary of English Language 1994:1307) ได้ให้ความหมายของคำว่า “เพศ” ไว้ 4 ประการ คือ

1. เป็นการแบ่งสิ่งมีชีวิตโดยเฉพาะมนุษย์ออกเป็นเพศชายและเพศหญิง
2. เป็นลักษณะโครงสร้างทางร่างกายของสิ่งมีชีวิต ซึ่งเกิดจากการสัมพันธ์ของบิดา มารดา โดยแบ่งแยกและรวมกันทางโครโมโซมเพศ จนแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงเป็นชายหรือหญิง

3. เป็นขอบเขตพฤติกรรมระหว่างบุคคล โดยเฉพาะระหว่างชายและหญิงที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกัน

4. เป็นสัญชาตญาณอย่างหนึ่งของมนุษย์ และการแสดงออกของสัญชาตญาณทางเพศในรูปของการมีเพศสัมพันธ์

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า เพศหมายถึง ลักษณะสรีระร่างกายที่แสดงว่าเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย การแสดงบทบาททางเพศ และหมายรวมถึงความปรารถนาในการแสดงออกทางเพศ ความคิด ค่านิยม บรรทัดฐานเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิต และพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งหมด

3.2 ความหมายของเพศศึกษา

คาร์เตอร์ วี กูด (Carter V. Good : 1959) ได้อธิบายความหมายของเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. การศึกษาที่ว่าด้วยกระบวนการต่าง ๆ ของการสืบพันธุ์
2. การศึกษาที่จัดให้บุคคล เพื่อให้เข้าใจเรื่องเพศศึกษาและควบคุมพฤติกรรมทางเพศของตนได้

3. การศึกษาที่ว่าด้วยหลักการต่าง ๆ ตลอดจนปัญหาส่วนบุคคลและหมู่คณะ อันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของชายและหญิง

รูบิน และไคร์เคนดัล (Rubin and Kirkendall : 1960) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เพศศึกษาไม่ใช่เป็นเพียงหน่วยการสอนเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ การปฏิสนธิ และการคลอด เท่านั้น แต่

ยังรวมถึงกระบวนการทางการศึกษาที่จะช่วยให้บุคคลได้นำความรู้เกี่ยวกับเพศไปผสมผสานกับการดำเนินชีวิตทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อช่วยให้เข้าใจพื้นฐานที่สำคัญทางเพศเมื่อถึงวัยผู้ใหญ่ และให้เข้าใจถึงบรรทัดฐานทางเพศในสังคมที่แตกต่างกัน ตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมได้ อีกทั้งเป็นการปลูกฝังให้บุคคลมีความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศอย่างถูกต้อง และมีศีลธรรมจรรยาอีกด้วย

ขณะที่สุชาติ โสมประยูร (2547) อธิบายความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า เป็นการสอนหรือให้การศึกษาเรื่องความรู้ทางเพศ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติหรือความรู้สึกที่ดีในธรรมชาติทางเพศ พฤติกรรมทางเพศที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ และมนุษยสัมพันธ์อันดีมาระหว่างกันทั้งด้านส่วนตัวและส่วนรวม

สุพร เกิดสว่าง (2526) ได้อธิบายถึงความหมายของคำว่าเพศศึกษาขององค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งได้อธิบายเพศศึกษาไว้ว่า เป็นการสอนให้เกิดความเข้าใจถึงกายวิภาค สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคมวิทยา และจรรยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ รวมทั้งเน้นถึงเรื่องความรับผิดชอบและเจตคติที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่เหมาะสมกับสังคมและประเพณีอันดีงาม

ขณะที่ เสนอ อินทรสุขศรี (2517) ได้ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาไว้ว่า เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

- ธรรมชาติของชีวิตนับแต่เกิดจนสิ้นชีวิต
- ความรักที่คนเราพึงมีต่อกัน
- วิธีการคบหาสมาคมระหว่างเพศเดียวกันและต่างเพศ
- ขนบธรรมเนียม ประเพณี และมารยาทของสังคม
- ชีวิตครอบครัวอันประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก
- จิตวิทยาแห่งเพศตนและเพศตรงข้าม
- การสร้างฐานะที่มั่นคง เพื่อเตรียมสร้างครอบครัวใหม่ให้เป็นครอบครัวของตนเอง
- การเลือกคู่ครองที่ถูกต้องเหมาะสม
- การปฏิบัติตนและการทำให้ชีวิตสมรสเป็นสุข
- การเลี้ยงดูอบรมลูกเพื่อการเจริญเติบโต และเป็นคนดีของสังคมในอนาคต
- สภาพปกติและความผิดปกติทางเพศ
- การวางแผนครอบครัว
- การปฏิบัติตนเพื่อใช้ชีวิตในวัยสูงอายุให้เกิดความสุขในบ้านปลายของชีวิต

3.3 ความเป็นมาของเพศศึกษา

เพศศึกษาได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการครั้งแรกในหลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2521 โดยในระดับประถมศึกษาเนื้อหาจะแทรกอยู่ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สปช.) และในระดับมัธยมศึกษาสอดแทรกในกลุ่มวิชาสุขศึกษา สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ การงาน และอาชีพ นอกจากนี้ยังมีบทเรียนชื่อ “ความรู้เรื่องเพศ” ในหนังสือเรียนวิชาสุขวิทยา ซึ่งเน้นเรื่องสุขวิทยาและสรีระวิทยาเป็นหลัก

ในปี พ.ศ. 2525 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายส่งเสริมให้หน่วยงานเอกชนจัดโครงการเพศศึกษาทั้งในและนอกโรงเรียน โดยใช้ชื่อว่า “ชีวิตครอบครัวศึกษา” ซึ่งได้พัฒนาเป็นชุดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น ต่อมาได้ประกาศใช้ในหลักสูตรขั้นพื้นฐานในวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 โดยมีเนื้อหาครอบคลุมหัวข้อหลัก 6 เรื่อง คือ พัฒนาการทางเพศของมนุษย์ ความสัมพันธ์ พฤติกรรมทางเพศ สุขอนามัยทางเพศ ทักษะที่จำเป็นต่อชีวิต และสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังได้จัดทำคู่มือการเรียนการสอนชุด “แนวทางในการส่งเสริมชีวิตและครอบครัวระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา” อีกด้วย ต่อมาในปี พ.ศ. 2543 ได้จัดทำคู่มือชุด “แนวทางในการศึกษาเรื่องชีวิตและครอบครัวศึกษา : ขอบข่ายสาระตามระดับชั้น”

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเพศศึกษาจะได้ออกมาปรับปรุงให้ทันสมัยตามกาลเวลา แต่ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก็ยังไม่ได้ลดระดับลง ยิ่งว่านั่นก็ยังสามารถเปลี่ยนทัศนคติในทางลบของคนทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาได้ด้วย ทั้งนี้เพราะคำว่า “เพศศึกษา” ได้ถูกครอบงำโดยมิชฌาติภูมิ อันแสดงออกมาในรูปของเศรษฐกิจทุนนิยม บริโภคนิยม และปัจเจกนิยม ดังนั้น จึงสมควรที่จะกล่าวถึงความเห็นที่ไม่ถูกต้องเหล่านี้ก่อน (วรไชย ทองไทย และชาย โพธิ์สิตา, 2551 : 98)

มีการศึกษาหลายชิ้นที่ระบุถึงการสอนเพศศึกษาไปในทางที่ผิด และไม่ค่อยได้ผล (ประภาและคณะ 2548 , จารุวรรณ และขวัญใจ 2551 , อรไท และคณะ 2551 , อุทอง และคณะ 2551 : 55-56) พบว่า ครูมักสอนตามเนื้อหาในหนังสือ ซึ่งการสอนแบบนี้เด็กส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจฟัง หรือไม่ก็มอบรายงานให้เด็กไปค้นคว้า ซึ่งพบว่าเด็กและเยาวชนมักไปคัดลอกจากหนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ อีกทอดหนึ่ง หรือการให้ใบงานและร่วมคิดวิเคราะห์ ซึ่งกำลังเป็นนโยบายให้โรงเรียนดำเนินการแต่ก็ยังมีปัญหา คือ การขาดการเตรียมความพร้อม และการพัฒนาครูให้มีทักษะการสื่อสารเรื่องเพศศึกษากับเด็ก สำหรับการสอน โดยการใช้เรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิตจริงของเด็กและวัยรุ่นที่อาจพลาดพลั้งไปแล้วนั้นพบว่ามีย่อยมาก

ดังนั้นการสอนเพศศึกษาแก่เด็กและเยาวชน พบว่า จนถึงทุกวันนี้ยังหาข้อสรุป และจุดร่วมที่ดีไม่ได้ ถึงแม้ว่าเพศศึกษาจะได้พัฒนาปรับปรุงให้ทันสมัย แต่ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก็ยังไม่ได้ลดระดับลง

3.4 ขอบเขตของเพศศึกษา

1. พื้นฐานความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจะต้องมีขอบข่ายกว้างขวางเกี่ยวข้องกับหลายสาขาวิชาในลักษณะสหวิทยาการ (Interdiscipline) โดยนำความรู้จากหลายสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมาประยุกต์เข้าด้วยกัน ซึ่งอย่างน้อยควรประกอบไปด้วย 4 แขนงวิชา คือ (จันทร์วิภา คิลกัมพันธ์, 2548 : 8 - 10)

2. ด้านชีววิทยา (Biological Aspect) เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการกำเนิดของชีวิต การศึกษาเกี่ยวกับกายวิภาคและสรีรวิทยาของร่างกายมนุษย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ระบบสืบพันธุ์ พัฒนาการทางเพศด้านร่างกายของชายและหญิง ได้แก่ การมีหนวด เครา เสียงแตก ห้าว การมีประจำเดือน การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์และการคลอดบุตร

3. ด้านสุขวิทยา (Hygienic Aspect) เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ ตั้งแต่การดูแลรักษาความสะอาดอวัยวะเพศ สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ สุขปฏิบัติขณะมีประจำเดือน การเฝ้าระวังความผิดปกติของอวัยวะเพศ การตรวจโลหิตก่อนแต่งงาน การพบแพทย์เมื่อเกิดสิ่งผิดปกติขึ้นกับอวัยวะเพศ

4. ด้านจิตวิทยา (Psychological Aspect) เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับด้านจิตใจและอารมณ์ของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจและอารมณ์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น วัยหนุ่มสาว แรงผลักดันทางเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ เจตคติต่อเพศตรงข้าม ความต้องการทางเพศ ความรัก ตลอดจนความผิดปกติทางจิตใจอันมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ

5. ด้านสังคมวิทยา (Sociological Aspect) เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวให้เข้ากับบรรทัดฐานของสังคม พัฒนาการด้านสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน ชีวิตสมรสหรือการปรับตัวเมื่ออยู่เป็นโสด

4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

จากการทบทวนแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่านักวิชาการได้ใช้แนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในความหมายที่ใกล้เคียงกันตัวอย่างที่น่าสนใจที่จะขอเริ่มต้นอธิบายเป็นประเด็นแรกก็คือความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานที่บันทึกไว้โดยริส (Reiss, 1966:80) ซึ่งชี้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หมายถึง ระดับของการยอมรับในความใกล้ชิดทางร่างกายที่เกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงก่อนการแต่งงาน ในประเด็นเดียวกันนี้ มุสซ (Muuss, 1990) ได้ทบทวนการให้ความหมายเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานที่ให้ไว้โดยโรเช่ (Roche) ซึ่งโรเช่ได้อธิบายว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานตามระดับขั้นตอนของการนัดพบระหว่างหญิงชายที่มีความสัมพันธ์กัน มีขั้นตอนกระบวนการที่ต่อเนื่องซึ่งจะแน่นแฟ้นและลึกซึ้งขึ้นเรื่อย ๆ แบ่งออกเป็น 8 ลักษณะ โดยเริ่มจากพฤติกรรมน้อยที่สุดไปหาพฤติกรรมที่มากที่สุดดังนี้

1. ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว
2. มีการจูบเบา ๆ ตอนลากลับ
3. มีการโอบกอด และการจูบเล็กน้อยแต่บ่อยครั้ง
4. มีการโอบกอดและการจูบที่ลึกซึ้งขึ้น
5. มีการเล้าโลมเล็กน้อย (ในส่วนบนของร่างกาย)
6. มีการเล้าโลมรุนแรง (ในส่วนล่างของร่างกาย)
7. มีการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน
8. มีการร่วมเพศ

สำหรับนักวิชาการของไทย คือ สุชาติพิทย์ แสงวัฒนกุล (2536 : 10) ได้อธิบายการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นการยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศในลักษณะการกอดจูบ การเล้าโลม และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชาย และหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานกัน นอกจากนี้วัชรญญกุล ดิลก (2541 : 11) ให้ความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานว่า การที่ชายและหญิงมีพฤติกรรมใกล้ชิดสนิทสนมกัน เกี่ยวข้องกัน หรือมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งทางด้านร่างกายจนถึงขั้นการร่วมเพศกันก่อนที่จะมีการแต่งงาน อย่างไรก็ตามวรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546 : 8) ได้ให้ความหมายว่าการที่ชายหญิงยอมรับในความใกล้ชิดทางร่างกายที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างชายหญิง โดยมีความสนิทสนมกัน เกี่ยวข้องกันหรือมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งทางด้านร่างกาย จนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์หรือมีการร่วมเพศกันก่อนที่จะมีการแต่งงาน

จากความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หมายถึง การที่ชายหญิงยอมรับในพฤติกรรมใกล้ชิดสนิทสนม

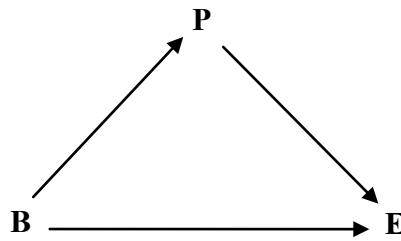
กัน การกอดจูบ การเล้าโลม และความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งทางด้านร่างกายจนถึงขั้นมีการร่วมเพศ และมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ดังนั้นสำหรับในงานวิจัยเรื่องนี้นักวิจัยจึงได้นำแนวคิดของ โรเซมาจัดแบ่งการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ยะลา เป็นการไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยที่การไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน คือการไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว ใดๆ ทั้งสิ้น ระหว่างหญิง-ชาย สำหรับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน หมายถึง ตั้งแต่ มีการจูบเบา ๆ ตอนกลางคืน มีการโอบกอด และการจูบเล็กน้อยแต่บ่อยครั้ง มีการโอบกอด และการจูบที่ลึกซึ้งขึ้น มีการเล้าโลมเล็กน้อย (ในส่วนบนของร่างกาย) มีการเล้าโลมรุนแรง (ในส่วนล่างของร่างกาย) มีการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน และถึงขั้นของการมีการร่วมเพศกัน

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

งานวิจัยเรื่องการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Analytical Cross Sectional Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับที่ได้รับต่อเดือน แหล่งรายได้หลักพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้ในกรอบแนวคิดของการวิจัยผู้วิจัยได้นำมาจากแนวคิดทฤษฎี 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Theory: SCT) และ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Planned Behavior Theory:PBT)

5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Theory: SCT)

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมนี้ พัฒนาขึ้นโดยเบนดูรา (Bandura, 1977) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เบนดูราอธิบายว่าพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนไปจากปัจจัยสภาพแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว จะต้องมียปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยภายในตัวของบุคคลร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลจะต้องร่วมกันในลักษณะที่กำหนด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมถูกกำหนดจากปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม และปัจจัยส่วนบุคคล ดังภาพที่ 2

P = บุคคล

E = สิ่งแวดล้อม

B = พฤติกรรม

ภาพที่ 2 ปัจจัยการเกิดพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ที่มา : Bandura Albert. (1977). Social Learning Theory. Pantrice. Hall, Inc, 1977.

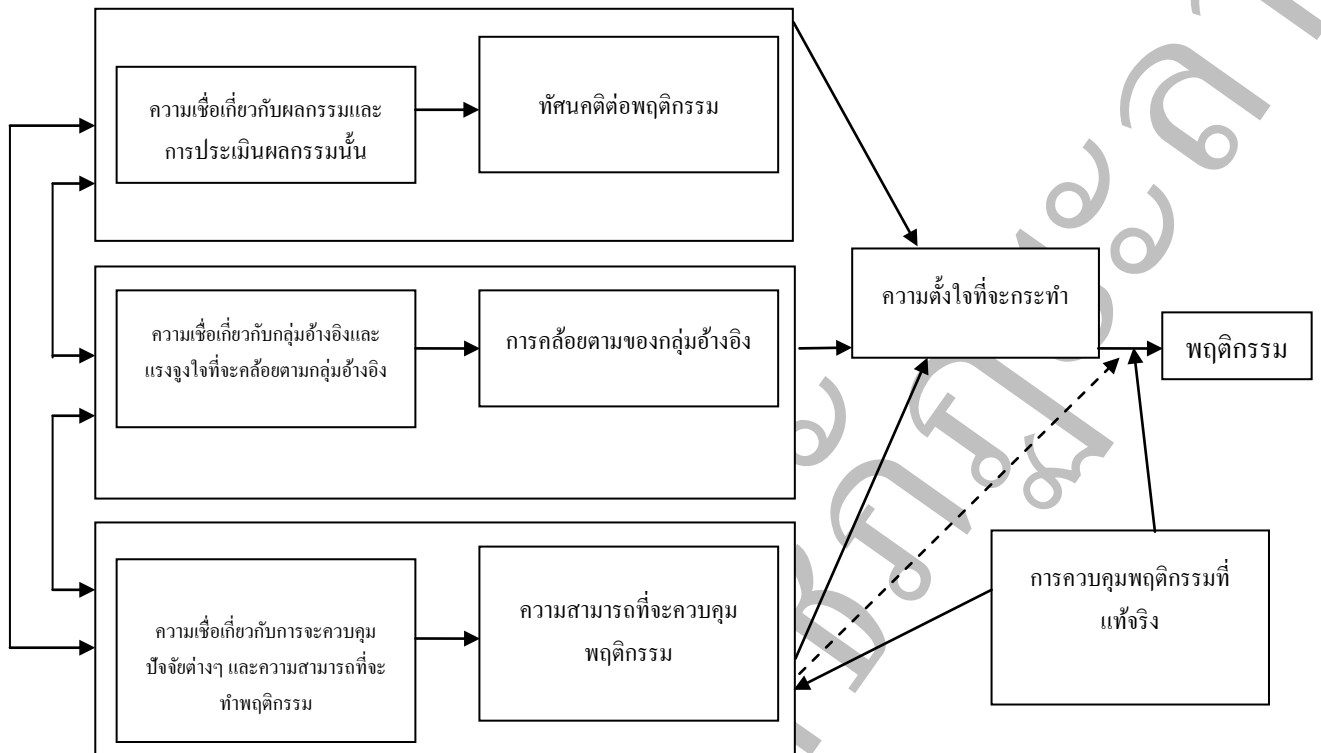
ในงานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยได้ทฤษฎี Social Cognitive Theory มาอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น พบว่าการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นจากปัจจัยสภาพแวดล้อมเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคลร่วมด้วย อันได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับที่ได้รับต่อเดือนแหล่งรายได้หลัก และความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมคือ พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท และการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว และปัจจัยทางด้านพฤติกรรม คือ การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

5.2 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Planned Behavior Theory)

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior; TPB) ปรับมาจากทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล (Theory of Resasoned Action; TRA) โครงสร้างแนวคิดของทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลประกอบด้วยเหตุผลประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความตั้งใจทางพฤติกรรม (Behavioral Intention; BI) ทัศนคติ (Attitude; A) และแบบอย่างทางความคิดเห็น/ความรู้สึกของผู้คนในสภาพแวดล้อมทางสังคม (Subjective Norm; SN) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผลเสนอแนะว่า ความตั้งใจทำพฤติกรรมของบุคคลขึ้นอยู่กับทัศนคติของบุคคลเกี่ยวกับพฤติกรรมและอิทธิพลของผู้คนในสภาพแวดล้อมทางสังคม ($BI = A + SN$) ถ้าบุคคลตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมจึงเป็นไปได้ที่บุคคลจะทำพฤติกรรม (เขาวภา ดิอัสสุวรรณ, 2554) ทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล พัฒนาขึ้นโดย มาร์ติน ฟิชไบน์ (Martin Fishbein) และไอเซก ไอเซ็น (Icek Ajzen) มาจากงานวิจัยที่ผ่านมาโดยเริ่มต้นจากทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ ซึ่งนำไปสู่การศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรม ทฤษฎีนี้ได้รับการนำไปใช้ในการ

ทำนายความตั้งใจทางพฤติกรรม ซึ่งครอบคลุมการทำนายทัศนคติและการทำนายพฤติกรรม การแยกความตั้งใจทางพฤติกรรมออกจากพฤติกรรมทำให้ได้คำอธิบายปัจจัยที่จำกัดอิทธิพลต่อทัศนคติ (Ajezn, 1991)

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior; TPB) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ถือว่าสามารถนำมาใช้ทำนายพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์ได้ (Armitage and Conner, 2001a: 471-9) บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดได้ย่อมต้องมีสาเหตุ สาเหตุดังกล่าวคือทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมนั้น (Attitude toward Behavior) การคล้อยตามอิทธิพลของคนรอบข้าง ทั้งใกล้และ/หรือไกล (Subjective Norm) และการรับรู้หรือเชื่อว่าตนสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นได้ในทิศทางที่เหมาะสม (Perceived Behavior Control) นอกจากนี้ยังมีการควบคุมพฤติกรรมได้จริง (Actual Behavioral Control) มิใช่เพียงเชื่อว่าจะควบคุมได้เท่านั้น ปัจจัยทั้ง 3 นี้ (ยกเว้นปัจจัย Actual Behavioral Control) ส่งผลโดยตรงต่อความตั้งใจหรือเจตนาที่จะแสดงพฤติกรรม และเจตนาดังกล่าวจะผลักดันให้เกิดการแสดงพฤติกรรมปัจจัยทั้ง 3 นี้จะเกิดขึ้นได้ต้องมีความเชื่อเป็นพื้นฐาน ก่อนที่จะเกิดเป็นผลของความเชื่อ ค่าของทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรม (Attitude toward Behavior) การคล้อยตามอิทธิพลของรอบข้าง (Subjective Norm) และการรับรู้หรือเชื่อว่าตนสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นในทิศทางที่เหมาะสม (Perceived Behavior Control) จึงเกิดจากยอดรวมของผลคูณระหว่างระดับความเชื่อกับผลของความเชื่อ แต่ก็สามารถวัดค่าของปัจจัยเหล่านั้นได้โดยตรงคือให้ผู้ตอบนึกถึงภาพรวมเลยไม่ต้องแยกเป็นความเชื่อและผลของความเชื่อแล้วค่อยเอามาคูณกัน ตัวแบบแนวคิดของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนสำหรับอธิบายการควบคุมพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (มนตรี พิริยะกุล, 2551) ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen.

ที่มา : Ajzen, 2006. "From Intentions to Actions: A Theory of Planned Behavior." In Action Control: From Cognition to Behavior, eds. J. Kuhl and J. Beckman. New York: Springer-Verlag.

จากแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนนี้ เป็นการสนับสนุนให้ผู้วิจัยนำปัจจัยเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และปัจจัยของกลุ่มอ้างอิงคือ พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท และการได้รับการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวมาเป็นตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาอธิบายเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ดังนั้นทั้ง 2 ทฤษฎีนี้ เป็นที่มาของกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา มีปัจจัยดังต่อไปนี้

เพศ

ผลการศึกษาของวรรณภา กริระตระกูล (2545 : 79) พบว่า วัยรุ่นกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของ ดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 108) พบ เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับวราดา แพงพิบูลย์ (2550 : 101) พบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมการเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นชายส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าและมีเพศสัมพันธ์บ่อยกว่าวัยรุ่นหญิง และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เกือบทุกครั้งส่วนใหญ่ วัยรุ่นชายจะเป็นคนชักนำ อย่างไรก็ตามมีการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546) ที่ได้ผลการศึกษาที่แตกต่างจากการศึกษาอื่น ๆ ที่พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

สำหรับการศึกษาในต่างประเทศ พบว่า หลาย ๆ การศึกษาสรุปว่าเพศชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าเพศหญิง การศึกษาในประเทศอินเดีย ที่ทำการศึกษาโดยอับลาฮัม และคูมา (Abraham and Kumar, 1999; อ้างใน Situmorang, 2011) พบว่า เพศชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าเพศหญิง ซึ่งรูปแบบที่พบนี้ก็มีความคล้ายคลึงกับข้อค้นพบในประเทศมาเลเซีย และประเทศจีน (Anwar et al., 2009; Ma et al., 2009; อ้างใน Situmorang, 2011) ส่วนการศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย โดย อิสวาราดิ และพริฮัยกิราโต (2008) พบว่าวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัยรุ่นหญิงถึง 2 เท่า และการศึกษาของ ซิตูโมแรง (Situmorang, 2011) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย จากฐานข้อมูลการสำรวจอนามัยเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นตอนปลาย ในประเทศอินโดนีเซีย ประจำปี 2007 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศชายมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าเพศหญิง และจากผลการวิเคราะห์ด้วย Binary Logistic Regression Analysis พบว่า เพศชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าเพศหญิงประมาณ 7 เท่า

โดยที่การศึกษาที่ผ่านมาจะศึกษาในประเด็นของพฤติกรรมทางเพศ หรือประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในประเทศไทยและประเทศแถบเอเชีย พบว่า วัยรุ่นชายมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วกว่าวัยรุ่นหญิง ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศเป็น

ปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อการการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

อายุ

หลาย ๆ การศึกษาชี้ให้เห็นความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างอายุและประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาในประเทศไทย ของวรรณภา กริระตระกูล (2545 : 80) พบว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 108) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และวรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) พบว่าอายุมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น (Odds Ratio = 1.3970)

สำหรับการศึกษาในต่างประเทศ การศึกษาของนิกุลาร์ (Nikula, 2009) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายในประเทศฟินแลนด์ และประเทศเอสโตเนีย และการศึกษาของแบงโกล และคณะ (Bangkole et al, 2009) ที่ทำการศึกษการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นชายใน Sub-Saharan Africa ได้ข้อค้นพบที่เหมือนกันว่า เมื่ออายุเพิ่มขึ้น จะมีประสบการณ์ทางเพศมากขึ้น เพราะอายุที่เพิ่มขึ้นเปิดโอกาสให้วัยรุ่นมีอิสระในการตัดสินใจในชีวิตตนเองเพิ่มขึ้น

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่าจะม่มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า

แหล่งที่พักอาศัย

ผลการศึกษาของฉัฐพร สายพันธ์ (2546 : 43) พบว่า ผู้ที่พักอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับเพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่อยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง 3.3 เท่า (95% CI : 1.8 – 5.8) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของพจน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล (2548 : 13) พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากการจัดการด้านที่อยู่อาศัย โดยผู้หญิงที่อาศัยกับเพื่อนมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่าผู้หญิงที่อยู่กับพ่อแม่สองเท่า ส่วนแนวโน้มในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงที่อยู่ในหอพักหรืออยู่คนเดียวไม่ต่างจากผู้หญิงที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจและการแบ่งแยกเพศในหอพักสามารถชัดเจนหรือเป็นตัวแทนการ

ควบคุมของพ่อแม่ได้ สำหรับผู้หญิงที่อยู่คนเดียว การที่ไม่มีผู้ปกป้องดูแลทำให้ต้องระมัดระวังและดูแลตัวเองเป็นพิเศษ ส่วนผู้หญิงที่อยู่ร่วมกับเพื่อนได้รับผลของสิ่งแวดล้อมที่เสรี ปราศจากการควบคุมในเชิงอำนาจ ทำให้มีความเปราะบางที่จะต้านทานอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและอื่น ๆ และพฤษยา บุญบุญ (2549 : 111) พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศในทิศทางลบ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าแหล่งที่พักอาศัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าผู้ที่พักอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับเพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่อยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

ผลการศึกษาของอนงค์ จีระพันธ์ (2544) พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น การศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่า ระดับชั้นปีของนักศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.001$) และดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 73 - 74) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษา ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในแต่ละระดับชั้นปีที่ศึกษาจะมีบทบาทในการทำกิจกรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยแตกต่างกันออกไป ทำให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป โดยผู้ศึกษาในระดับชั้นที่ต่ำกว่าอาจจะอยู่ในช่วงของการถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างกับผู้ที่อยู่ในชั้นปีที่สูงกว่าที่เริ่มจะมีการบูรณาการความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมาจนสามารถประพาดิตนได้อย่างเหมาะสม ทราบว่าสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำจนให้ความสนใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน มากกว่าผู้ที่ในชั้นที่ต่ำกว่าที่ยังเป็นช่วงเฝ้าหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ตลอดเวลา จนอาจส่งผลให้ระดับชั้นปีที่ศึกษา ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานแตกต่างกัน

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าวัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น

สถานภาพสมรสของบิดามารดา

ผลการศึกษาของอรอุษา จันทรวีรุช (2544) พบว่าวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ที่ครอบครัวหย่าร้าง / แยกกันอยู่ มีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุดร้อยละ 71.4 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2545) พบว่า บิดามารดาที่หย่าร้าง ลูกวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และวัฒนา สาระขวัญ (2545) พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงในเขตเมืองได้ร้อยละ 13.90

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ที่ครอบครัวหย่าร้าง / แยกกันอยู่ มีพฤติกรรมทางเพศมาก และมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

รายรับที่ได้รับต่อเดือน

การศึกษาของวรรณภา กิริระตระกูล (2545 : 132-133) พบว่าวัยรุ่นที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่าความพึงพอใจของเงินที่ได้รับในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.002$) และอนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่ารายรับที่ได้รับต่อเดือนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าวัยรุ่นที่มีรายรับที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท

การศึกษาของ ณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอธิบายได้ว่า ลักษณะโดยทั่วไปของวัยรุ่นจะศึกษาประสบการณ์ชีวิต สังคมภายนอกโดยการคบเพื่อนที่อยู่ในวัยเดียวกันเพื่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดและทัศนคติระหว่างกัน ดังนั้นลักษณะของกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างจึงเป็นส่วนสนับสนุนหรือยับยั้งในการเกิดทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันได้ สอดคล้องกับการศึกษาของพุกยา บุณบุญ (2549 : 111) พบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยจากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของกลุ่มเพื่อนมีความแตกต่างกันโดยจากงานวิจัย พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิท ที่มี

พฤติกรรมเสี่ยง มีทัศนคติเชิงบวกต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยง การศึกษาของ วรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) พบว่าพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนสนิทมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ตัม บุนยรอด (2550 : 56) พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ส่วนกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 (95% Confident Interval (CI) = 1.44 – 1.54, Design Effect : 1.86) และกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.19 (95% CI = 1.15 – 1.23, Design Effect : 1.62)

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าวัยรุ่นที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยง

การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว

การศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : 157) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การศึกษาของวรรณภา กริระตระกูล (2545 : 98) พบว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูงกับระดับปานกลาง จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เท่ากัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับต่ำจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูง และวัยรุ่นที่มีระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับสูง มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าวัยรุ่นที่มีระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ และดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 108) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ

การรับรู้เรื่องเพศของวัยรุ่นมีหลายช่องทางได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อกระจายภาพและเสียง การให้คำปรึกษา และแนะนำให้คบเพื่อนต่างเพศ ดูหนังโป๊ อ่านหนังสือโป๊ ซึ่งสื่อเหล่านี้ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน จากผลการศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : 158) พบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วรรณภา กริระตระกูล (2545 : 136) พบว่า ผู้ที่เคยบริโภคสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยบริโภค ดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 153) พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จุไรรัตน์ แสนใจรักษ์ (2547 : 128) พบว่า วัยรุ่นไทยเรียนรู้จากคนในครอบครัวน้อยที่สุด ส่วนใหญ่เรียนรู้เรื่องเพศจากเพื่อน การสอนในโรงเรียน กลุ่มออนไลน์ต่าง ๆ และภัทรา ถิรลาภ และนุชนาถ เมฆสีทอง (2550 : 22) พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด คือ คูวิชีดีโป๊ ร้อยละ 26.0 รองลงมาคือ อ่านหนังสือโป๊และเล่นเว็บไซต์โป๊ร้อยละ 21.9 และ 21.1

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่า วัยรุ่นที่ได้รับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546 : 84) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ทุกกลุ่มอายุยังมีความรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับประจำเดือน อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างอสุจิของเพศชาย ผู้หญิงมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อมากกว่าเพศชาย และการใช้ยาคุมฉุกเฉินหลังการร่วมเพศต้องใช้ภายในเวลา 72 ชั่วโมง จึงจะป้องกันการตั้งครรภ์ได้

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าวัยรุ่นที่ได้รับการรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

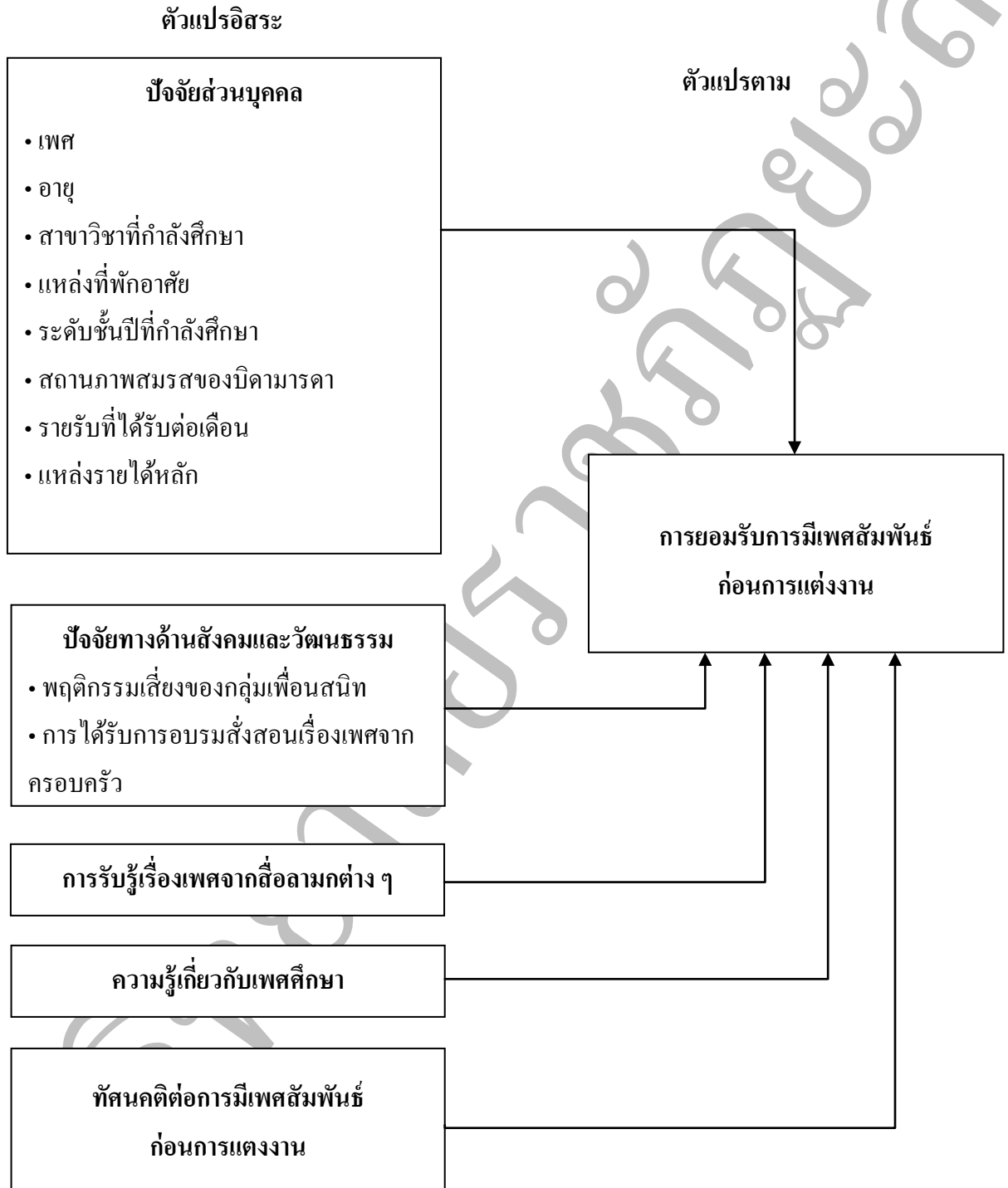
การศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546 : 43) พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์ตามโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์สูง 3.3 เท่า (95%CI : 2.0 – 5.4) อรัชพร คิมพะจันทร์ (2548 : 79) พบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาที่

ต่างมีทัศนคติต่อบทบาททางเพศแตกต่างกัน และพฤษภา บุญบุญ (2549 : 111) พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มีคะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มีทัศนคติเชิงลบ กับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยคาดว่าทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นที่มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์ต่ำมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่เหมาะสมสูง

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังภาพที่ 4 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ประกอบด้วยปัจจัยทางด้านส่วนบุคคล มีตัวแปรเพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดาารับที่ ได้รับต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม มีตัวแปร พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท และการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว ปัจจัยการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และปัจจัยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. เพศมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. อายุมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
3. สาขาวิชาที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
4. แหล่งที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
5. ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
6. สถานภาพสมรสของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
7. รายรับที่ได้รับต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
8. แหล่งรายได้หลักมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
9. พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

10. การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

11. การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

12. ความรู้เรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

13. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

14. ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Analytical Cross Sectional Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา โดยศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 323 คน มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 4 คณะวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 424 คน (สำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา , ปีการศึกษา 2554)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชายและหญิง ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 และ 4 ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 323 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครชชีและมอแกน (Krejcie and Morgan, 1970)

$$S = \frac{X^2 NP(1-P)}{d^2(N-1) + X^2 P(1-P)}$$

เมื่อ	S	คือ	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	X^2	คือ	การแจกแจงของ Z เป็นค่าไคสแคว์ที่ 1 Degree of freedom เปิดตารางได้ 3.841
	N	คือ	จำนวนประชากร
	P	คือ	สัดส่วนของประชากร กำหนดให้เป็น .05 สำหรับขนาดของตัวอย่างที่มากที่สุด
	d	คือ	ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในรูปสัดส่วน

นำข้อมูลมาแทนค่าในสูตรดังนี้

$$S = \frac{3.841 \times 424 \times 0.05 (1 - 0.05)}{(0.05)^2 (424 - 1) + 3.841 \times 0.05 (1 - 0.05)}$$

$$S = \frac{407.146}{1.06 + 0.96}$$

$$S = \frac{407.146}{2.02}$$

$$S = 201.5 \text{ หรือเท่ากับ } 202$$

จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครชชีและมอแกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อย ทางผู้วิจัยจึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างจากสาขาวิชาที่มีประชากรน้อยกว่า 30 คน จะเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และสาขาวิชาที่มีประชากรมากกว่า 30 คน จะใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้จากสูตรของเครชชีและมอแกน (Krejcie and Morgan, 1970) เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละเพศ แต่ละชั้นปีก็นำมาคำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างโดยแยกเพศและชั้นปีของแต่ละสาขาวิชาดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สาขาวิชา	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 3							
	ชาย				หญิง		รวม	
	N	N	N	N	n	n	N	n
เทคโนโลยีสารสนเทศ	13	6	13	26	12	26	39	39
วิทยาการคอมพิวเตอร์	10	5	10	24	11	24	34	34
เทคโนโลยีมีเดีย	10	5	10	27	13	27	37	37
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	6	3	6	59	28	28	65	34
สุศึกษา	5	2	5	57	27	27	62	32
รวม	44	21	44	193	91	132	237	176

ที่มา (สำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ปีการศึกษา 2554)

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สาขาวิชา	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 4							
	ชาย			หญิง			รวม	
	N	n	n	N	n	n	N	n
เทคโนโลยีสารสนเทศ	7	3	7	23	11	23	30	30
วิทยาการคอมพิวเตอร์	12	6	12	42	20	20	54	32
เทคโนโลยีมีัลติมีเดีย	10	5	10	7	4	7	17	17
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	3	2	3	45	22	22	48	25 (30)
สุศึกษา	3	2	3	35	17	35	38	38
รวม	35	18	35	152	74	107	187	147

ที่มา (สำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ปีการศึกษา 2554)

การสุ่มตัวอย่าง

1. คำนวณหาช่วงของการสุ่ม (Sampling Interval) ในแต่ละสาขาโดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$I = \frac{N}{n}$$

เมื่อ I = ช่วงของการสุ่ม

N = จำนวนนักศึกษาทั้งหมด เท่ากับ 424 คน

n = จำนวนนักศึกษาที่ต้องการสุ่ม เท่ากับ 323 คน

แทนค่าในสูตร

$$I = 424 / 323$$

$$I = 1.31$$

$$I = 1$$

ช่วงของการสุ่มที่คำนวณได้เท่ากับ 1

2. จัดเรียงบัญชีรายชื่อของนักศึกษา โดยแยกเพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา
 สุ่มหาตำแหน่งเริ่มต้นโดยวิธีการจับฉลาก เมื่อได้รับรหัสเริ่มต้นของนักศึกษาค้นแรก จากนั้นเลือก
 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามช่วงของการสุ่มที่คำนวณได้ จนครบตามจำนวนที่คำนวณขนาดตัวอย่าง
 323 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งดัดแปลงข้อมูลจาก
 คุณพฤษภา บุญบุญ โดยเครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น 7 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลทั่วไปของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
 เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม แบ่งเป็นส่วนย่อย 2
 ส่วน คือ

พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท จำนวน 10 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	(ปฏิบัติทุก ๆ 1 สัปดาห์)	ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
บางครั้ง	(ปฏิบัติทุก ๆ 1 เดือน)	ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน
ไม่เคย		ให้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

สำหรับเกณฑ์ในการแบ่งระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท ใช้ค่า $\bar{X} \pm 0.5$ S.D.
 โดยมีค่า $\bar{X} = .42$ และ S.D. = .24 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท	คะแนนเฉลี่ย
พฤติกรรมเสี่ยงน้อย	เท่ากับ < 0.30
พฤติกรรมเสี่ยงปานกลาง	เท่ากับ 0.31 – 0.53
พฤติกรรมเสี่ยงมาก	เท่ากับ > 0.54

การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว จำนวน 15 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ได้รับมากที่สุด	(ได้รับทุก ๆ สัปดาห์)	ให้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
ได้รับค่อนข้างมาก	(ได้รับ 3 ครั้ง / เดือน)	ให้คะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
ได้รับปานกลาง	(ได้รับ 2 ครั้ง / เดือน)	ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
ได้รับเล็กน้อย	(ได้รับเดือนละครั้ง)	ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน
ไม่ได้รับเลย		ให้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

สำหรับเกณฑ์ในการแบ่งระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว ใช้ค่า $\bar{X} \pm 0.5$
 S.D. โดยมีค่า $\bar{X} = 2.19$ และ S.D. = .71 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ		คะแนนเฉลี่ย
ระดับน้อย	เท่ากับ	< 1.83
ระดับปานกลาง	เท่ากับ	1.84 - 2.54
ระดับมาก	เท่ากับ	> 2.55

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ 10 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ประจำ	(รับรู้ 4 – 7 วัน / สัปดาห์)	ให้คะแนนเท่ากับ	4	คะแนน
บ่อย	(รับรู้ 1 – 3 วัน / สัปดาห์)	ให้คะแนนเท่ากับ	3	คะแนน
เป็นครั้งคราว	(รับรู้เดือนละ 2 - 3 ครั้ง)	ให้คะแนนเท่ากับ	2	คะแนน
นาน ๆ ครั้ง	(รับรู้เดือนละ 2 ครั้ง)	ให้คะแนนเท่ากับ	1	คะแนน
ไม่เคย		ให้คะแนนเท่ากับ	0	คะแนน

สำหรับการแบ่งระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ ใช้ค่า $\bar{X} \pm 0.5$ S.D. โดยมีค่า $\bar{X} = .68$ และ S.D. = .49 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ		คะแนนเฉลี่ย
ระดับน้อย	เท่ากับ	< 0.43
ระดับปานกลาง	เท่ากับ	0.44 – 1.10
ระดับมาก	เท่ากับ	> 1.11

ส่วนที่ 4 แบบทดสอบเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ ใช่/ไม่ใช่และมีวิธีการให้คะแนน คือ ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน และข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

สำหรับการแบ่งระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ใช้ค่า $\bar{X} \pm 0.5$ S.D. โดยมีค่า $\bar{X} = .68$ และ S.D. = .49 ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา		คะแนนเฉลี่ย
ระดับน้อย	เท่ากับ	< 16.6
ระดับปานกลาง	เท่ากับ	16.7 – 19.43
ระดับมาก	เท่ากับ	> 19.44

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน จำนวนเชิงบวกมีจำนวน 7 ข้อ คือ ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 6, 19 และ 20 และข้อความเชิงลบมีจำนวน 13 ข้อ คือ ข้อที่ 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 และ 18 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับทัศนคติ	คำถามเชิงบวก	คำถามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

การแปลผลข้อมูล

คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมีการแปลผลคะแนน จัดกลุ่มโดยวิธีการกำหนดเกณฑ์ตามช่วงคะแนน ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1977) โดยใช้คะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุดและนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับการวัดที่ต้องการ คือ 3 ระดับ

ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
ระดับสูง	3.68 – 5.00
ระดับปานกลาง	2.34 – 3.67
ระดับต่ำ	1.00 – 2.33

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ 8 ตัวเลือก ซึ่งให้นักศึกษาเลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ โดย 8 ตัวเลือกจะถูกแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และกลุ่มที่ 2 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน จากการทบทวนไม่มีผู้วิจัยผู้ใดแบ่งกลุ่มการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มการยอมรับโดยใช้เกณฑ์ในการแบ่ง คือ ใช้หลักการอิสลามแบ่งกลุ่มการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และกลุ่มไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เนื่องจากศาสนาอิสลามห้ามให้ชายหญิงที่ไม่ใช่พี่น้องกันถูกเนื้อต้องตัว หากมีการถูกเนื้อต้องตัวกันถือว่าผิดหลักศาสนา ดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ตัวเลือกที่ 1 เป็นกลุ่มไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และ ตัวเลือกที่ 2 – 8 จัดอยู่ในกลุ่มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

ส่วนที่ 7 ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถเขียนปัญหา และข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยได้รับการตรวจทานและแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วปรับแก้ไขแบบสอบถามก่อนนำไปใช้ โดยได้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) ดังนี้

ส่วนที่ 2.1 ค่า IOC ข้อที่ 1, 2, 4, 5, 7, 8 = 1

ค่า IOC ข้อที่ 3, 6, 9, 10 = .67

ส่วนที่ 2.2 ค่า IOC ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 9, 10, 12, 13 = 1

ค่า IOC ข้อที่ 6, 7, 8, 11, 14, 15 = .67

ส่วนที่ 3 ค่า IOC ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10 = 1 และค่า IOC ข้อที่ 7, 8 = .67

ส่วนที่ 4 ค่า IOC ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 = 1

และค่า IOC ข้อที่ 18, 20 = .67

ส่วนที่ 5 ค่า IOC ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 19, 20 = 1

ค่า IOC ข้อที่ 2, 6, 12, 15, 16 = .67

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 30 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) และแบบวัดความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา โดยวิธีของ Kuder Richardson (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท

ค่าความเชื่อมั่น = .72

การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว

ค่าความเชื่อมั่น = .80

การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ

ค่าความเชื่อมั่น = .76

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

ค่าความเชื่อมั่น = .80

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

ค่าความเชื่อมั่น = .78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามแบบสอบถามที่สร้างขึ้น

1. ทำหนังสือจากสำนักงานบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ส่งถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อขออนุญาตประกอบกิจกรรมการวิจัยและขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้คำนวณไว้
3. ผู้วิจัยประสานกับอาจารย์ประจำวิชาของกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล และจัดเตรียมสถานที่ที่ไม่ถูกรบกวน มีการจัดบรรยากาศให้เป็นสัดส่วน คือ ให้กลุ่มตัวอย่างนั่งห่างกันพอประมาณ เพื่อความเป็นส่วนตัว และไม่ต้องระแวงว่าคนอื่นจะเห็นคำตอบ
4. ขออนุญาตประกอบกิจกรรมการวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เน้นย้ำเรื่องการรักษาความลับส่วนบุคคล ไม่ต้องระบุชื่อ สกุล ข้อมูลจำนำมาใช้เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น
5. แจกแบบสอบถาม อธิบายถึงวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถาม แล้วให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตนเองโดยขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถามก่อนส่งคืน
6. รวบรวมแบบสอบถามคืนในวันเดียว
7. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามสถิติที่ใช้คือ
 - 2.1 ค่าไค - สแควร์ (Chi-square test) ถ้าหากการทดสอบสมมุติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ในสมมุติฐานใดมีค่า Expect count less than 5 เกินร้อยละ 20 จะใช้ค่าร้อยละเปรียบเทียบแทน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Analytical Cross Sectional Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา โดยศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 323 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1	ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
ส่วนที่ 2	ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม
ส่วนที่ 3	การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ
ส่วนที่ 4	ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
ส่วนที่ 5	ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
ส่วนที่ 6	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ
ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ
การเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ส่วนที่ 7	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
ของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าไคว์สแคว
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างโดยการแสดงค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรมโดยการแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ โดยการแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาโดยการแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยการแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยการแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาโดยการแสดงค่าความถี่ (Frequency) ค่าไคว์สแคว (Chi-Square test) และค่าถดถอยแบบโลจิสติก (Binary Logistic Regression)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

จากการรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน ซึ่งได้จำแนกข้อมูลส่วนบุคคลตาม เพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา ที่พักอาศัย ระดับชั้นปี สถานภาพของบิดามารดา รายได้ต่อเดือน และแหล่งรายได้หลัก ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	79	24.50
หญิง	244	75.50
รวม	323	100.00
อายุ		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี	184	57.00
มากกว่า 20 ปี	139	43.00
รวม	323	100.00
สาขาวิชาที่กำลังศึกษา		
เทคโนโลยีสารสนเทศ	69	21.40
วิทยาการคอมพิวเตอร์	66	20.40
เทคโนโลยีมัลติมีเดีย	54	16.70
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	64	19.80
สุขศึกษา	70	21.70
รวม	323	100.00
แหล่งที่พักอาศัย		
ไม่ได้อาศัยกับครอบครัว	199	61.60
อาศัยอยู่กับครอบครัว	124	38.40
รวม	323	100.00

ตารางที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
ระดับชั้นปี		
ชั้นปีที่ 2	176	54.50
ชั้นปีที่ 4	147	45.50
รวม	323	100.00
สถานภาพของบิดามารดา		
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	281	87.00
บิดามารดาหย่าร้างกัน / แยกกันอยู่ / เสียชีวิต	42	13.00
รวม	323	100.00
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 1,000 บาท	8	2.50
1,000 - 1,500 บาท	182	56.30
มากกว่า 1,500 บาท	133	41.20
รวม	323	100.00
แหล่งรายได้หลัก		
ครอบครัว	266	82.40
ทำงานเอง	13	4.00
เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา	44	13.60
รวม	323	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 75.50) ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี (ร้อยละ 57.00) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาวิชาที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว (ร้อยละ 61.60) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 54.50) กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 80 (ร้อยละ 87.00) มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักศึกษามีรายได้ต่อเดือนประมาณ 1,000 - 1,500 บาท (ร้อยละ 56.30) และส่วนใหญ่มีแหล่งรายได้หลักจากครอบครัว (ร้อยละ 82.40)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางด้านสังคม และวัฒนธรรม

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทจำแนกเป็นรายชื่อ

พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท	เป็นประจำ	บางครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
พฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติด				
1. กลุ่มเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษา ดื่มสุรา หรือ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	1 (0.31)	15 (4.64)	307 (95.05)	323 (100.00)
2. เพื่อนสนิทของนักศึกษาสูบบุหรี่	16 (4.95)	122 (37.77)	185 (57.28)	323 (100.00)
พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดำรงชีวิต				
3. กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษาชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ / เชน / ผับ	3 (0.93)	38 (11.76)	282 (87.31)	323 (100.00)
4. กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษามีการเปลี่ยนคู่นอน และ เปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ	8 (2.48)	44 (13.62)	271 (83.90)	323 (100.00)
5. กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษามีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือ เพศตรงข้าม	1 (0.31)	36 (11.15)	286 (88.54)	323 (100.00)
6. กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษาเข้าบ้านพักอยู่กับคนรักหรือ เพศตรงข้ามตามลำพัง	1 (0.31)	36 (11.15)	286 (88.54)	323 (100.00)
7. กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาคบ เพื่อนต่างเพศ	21 (6.50)	126 (39.01)	176 (54.49)	323 (100.00)
พฤติกรรมเสี่ยงด้านสื่อ (สื่อสิ่งพิมพ์ / สื่อทาง Internet)				
8. เพื่อนสนิทของนักศึกษาดูหนังสือลามก หรือหนังสือ ปลุกเร้าอารมณ์	3 (0.93)	125 (38.70)	195 (60.37)	323 (100.00)
9. เพื่อนสนิทของนักศึกษาดูหนังลามก หรือหนังประเภท ปลุกเร้าอารมณ์	4 (1.24)	143 (44.27)	176 (54.49)	323 (100.00)
10. เพื่อนสนิทของนักศึกษาลเล่นอินเทอร์เน็ต เปิดดูเว็บไซต์ ลามก เล่น Facebook และ Camfrog	21 (6.50)	169 (52.32)	133 (41.18)	323 (100.00)

จากตารางที่ 5 จากการประเมินพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท จากกลุ่มตัวอย่าง 323 คน พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงด้านการใช้สารเสพติดส่วนใหญ่เพื่อนสนิทของนักศึกษาดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 4.95 และมีการสูบบุหรี่ ร้อยละ 42.72 พฤติกรรมเสี่ยงด้านการดำรงชีวิตพบว่า กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาคบเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 45.51 และด้านพฤติกรรมเสี่ยงด้านสื่อ (สื่อสิ่งพิมพ์ / สื่อทาง Internet) พบว่าเพื่อนสนิทของนักศึกษาดูหนังลามก หรือหนังประเภทปลุกเร้าอารมณ์ ร้อยละ 45.51 และเล่นอินเทอร์เน็ต เปิดดูเว็บไซต์ลามก เล่นเฟสบุ๊ก (Facebook) และเกมฟรอก (Camfrog) ร้อยละ 58.82

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมเสี่ยงน้อย (คะแนน < 0.30)	136	42.10
พฤติกรรมเสี่ยงปานกลาง (คะแนน 0.30-0.53)	107	33.10
พฤติกรรมเสี่ยงมาก (คะแนน > 0.54)	80	24.80
รวม	323	100.00
$\bar{X} = .42$	S.D. = .24	

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงน้อย และปานกลาง (ร้อยละ 42.10 , 33.10 ตามลำดับ) แต่อย่างไรก็ตามพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมากร้อยละ 24.80

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวจำแนกเป็นรายข้อ

การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ จากครอบครัว	ได้รับ มากที่สุด	ได้รับ ค่อนข้าง มาก	ได้รับ ปาน กลาง	ได้รับ เล็กน้อย	ไม่ได้ รับเลย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น บิดา มารดา หรือผู้ปกครองจะคอยให้ความรู้แก่นักศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย	56 (17.34)	102 (31.58)	99 (30.65)	52 (16.10)	14 (4.33)	323 (100.00)
2. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสอนนักศึกษาเรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	30 (9.29)	69 (21.36)	91 (28.17)	61 (18.89)	72 (22.29)	323 (100.00)
3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องการสร้างความใคร่ด้วยตนเองและการผ่อนคลายความต้องการทางเพศ	4 (1.24)	29 (8.98)	43 (13.31)	69 (21.36)	178 (55.11)	323 (100.00)
4. เมื่อเกิดปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งกับนักศึกษา บิดา มารดาจะให้คำแนะนำ และให้นักศึกษาตัดสินใจด้วยตนเอง	68 (21.05)	116 (35.91)	75 (23.22)	44 (13.62)	20 (6.19)	323 (100.00)
5. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษา ให้คำแนะนำการวางตัวที่เหมาะสมต่อเพศตรงข้าม	73 (22.60)	84 (26.01)	93 (28.79)	53 (16.41)	20 (6.19)	323 (100.00)
6. การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนักศึกษามักขึ้นอยู่กับบิดามารดาเสมอ	31 (9.60)	80 (24.77)	151 (46.75)	52 (16.10)	9 (2.79)	323 (100.00)
7. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักพูดคุยและอบรมนักศึกษาว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำ	121 (37.46)	66 (20.43)	76 (23.53)	41 (12.69)	19 (5.88)	323 (100.00)
8. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ	47 (14.55)	96 (29.72)	102 (31.58)	48 (14.86)	30 (9.29)	323 (100.00)
9. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอธิบายให้นักศึกษาทราบว่า ความต้องการทางเพศหรืออารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องมี แต่จะต้องมีการควบคุมอารมณ์ดังกล่าวอย่างเหมาะสม	18 (5.57)	45 (13.93)	68 (21.05)	105 (32.51)	87 (26.93)	323 (100.00)

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของการได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ จากครอบครัว	ได้รับ มากที่สุด	ได้รับ ค่อนข้าง มาก	ได้รับ ปาน กลาง	ได้รับ เล็กน้อย	ไม่ได้ รับเลย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
10. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอบรมให้นักศึกษา พุดจาสุภาพเรียบร้อยกับเพศตรงข้าม	30 (9.29)	91 (28.17)	92 (28.48)	78 (24.15)	32 (9.91)	323 (100.00)
11. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ นักศึกษาศึกษาเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศได้ เสมอ	16 (4.95)	72 (22.29)	110 (34.06)	52 (16.10)	73 (22.60)	323 (100.00)
12. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักเข้มงวดกับ นักศึกษาในเรื่องสื่อที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ เช่น หนังสือไป ภาพยนตร์โป๊	96 (29.72)	93 (28.79)	57 (17.65)	33 (10.22)	44 (13.62)	323 (100.00)
13. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอบรมสั่งสอน นักศึกษาว่าการแสดงออกถึงความรักไม่ จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์เสมอไป	76 (23.53)	111 (34.37)	60 (18.58)	38 (11.76)	38 (11.76)	323 (100.00)
14. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักจะอบรมสั่งสอน นักศึกษาว่า เพศชายต้องให้เกียรติ และปกป้อง คุ้มครองเพศหญิง	69 (21.36)	123 (38.08)	66 (20.43)	37 (11.46)	28 (8.67)	323 (100.00)
15. บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอบรมสั่งสอน นักศึกษาว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องหมั่นศึกษาเล่าเรียน ไม่ควรหมกมุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์	180 (55.72)	67 (20.74)	36 (11.15)	22 (6.81)	18 (5.57)	323 (100.00)

จากตารางที่ 7 จากการประเมินการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวสามารถอธิบาย
ได้ดังนี้

ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับมากที่สุด คือ

- บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอบรมสั่งสอนนักศึกษาว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องหมั่น
ศึกษาเล่าเรียน ไม่ควรหมกมุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์

ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ

- บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักจะอบรมสั่งสอนนักศึกษาว่า เพศชายต้องให้เกียรติและปกป้องคุ้มครองเพศหญิง

ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง คือ

- การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของนักศึกษามักขึ้นอยู่กับบิดามารดาเสมอ

ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับเล็กน้อย คือ

- บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอธิบายให้นักศึกษาทราบว่า ความต้องการทางเพศหรืออารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องมีแต่จะต้องมีการควบคุมอารมณ์ดังกล่าวอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว

ระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
ระดับน้อย (คะแนน < 1.83)	99	30.70
ระดับปานกลาง (คะแนน 1.84 - 2.54)	131	40.60
ระดับมาก (คะแนน > 2.55)	93	28.80
รวม	323	100.00
$\bar{X} = 2.19$	S.D. = .71	

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับน้อยและระดับมาก อยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน แต่ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 3 การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ จำแนกเป็นรายข้อ

การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ	ประจำ	บ่อย	เป็นครั้ง คราว	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย รับรู้	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สื่อสิ่งพิมพ์						
1. นักศึกษาอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศ หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารต่าง ๆ	3 (0.93)	18 (5.57)	125 (38.70)	118 (36.53)	59 (18.27)	323 (100.00)
2. นักศึกษาอ่านนิตยสารประเภทช่วยுகามารมณ์ จาก หนังสือพิมพ์นิตยสาร พอกเก็ตบุค หรือการ์ตูน	0 (0.00)	3 (0.93)	39 (12.07)	128 (39.63)	153 (47.37)	323 (100.00)
3. นักศึกษาดูหนังสือที่แสดงภาพการร่วมเพศ หนังสือ ปกขาวหรือหนังสือลามก	0 (0.00)	4 (1.24)	24 (7.43)	82 (25.39)	213 (65.94)	323 (100.00)
สื่อกระจายภาพ และเสียง						
4. นักศึกษาดูภาพยนตร์หรือวิดีโอที่แสดงการร่วมเพศ หรือช่วยுகามารมณ์	0 (0.00)	1 (0.31)	27 (8.36)	117 (36.22)	178 (55.11)	323 (100.00)
5. นักศึกษาดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ หรือฟังละคร วิทยุ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการได้เสียกันของชายหญิง ก่อนแต่งงาน	4 (1.24)	33 (10.22)	88 (27.24)	89 (27.55)	109 (33.75)	323 (100.00)
6. นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนา (Chat) เรื่อง เพศ เช่น Facebook, Camfrog	0 (0.00)	7 (2.17)	38 (11.76)	47 (14.55)	231 (71.52)	323 (100.00)
อื่น ๆ						
7. นักศึกษาให้คำปรึกษาแก่กลุ่มเพื่อนที่คุยโทรศัพท์ เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์	3 (0.93)	12 (3.72)	63 (19.50)	97 (30.03)	148 (45.82)	323 (100.00)
8. นักศึกษาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับ คนรักแก่เพื่อน	2 (0.62)	15 (4.64)	40 (12.38)	86 (26.63)	180 (55.73)	323 (100.00)
9. นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนที่แนะนำให้ให้นักศึกษาคบเพื่อน ต่างเพศ อ่านหนังสือลามก ดูหนังลามก	1 (0.31)	4 (1.24)	14 (4.33)	72 (22.29)	232 (71.83)	323 (100.00)
10. นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนที่คบกับเพื่อนเพศตรงข้ามที่ เดี๋ยวลาย ๆ คน / เปลี่ยนคู่นอนบ่อย ๆ	1 (0.31)	7 (2.17)	18 (5.57)	35 (10.84)	262 (81.11)	323 (100.00)

จากตารางที่ 9 จากการประเมินการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ กลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ สามารถอธิบายได้ดังนี้

การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ เป็นประจำ บ่อย เป็นครั้งคราว นาน ๆ ครั้ง และไม่เคยรับรู้ คือ

- นักศึกษาให้คำปรึกษาแก่กลุ่มเพื่อนที่คุยโทรศัพท์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์
- นักศึกษาดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ หรือฟังละครวิทยุ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการได้

เสียนของชายหญิงก่อนแต่งงาน

- นักศึกษาอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศ หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารต่าง ๆ
- นักศึกษาอ่านนวนิยายประเภทช่วยบูกามารมณ์ จากหนังสือพิมพ์นิตยสาร พอกระตุ้น

บุค หรือการ์ตูน

- นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนที่คบกับเพื่อนเพศตรงข้ามที่เดียวหลาย ๆ คน / เปลี่ยนคู่นอน

บ่อย ๆ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ

ระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
ระดับน้อย (คะแนน <0.43)	112	34.70
ระดับปานกลาง (คะแนน 0.44 – 1.10)	168	52.00
ระดับมาก (คะแนน >1.11)	43	13.30
รวม	323	100.00
$\bar{X} = .68$	S.D. = .49	

จากตารางที่ 10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.00) และมีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อยและมาก คือร้อยละ 34.70 และ 13.30 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจำแนกเป็นรายชื่อ

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	มีความรู้	ไม่มีความรู้	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
การเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ			
1. ผู้หญิงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายโดยเต้านมโตขึ้น สะโพกผาย มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ และมีประจำเดือน	319 (98.76)	4 (1.24)	323 (100.00)
2. เพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 9 ปี	83 (25.70)	240 (74.30)	323 (100.00)
3. สิ่งที่แสดงว่าเพศหญิงสามารถมีลูกได้คือ การมีประจำเดือน	286 (88.54)	37 (11.46)	323 (100.00)
4. เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นนอกจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ด้วย	310 (95.98)	13 (4.02)	323 (100.00)
5. สอร์โมนเพศ เป็นสอร์โมนที่ควบคุมเกี่ยวกับการทำงานของอวัยวะสืบพันธุ์	302 (93.50)	21 (6.50)	323 (100.00)
6. อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์เพศหญิง คือ รังไข่ และอวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์เพศชาย คือ อัณฑะ	286 (88.54)	37 (11.46)	323 (100.00)
การเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ			
7. อัณฑะทำหน้าที่ผลิตสอร์โมนเทสโทสเตอโรนที่ควบคุมลักษณะของความเป็นชายและการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ (ตัวอสุจิ)	294 (91.02)	29 (8.98)	323 (100.00)
8. ไข่ที่สุกจะถูกปล่อยออกมาจากรังไข่ทุก ๆ 15 วัน หากไข่ที่สุกไม่ได้รับการผสมจากตัวอสุจิ ก็จะสลายตัวและหลุดผสมผสานออกมากับเลือดประจำเดือน	277 (85.76)	46 (14.24)	323 (100.00)
การวางแผนครอบครัว			
9. การหลังหยวนอกเป็นการคุมกำเนิดที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์น้อยกว่าการสวมถุงยางอนามัย	286 (88.54)	37 (11.46)	323 (100.00)
10. การกินหรือฉีดยาคุมเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ได้ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง	13 (4.02)	310 (95.98)	323 (100.00)
11. การกินยาคุมกำเนิดสามารถป้องกันการติดโรคติดต่อทางเพศได้	37 (11.46)	286 (88.54)	323 (100.00)
12. การนับระยะปลอดภัยในการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องคือนับก่อนประจำเดือนมา 7 วันและหลังจากประจำเดือนหมดแล้ว 7 วัน	20 (6.19)	303 (93.81)	323 (100.00)

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	มีความรู้	ไม่มีความรู้	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
13. วิธีคุมกำเนิด มีอยู่ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การคุมกำเนิดแบบถาวรและการคุมกำเนิดแบบชั่วคราว	304 (94.12)	19 (5.88)	323 (100.00)
14. การสวมถุงยางอนามัยถูกวิธีสามารถป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ได้	302 (93.50)	21 (6.50)	323 (100.00)
15. ยาเม็ดคุมกำเนิดทำให้เยื่อบุโพรงมดลูกไม่เหมาะสมกับการฝังตัวของไข่ที่ถูกผสมแล้ว โดยทำให้ต่อมและเนื้อเยื่อรอบ ๆ ต่อมบวมและต่อมมีลักษณะฝ่อ	74 (22.91)	249 (77.09)	323 (100.00)
ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ			
16. การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่าง ๆ สามารถลดความสนใจในเรื่องเพศได้	305 (94.43)	18 (5.57)	323 (100.00)
17. การที่หญิงมีเพศสัมพันธ์กับชายเพียงครั้งเดียวก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้	303 (93.81)	20 (6.19)	323 (100.00)
18. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไม่จำเป็นต้องป้องกัน	37 (11.46)	286 (88.54)	323 (100.00)
19. การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และมีโอกาสตั้งครรภ์ได้	308 (95.36)	15 (4.64)	323 (100.00)
20. การมีเพศสัมพันธ์จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในกายวิภาคศาสตร์ และอุปนิสัย	265 (82.04)	58 (17.96)	323 (100.00)

จากตารางที่ 11 จากการประเมินความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง 323 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 70 ขาดความรู้ในเรื่องดังนี้

การเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศ

- เพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 9 ปี

การวางแผนครอบครัว

- การกินหรือฉีดยาคุมเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ทำได้ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง
- การกินยาคุมกำเนิดสามารถป้องกันการติดโรคติดต่อทางเพศได้
- การนับระยะปลอดภัยในการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องคือนับก่อนประจำเดือนมา 7

วันและหลังจากประจำเดือนหมดแล้ว 7 วัน

- ยามีคคุมกำเนิดทำให้เชือบุโพรงมดลูกไม่เหมาะสมกับการฝังตัวของไข่ที่ถูกผสมแล้ว โดยทำให้ต่อมและเนื้อเยื่อรอบ ๆ ต่อมนวมและต่อมมีลักษณะฝ่อ

ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

- การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไม่จำเป็นต้องป้องกัน

จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเรื่องการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศมากที่สุด ร้อยละ 98.76 และไม่มีความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัว ร้อยละ 95.98

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

ระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
ระดับน้อย (คะแนน < 16.6)	52	16.10
ระดับปานกลาง (คะแนน 16.7 – 19.43)	136	42.10
ระดับมาก (คะแนน > 19.44)	135	41.80
รวม	323	100.00
$\bar{X} = 0.68$		S.D. = .49

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 41.80 รองลงมาได้แก่ ระดับมาก และระดับน้อย ร้อยละ 41.80 และ 16.10 ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา
จำแนกเป็นรายข้อ

ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ของนักศึกษา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ท่านคิดว่าความบริสุทธิ์ของเพศหญิงก่อนแต่งงาน ยังเป็นเรื่องสำคัญอยู่เสมอ	238 (73.68)	63 (19.50)	15 (4.64)	2 (0.62)	5 (1.55)	323 (100.00)
2. การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิง ควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี	227 (70.28)	85 (26.32)	7 (2.17)	2 (0.62)	2 (0.62)	323 (100.00)
3. ผู้หญิงที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อน แต่งงานถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม	186 (57.59)	74 (22.91)	27 (8.36)	13 (4.02)	23 (7.12)	323 (100.00)
4. ผู้หญิงมักจะเสี่ยงเสียหายมากกว่าหากไป ได้เสียกับผู้ชายที่ตนยังไม่ได้แต่งงานด้วย	247 (76.47)	30 (9.29)	22 (6.81)	6 (1.86)	18 (5.57)	323 (100.00)
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติของ หนุ่มสาวสมัยใหม่	101 (31.27)	31 (9.60)	100 (30.96)	42 (13.00)	49 (15.17)	323 (100.00)
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทำให้รู้สึก ตนเองผิด	208 (64.40)	71 (21.98)	14 (4.33)	14 (4.33)	16 (4.95)	323 (100.00)
7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเสี่ยงต่อการ ตั้งครรภ์ ไม่พึงประสงค์	213 (65.94)	69 (21.36)	14 (4.33)	21 (6.50)	6 (1.86)	323 (100.00)
8. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานช่วยให้ทั้งสอง ฝ่ายเข้าใจกันมากขึ้น	149 (46.13)	52 (16.10)	78 (24.15)	27 (8.36)	17 (5.26)	323 (100.00)
9. เป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับ ชายจนกว่าจะได้แต่งงานกันก่อน	207 (64.09)	60 (18.58)	34 (10.53)	10 (3.10)	12 (3.72)	323 (100.00)
10. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานกับผู้ที่เรา ต้องการแต่งงานด้วย ทำให้มีสิ่งขัดแย้งได้สมหวัง กับคนที่ต้องการ ทำให้ได้แต่งงานกัน	81 (25.08)	42 (13.00)	118 (36.53)	40 (12.38)	42 (13.00)	323 (100.00)
11. ผู้ชายสมัยนี้ถือว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่เป็น เรื่องสำคัญ	56 (17.34)	26 (8.05)	87 (26.93)	107 (33.13)	47 (14.55)	323 (100.00)
12. ชายหญิงที่เริ่มชอบพอกันหรือเป็นคู่รักกันน่าจะมี เพศสัมพันธ์กันได้	106 (32.82)	110 (34.06)	57 (17.65)	20 (6.19)	30 (9.29)	323 (100.00)

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา
จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ของนักศึกษา	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
13.การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไม่น่าทำให้ เสียการเรียนเพราะมีความรับผิดชอบอยู่แล้ว	123 (38.08)	58 (17.96)	83 (25.70)	41 (12.69)	18 (5.57)	323 (100.00)
14.การที่ผู้หญิงยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับชายโดยยัง ไม่ได้แต่งงานกันก่อนถือว่าเป็นการแสวงหา ความสุขทางเพศร่วมกันไม่ใช่การเสียเปรียบ	121 (37.46)	99 (30.65)	54 (16.72)	29 (8.98)	20 (6.19)	323 (100.00)
15.คู่หมั้นที่มีโครงการจะแต่งงานกันในอนาคต หาก มีความสัมพันธ์กันถึงขั้นได้เสียก็ถือว่าเป็นเรื่อง ธรรมดา	136 (42.11)	50 (15.48)	74 (22.91)	38 (11.76)	25 (7.74)	323 (100.00)
16.ชายหญิงที่เป็นคู่รักกันแม้ว่าจะไม่มีโอกาส ได้ แต่งงานกันเลยก็จะมีเพศสัมพันธ์กันได้	138 (42.72)	65 (20.12)	73 (22.60)	17 (5.26)	30 (9.29)	323 (100.00)
17.การมีเพศสัมพันธ์ของชาย หญิงเพื่อเป็นการยืนยัน ความรักที่มีต่อกัน	129 (39.94)	110 (34.06)	21 (6.50)	40 (12.38)	23 (7.12)	323 (100.00)
18.การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการ เตรียมตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศก่อนการแต่งงาน	155 (47.99)	71 (21.98)	46 (14.24)	26 (8.05)	25 (7.74)	323 (100.00)
19.ตามคำสุภาษิตที่ว่า “ไม่ควรชิงสุกก่อนห่าม” ยังคง ใช้ได้ดีในสังคม	93 (28.79)	87 (26.93)	80 (24.77)	24 (7.43)	39 (12.07)	323 (100.00)
20.มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานส่งผลกระทบต่อสังคม ครอบครัว และการศึกษา	164 (50.77)	77 (23.84)	13 (4.02)	30 (9.29)	39 (12.07)	323 (100.00)

จากตารางที่ 13 จากการประเมินเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
จากกลุ่มตัวอย่าง 323 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเห็นด้วยว่า

- ความบริสุทธิ์ของเพศหญิงก่อนแต่งงานยังเป็นเรื่องสำคัญอยู่เสมอ
- การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี
- ผู้หญิงที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อน แต่งงานถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม

- ผู้หญิงมักจะเป็นฝ่ายเสียหายมากกว่าหากไปได้เสียกับผู้ชายที่ตนยังไม่ได้แต่งงาน
ด้วย

- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทำให้รู้สึกตัวตนเองผิด
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ ไม่พึงประสงค์
- เป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับชายจนกว่าจะได้แต่งงานกันก่อน

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการแต่งงาน		จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
ระดับสูง	(คะแนน 3.68 – 5.00)	97	30.03
ระดับปานกลาง	(คะแนน 2.34 – 3.67)	176	54.49
ระดับต่ำ	(คะแนน 1.00 – 2.33)	50	15.48
รวม		323	100.00
$\bar{X} = 2.96$		S.D. = .54	

จากตารางที่ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 54.49) ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานอยู่ในระดับมาก และต่ำ ร้อยละ 30.03 และ 15.48 ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาคปกติ ภาควิชา
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ยะลา

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของ
นักศึกษา

ระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการแต่งงาน	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัว	236	73.07
มีการจูบเบา ๆ ตอนลากลับ	32	9.91
มีการโอบกอด และการจูบเล็กน้อยแต่บ่อยครั้ง	25	7.74
มีการโอบกอด และการจูบที่ลึกซึ้งขึ้น	13	4.02
มีการเล้าโลมเล็กน้อย (ในส่วบนของร่างกาย)	9	2.79
มีการเล้าโลมรุนแรง (ในส่วล่างของร่างกาย)	4	1.24
มีการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน	3	0.93
มีการร่วมเพศ	1	0.30
รวม	323	100.00

จากตารางที่ 15 ระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา 8
ระดับพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานอยู่ในระดับการ
ไม่ถูกเนื้อต้องตัวถึงร้อยละ 73.07

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน	จำนวน (n = 323 คน)	ร้อยละ
ยอมรับ	87	26.93
ไม่ยอมรับ	236	73.07
รวม	323	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ร้อยละ 73.07 และมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานคือ ร้อยละ 26.93

ส่วนที่ 7 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาภาค ปกติ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ลำดับต่อไปนี้จะอธิบายถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยจะทำการทดสอบเบื้องต้นด้วยวิธี ไค-สแควร์ ทั้งนี้เพราะว่าพฤติกรรมการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน สำหรับการทดสอบครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
2. กลุ่มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

ซึ่งขณะที่ตัวแปรอิสระที่จะนำมาทำการทดสอบต่างก็มีการวัดระดับแบบกลุ่มเช่นกัน เช่น ตัวแปรเพศ แบ่งออกเป็นเพศชาย เพศหญิง อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับที่ได้รับต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เหตุผลสำคัญที่จะทำการทดสอบด้วยสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์เบื้องต้นของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่เป็นกลุ่มทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบตัวต่อตัวดังรายละเอียดต่อไปนี้ มิได้นำปัจจัยอื่นๆ เข้าร่วมพิจารณาพร้อมกันที่จะนำทุกปัจจัยมาพยากรณ์ว่า มีปัจจัยใดบ้าง ที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน โดยจะวิเคราะห์แบบโลจิสติกไบนารี (Binary Logistic Regression)

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับเพศ

เพศ	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	54	68.40	25	31.60	79	100
หญิง	182	74.60	62	25.40	244	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100

$$\chi^2 = 1.79 \quad df = 1 \quad \text{significant} = .278$$

จากตารางที่ 17 พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามเพศชายมีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาหญิง

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับอายุ

อายุ	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
≤ 20 ปี	138	75.00	46	25.00	184	100
> 20 ปี	98	70.50	41	29.50	139	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100

$$\chi^2 = .813 \quad df = 1 \quad \text{significant} = .367$$

จากตารางที่ 18 พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 20 ปี มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี

จากตารางที่ 20 พบว่าแหล่งที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัวมีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับครอบครัว

ตารางที่ 21 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา

ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	133	75.60	43	24.40	176	100
ชั้นปีที่ 4	103	70.10	44	29.90	147	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100

$\chi^2 = 1.231$ $df = 1$ significant = .267

จากตารางที่ 21 พบว่าระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2

ตารางที่ 22 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพสมรส ของบิดามารดา	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	209	74.40	72	25.60	281	100
บิดามารดาหย่าร้างกัน / แยกกันอยู่ / เสียชีวิต	27	64.30	15	35.70	42	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100

$\chi^2 = 1.89$ $df = 1$ significant = .169

จากตารางที่ 24 พบว่าแหล่งรายได้หลักไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่มีแหล่งรายได้หลักจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ

ตารางที่ 25 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงของ กลุ่มเพื่อนสนิท	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมเสี่ยงน้อย	118	86.80	18	13.20	136	100
พฤติกรรมเสี่ยงปานกลาง	67	62.60	40	37.40	107	100
พฤติกรรมเสี่ยงมาก	51	63.80	29	36.30	80	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100

$$\chi^2 = 22.432$$

$$df = 2$$

$$\text{significant} = .000$$

จากตารางที่ 25 พบว่าระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูง (ร้อยละ 73.70) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ

ตารางที่ 26 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว

ระดับการอบรมสั่งสอนเรื่อง เพศจากครอบครัว	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับน้อย	72	72.70	27	27.30	99	100
ระดับปานกลาง	107	81.70	24	18.30	131	100
ระดับมาก	57	61.30	36	38.70	93	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100

$$\chi^2 = 11.497$$

$$df = 2$$

$$\text{significant} = .003$$

จากตารางที่ 26 พบว่าระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 57.00) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 27 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ

ระดับการรับรู้เรื่องเพศจาก สื่อลามกต่างๆ	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับน้อย	92	82.10	20	17.90	112	100
ระดับปานกลาง	123	73.20	45	26.80	168	100
ระดับมาก	21	48.80	22	51.20	43	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100

$$\chi^2 = 17.517$$

$$df = 2$$

$$\text{significant} = .000$$

จากตารางที่ 27 พบว่าระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่างๆ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 78.00) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ อยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 28 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา
กับระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

ระดับความรู้เกี่ยวกับ เพศศึกษา	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับน้อย	44	84.60	8	15.40	52	100
ระดับปานกลาง	82	60.30	54	39.70	136	100
ระดับมาก	110	81.50	25	18.50	135	100
รวม	236	73.10	87	26.90	323	100
$\chi^2 = 19.655$ df = 2 significant = .000						

จากตารางที่ 28 พบว่าระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 58.20) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 29 ความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา
กับระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

ระดับทัศนคติ ต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนการแต่งงาน	การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน					
	ไม่ยอมรับ		ยอมรับ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง	75	23.22	32	9.91	107	33.14
ระดับปานกลาง	88	27.24	41	12.69	129	39.93
ระดับต่ำ	73	22.60	14	4.33	87	26.93
รวม	236	73.06	87	26.93	323	100
$\chi^2 = 3.803$		df = 1		significant = .051		

จากตารางที่ 29 พบว่าระดับทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 12.69) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับทัศนคติอยู่ในระดับสูงและต่ำ

การวิเคราะห์แบบถดถอยแบบโลจิสติก (Binary Logistic Regression) เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เป้าหมายที่สำคัญยิ่งของการวิเคราะห์ การที่จะค้นหาว่าในจำนวนตัวแปรอิสระต่าง ๆ อาทิ ตัวแปรเพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับที่ได้รับต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานว่ามีปัจจัยใดบ้าง ที่จะส่งผลต่อโอกาสการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน แม้ว่า ผลการทดสอบแบบไค - สแควร์ (Chi-square test) ที่ผ่านมา จะให้ข้อค้นพบว่า มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลการการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ที่สำคัญทางสถิติ ค่าความเชื่อมั่น 0.05 แต่การวิเคราะห์โดยใช้ ไค - สแควร์ (Chi-square test) มีข้อจำกัดคือ ไม่สามารถนำปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาร่วมพร้อมกัน ดังนั้นเพื่อชี้ให้เห็นว่าเมื่อนำตัวแปรทุกตัวมาพิจารณาพร้อมกันในการพยากรณ์ข้อค้นพบจากสมการพยากรณ์โลจิสติก (Multiple Logistic Regression) นี้จะสามารถอธิบายได้ว่าเมื่อพิจารณาถึงตัวแปรเพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายรับที่ได้รับต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานปัจจัยใดบ้างมีผลและไม่มีผลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในการพยากรณ์ ประโยชน์ของสมการพยากรณ์นี้ จะสามารถนำไปใช้เป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ สำหรับการพยากรณ์การมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏต่อไป ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตารางที่ 30 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 30 ค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา

ตัวแปร	ค่าคงที่ (β)	ค่า Odd ratio	P-value	95% C.I. for	
				Exp (β)	
				Lower	Upper
ปัจจัย					
เพศ					
- ชาย**					
- หญิง	-.071	.932	.846	.455	1.909
อายุ					
- ≤20 ปี**					
- > 20 ปี	.026	1.026	.864	.764	1.378
สาขาวิชาที่กำลังศึกษา					
- เทคโนโลยีสารสนเทศ**					
- วิทยาการคอมพิวเตอร์	.379	1.462	.424	.577	3.702
- เทคโนโลยีมัลติมีเดีย	-1.932	.145	.004*	.038	.549
- วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	.276	1.318	.579	.497	3.498
- สุขศึกษา	.430	1.537	.311	.670	3.527
แหล่งที่พักอาศัย					
- ไม่ได้อาศัยกับครอบครัว**					
- อาศัยกับครอบครัว	.697	2.007	.036*	1.048	3.841
ระดับชั้นปี					
- ชั้นปีที่ 2**					
- ชั้นปีที่ 4	-.051	.951	.897	.441	2.049
สถานสมรสภาพของบิดามารดา					
- บิดามารดาอยู่ด้วยกัน**					
- บิดามารดาอยู่ห่างกัน / แยกกันอยู่ / เสียชีวิต	-1.592	.204	.001*	.079	.526

ตารางที่ 30 ค่าความสัมพันธ์ของปัจจัยกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าคงที่ (β)	ค่า Odd ratio	P-value	95% C.I. for Exp (β)	
				Lower	Upper
ปัจจัย					
รายได้ต่อเดือน					
- ต่ำกว่า 1,000**					
- 1,000-1,500	1.050	2.858	.218	.538	15.190
- มากกว่า 1,500	.154	1.167	.620	.634	2.146
แหล่งรายได้หลัก					
- ครอบครัว**					
- ทำงานเอง	-.272	.762	.524	.331	1.756
- เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา	-22.147	.000	.998	.000	.000
พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อน	1.565	4.784	.027*	1.199	19.099
สนิท					
การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจาก	.072	1.075	.740	.702	1.644
ครอบครัว					
การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามก	.625	1.868	.049*	1.004	3.478
ต่าง ๆ					
ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	-.014	.986	.849	.857	1.136
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์	.959	2.610	.001*	1.453	4.689
ก่อนแต่งงาน					

-2 log likelihood = 333.364

Cox & Snell R square = .125

Nagelkerke - R^2 = .181

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ p-value < 0.05

** ตัวแปรที่เป็น reference

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาด้วยสถิติ Binary Logistic Regression แสดงด้วยค่า Adjusted Odds Ratio และ 95% Confidence Interval (95% CI) ซึ่งมีการควบคุมปัจจัย เพศ อายุ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย ระดับชั้นปี สถานภาพของบิดามารดา รายได้ต่อเดือน แหล่งรายได้หลัก พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ได้แก่ สาขาวิชามัลติมีเดียมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่าสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ .15 เท่า ค่าของความเชื่อมั่น 95% (95% CI) อยู่ระหว่าง (.04 -.55) กลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยอยู่กับครอบครัวมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว 2.01 เท่า ค่าของความเชื่อมั่น 95% (95% CI) อยู่ระหว่าง (1.05 - 3.48) กลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ร้าง / แยกกันอยู่ / เสียชีวิต มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน .20 เท่า ค่าของความเชื่อมั่น 95% (95% CI) อยู่ระหว่าง (.08 - .53) นักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน 4.78 เท่าของกลุ่มนักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ พฤติกรรมเสี่ยงของเพื่อนสนิท เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างเท่าเทียมกันและนักศึกษามีเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์แล้ว จะมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ถึง 5 เท่า ประเด็นที่น่าสังเกตคือ พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท พบว่า ทางกลุ่มเพื่อนสนิทมีคนรักและหรืออาศัยอยู่กับคนรัก โอกาสที่นักศึกษาจะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน สูงถึง 5 เท่า ทั้งนี้ เพราะว่านักศึกษาถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา อิทธิพลกลุ่มจะช่วยให้นักศึกษายอมรับ นักศึกษาที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ สูงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน 1.87 เท่าของนักศึกษาที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ต่ำ และ นักศึกษาที่มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน 2.61 เท่าของนักศึกษาที่มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Analytical Cross Sectional Studies) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานและเพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา โดยศึกษาในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 323 คน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 75.50) ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี (ร้อยละ 57.00) โดยส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาสุศึกษา (ร้อยละ 21.70) กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 60 ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว (ร้อยละ 61.60) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 (ร้อยละ 54.50) กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 80 (ร้อยละ 87.00) มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักศึกษามีรายได้ต่อเดือนประมาณ 1,000 - 1,500 บาท (ร้อยละ 56.30) และส่วนใหญ่มีแหล่งรายได้หลักจากครอบครัว (ร้อยละ 82.40)

2. จากการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Chi-Square พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่างๆ และความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาด้วยสถิติ Binary Logistic Regression แสดงด้วยค่า Adjusted Odds Ratio และ 95% Confidence Interval (95% CI) พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ได้แก่ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย สถานภาพสมรสของบิดา - มารดา พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบประเด็นสำคัญที่ได้จากผลการวิจัยในเรื่องนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเสนอเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุนหรือข้อโต้แย้งได้ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรเพศ พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา และจากผลการวิเคราะห์ด้วย Binary Logistic Regression Analysis พบว่า เพศชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าเพศหญิงประมาณ 7 เท่า โดยที่การศึกษาที่ผ่านมาจะศึกษาในประเด็นของพฤติกรรมทางเพศ หรือประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งการศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในประเทศไทยและประเทศแถบเอเชีย พบว่า วัยรุ่นชายมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วกว่าวัยรุ่นหญิง เนื่องจากเพศชายมีอิสระในการคิด การตัดสินใจ เป็นผู้ชักนำ และเปิดกว้างในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ เพศชายถูกเลี้ยงดูแบบอิสระมากกว่าเพศหญิง จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เพศชายมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวรรณภา กริระตระกูล (2545 : 79) พบว่า วัยรุ่นกลุ่มที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับการศึกษาของดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 108) พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับวรดา แพงพิบูลย์ (2550 : 101) พบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นชายส่วนใหญ่ มักจะมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าและมีเพศสัมพันธ์บ่อยกว่าวัยรุ่นหญิง และการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เกือบทุกครั้งส่วนใหญ่วัยรุ่นชายจะเป็นคนชักนำ อย่างไรก็ตามมีการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546) ที่ได้ผลการศึกษาที่แตกต่างจากการศึกษาอื่น ๆ ที่พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

สำหรับการศึกษาในต่างประเทศ พบว่า หลาย ๆ การศึกษาสรุปว่าเพศชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าเพศหญิง การศึกษาในประเทศอินเดีย ที่ทำการศึกษาโดยอับลาฮัม และคูมา (Abraham and Kumar, 1999 อ้างใน Situmorang, 2011) พบว่า เพศชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าเพศหญิง ซึ่งรูปแบบที่พบนี้ก็มียลักษณะเช่นเดียวกับข้อค้นพบในประเทศมาเลเซีย และประเทศจีน (Anwar et al., 2009; Ma et al., 2009 อ้างใน Situmorang, 2011) ส่วนการศึกษาในประเทศอินโดนีเซีย โดย อิสวาราดิ และพริฮัยกิราโต (2008) พบว่าวัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์เร็วกว่าวัยรุ่นหญิงถึง 2 เท่า และการศึกษาของ ซิตูโมแรง (Situmorang, 2011) ที่ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย จากฐานข้อมูลการสำรวจอนามัย

เจริญพันธุ์ของวัยรุ่นตอนปลาย ในประเทศอินโดนีเซีย ประจำปี 2007 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศชายมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าเพศหญิง

2. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรอายุ พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ซึ่งพบว่านักศึกษาที่มีอายุมากกว่า 20 ปี มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 ปี ซึ่งหลายๆ การศึกษาชี้ให้เห็นความสัมพันธ์กันอย่างมากระหว่างอายุและประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ การศึกษาในประเทศไทย ของวรรณภา กริระตระกูล (2545 : 80) พบว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 108) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และวรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546) พบว่าอายุมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น (Odds Ratio = 1.3970)

สำหรับการศึกษาในต่างประเทศ การศึกษาของนิคุลาร์ (Nikula, 2009) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายในประเทศฟินแลนด์ และประเทศเอสโตเนีย และการศึกษาของแบงโกล และคณะ (Bangkole et al, 2009) ที่ทำการศึกษาการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่นชายใน Sub-Saharan Africa ได้ข้อค้นพบที่เหมือนกันว่า เมื่ออายุเพิ่มขึ้น จะมีประสบการณ์ทางเพศมากขึ้น เพราะอายุที่เพิ่มขึ้นเปิดโอกาสให้วัยรุ่นมีอิสระในการตัดสินใจในชีวิตตนเองเพิ่มขึ้น

3. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรสาขาวิชาที่กำลังศึกษา พบว่าสาขาวิชาที่นักศึกษาที่กำลังศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และสุขศึกษามีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ ในภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เนื่องจากโดยธรรมชาติหลักสูตรสุขศึกษาเป็นหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ทำให้นักศึกษามีความรู้เรื่องเพศมากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ มีอิสระในการรับรู้ข้อมูลจากสื่อในเรื่องเพศ ส่วนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เป็น

สาขาวิชาที่มีการศึกษาธรรมชาติ มีอิสระในการคิด และอาจมีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวเพศสัมพันธ์ ซึ่งสาเหตุส่งผลทำให้นักศึกษามีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ

4. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรแหล่งที่พักอาศัย พบว่าแหล่งที่พักอาศัยมีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับครอบครัวมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว เนื่องจากนักศึกษาที่อาศัยอยู่กับครอบครัวขาดอิสระในการดำรงชีวิต ขาดอิสระในการคิด โดยเฉพาะนักศึกษาที่ถูกเลี้ยงดูแบบเข้มงวด จึงเป็นเหตุผลให้นักศึกษามีทัศนคติ และมีการยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ส่วนนักศึกษาที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัวอาจเป็นนักศึกษาที่มีครอบครัวบิดา มารดา หย่าร้างกัน หรือนักศึกษาที่เคยเจอปัญหาเรื่องครอบครัวจึงเป็นเหตุผลทำให้นักศึกษามีการป้องกันตัวเองเพื่อไม่ให้ประสบปัญหาเหมือนกับที่ครอบครัวเคยที่ประสบ ทำให้นักศึกษามีการยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับครอบครัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546 : 43) พบว่า ผู้ที่พักอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับเพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่อยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง 3.3 เท่า (95% CI : 1.8 – 5.8) และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของพจน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล (2548 : 13) พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้รับอิทธิพลอย่างสูงจากการจัดการด้านที่อยู่อาศัย โดยผู้หญิงที่อาศัยกับเพื่อนมีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสสูงกว่าผู้หญิงที่อยู่กับพ่อแม่สองเท่า ส่วนแนวโน้มในเรื่องพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงที่อยู่ในหอพักหรืออยู่คนเดียวไม่ต่างจากผู้หญิงที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจ และการแบ่งแยกเพศในหอพักสามารถชัดเจนหรือเป็นตัวแทนการควบคุมของพ่อแม่ได้ สำหรับผู้หญิงที่อยู่คนเดียว การที่ไม่มีผู้ปกป้องดูแลทำให้ต้องระมัดระวังและดูแลตัวเองเป็นพิเศษ ส่วนผู้หญิงที่อยู่ร่วมกับเพื่อนได้รับผลของสิ่งแวดล้อมที่เสรี ปราศจากการควบคุมในเชิงอำนาจ ทำให้มีความเปราะบางที่จะด้านทานอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและอื่น ๆ และพฤกษา บุญบุญ (2549 : 111) พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมทางเพศในทิศทางลบ

5. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา พบว่าระดับชั้นปีที่กำลังศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 สอดคล้องกับผลการศึกษาของอนงค์ จีระพันธ์ (2544) พบว่า ระดับการศึกษา

มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วัยรุ่นที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะมีพฤติกรรมทางเพศเพิ่มขึ้น การศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่า ระดับชั้นปีของนักศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.001$) และดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 73-74) พบว่า ระดับชั้นปีที่ศึกษา ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในแต่ละระดับชั้นปีที่ศึกษาจะมีบทบาทในการทำกิจกรรมร่วมกับมหาวิทยาลัยแตกต่างกันออกไป ทำให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป โดยผู้ศึกษาในระดับชั้นที่ต่ำกว่าอาจจะอยู่ในช่วงของการถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งแตกต่างกับผู้ที่อยู่ในชั้นปีที่สูงกว่าที่เริ่มจะมีการบูรณาการความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมาจนสามารถประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ทราบว่าสิ่งที่ควรทำหรือไม่ควรทำจนให้ความสนใจในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน มากกว่าผู้ที่ในชั้นที่ต่ำกว่าที่ยังเป็นช่วงเฝ้าหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ตลอดเวลา จนอาจส่งผลให้ระดับชั้นปีที่ศึกษา ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน แตกต่างกัน

6. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรสถานภาพของบิดามารดา พบว่าสถานภาพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาหย่าร้างกัน/แยกกันอยู่/เสียชีวิต มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของอรอุษา จันทรวีร (2544) พบว่าวัยรุ่นที่มีพ่อแม่ที่ครอบครัวย่ำแย่/แยกกันอยู่/เสียชีวิต มีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุดร้อยละ 71.4 และไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของเพ็ญศรี กระหม่อมทอง และนวลศรี วิจารณ์ (2545) พบว่า บิดามารดาที่หย่าร้าง ลูกวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่าครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และวัฒนา สารระขวัญ (2545) พบว่า สถานภาพสมรสของบิดามารดามีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงในเขตเมืองได้ร้อยละ 13.90 จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาหย่าร้างกัน/แยกกันอยู่/เสียชีวิต มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน เนื่องจากนักศึกษาที่มีบิดามารดาหย่าร้างกัน/แยกกันอยู่/เสียชีวิตเป็นนักศึกษาที่ประสบปัญหาครอบครัว อาจจะเคยผิดหวังในเรื่องครอบครัวจึงเป็นเหตุผลทำให้นักศึกษามีการป้องกันตัวเองเพื่อไม่ให้ประสบปัญหาเหมือนกับที่บิดามารดาเคยประสบมา จึงทำให้นักศึกษามีการยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่กับครอบครัว

7. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรรายได้ต่อเดือน พบว่ารายได้ต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา แต่ผลการศึกษพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันเป็นลักษณะสังคมวัตถุนิยม จึงส่งผลทำให้นักศึกษาที่มีรายได้ต่ำมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนให้ได้สิ่งของตามค่านิยมสมัยใหม่ ตามความต้องการของตัวเอง ให้เกิดความทันสมัย และเพื่อให้สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของการศึกษาของวรรณภา ภิระตระกูล (2545 : 132-133) พบว่าวัยรุ่นที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546) พบว่าความพึงพอใจของเงินที่ได้รับในแต่ละเดือนมีความสัมพันธ์กับการเคยมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} = 0.002$) และอนงค์ ชีระพันธ์ (2544) พบว่าค่าใช้จ่ายที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรแหล่งรายได้หลัก พบว่าแหล่งรายได้หลักไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ซึ่งพบว่านักศึกษาที่มีแหล่งรายได้หลักจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีแนวโน้มในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เนื่องจากนักศึกษาที่มีแหล่งรายได้หลักจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาถือว่าเป็นนักศึกษาที่มีรายได้ต่ำจึงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนให้ได้สิ่งของตามค่านิยมสมัยใหม่ ตามความต้องการของตัวเอง ให้เกิดความทันสมัย และเพื่อให้สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้

9. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท พบว่าระดับพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูง (ร้อยละ 73.70) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ

ซึ่งจากการวิเคราะห์พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท จากกลุ่มตัวอย่าง 323 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกลุ่มเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมด้านการดำรงชีวิต คือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่เขย่งสถานเริงรมย์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546 : 37) เรื่องพฤติกรรม

ทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 760 คน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลางมากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และกลุ่มมีเพศสัมพันธ์มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

ส่วนการพักอาศัยอยู่กับคนรัก หรือ เพศตรงข้ามตามลำพัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546 : 43) เรื่องพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่พักอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับเพื่อนมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่อยู่กับพ่อแม่หรือผู้ปกครอง 3.3 เท่า (95%CI : 1.8 – 5.8)

กลุ่มเพื่อนสนิทอ่านหนังสือลามก ดูเว็บไซต์ลามก สอดคล้องกับผลการศึกษาของวรรณภา กิริระตระกูล (2545 : 136) ศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาสังคม ในเรื่องอิทธิพลของสื่อประเภทหนังสือโป๊ หรือหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่า ผู้ที่เคยบริโภคสื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยบริโภค ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวส่งผลทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงจึงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของดัม บุนยรอด (2550 : 56) พฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อำเภอเมือง ของจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคใต้ โดยจากผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ส่วนกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 (95%CI : 1.44 – 1.54, Design Effect : 1.86) และกลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.19 (95%CI : 1.15 – 1.23, Design Effect : 1.62) ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มเพื่อนมีบทบาทและมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นบทบาทในด้านการคิด การตัดสินใจ และค่านิยมต่าง ๆ เป็นต้น

10. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว พบว่าระดับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 57.00) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ

จากการวิเคราะห์การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว กลุ่มตัวอย่างได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของการศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : 157) พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสม และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การศึกษาของวรรณภา กริระตระกูล (2545 : 98) พบว่าวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูงกับระดับปานกลาง จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เท่ากัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับต่ำจะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันในระดับสูง และวัยรุ่นที่มีระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับสูง มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์สูงกว่าวัยรุ่นที่มีระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับต่ำ และดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 108) ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากนักศึกษาได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับสูงขาดอิสระในการดำรงชีวิต ขาดอิสระในการคิด โดยเฉพาะนักศึกษาที่ถูกเลี้ยงดูแบบเข้มงวด จึงเป็นเหตุผลให้นักศึกษามีทัศนคติ และมีการยอมรับในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากกว่าได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ

11. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ พบว่าระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 34.70) และมีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 13.30) จากการวิเคราะห์การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่าง 323 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ เป็นประจำและรับรู้บ่อย ๆ เช่น ดูหนังที่แสดงภาพการร่วมเพศ อ่านหนังสือ ดูเว็บไซต์ลามก ซึ่งการรับรู้สื่อเหล่านี้เป็นประจำและบ่อยครั้งนั้น ก็จะส่งผลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา ผลการศึกษาสอดคล้องกับอนงค์ ชีระพันธ์ (2544 : 158) พบว่าแหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วรรณภา กริระตระกูล (2545 : 136) พบว่า ผู้ที่เคยบริโภคสื่อลามกเรื้อรังทางเพศมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระดับสูงกว่าผู้ที่ไม่เคยบริโภค ดวงหทัย นุ่มนวน (2546 : 153) พบว่า ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จูไรรัตน์ แสนใจรักษ์ (2547

: 128) พบว่า วัยรุ่นไทยเรียนรู้จากคนในครอบครัวน้อยที่สุด ส่วนใหญ่เรียนรู้เรื่องเพศจากเพื่อน การสอนในโรงเรียน กลุ่มออนไลน์และสื่อต่างๆ และภัทรา ธิรลาภ และนุชนาถ เมฆสีทอง (2550 : 22) พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศมากที่สุด คือ ดูวีซีดีโป๊ ร้อยละ 26.0 รองลงมาคือ อ่านหนังสือโป๊และเล่นเว็บไซต์โป๊ร้อยละ 21.9 และ 21.1 ซึ่งจะเห็นได้ว่าสื่อมีบทบาทและมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อโสต และสื่อทัศน์ สื่อเหล่านี้ล้วนเป็นแหล่งสืบค้น แหล่งรับรู้เรื่องเพศทั้งสิ้น และส่งผลทำให้วัยรุ่นรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ เหล่านี้ได้

12. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา พบว่าระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 58.20) มีแนวโน้มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจากผลการศึกษาความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นรายชื่อ จากกลุ่มตัวอย่าง 323 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างขาดความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว เช่น การนับระยะปลอดภัย และการคุมกำเนิด โดยวิธีต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546 : 84) ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่ทุกกลุ่มอายุยังมีความรู้ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับประจำเดือน อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างอสุจิของเพศชาย ผู้หญิงมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศมากกว่าเพศชาย และการใช้ยาคุมฉุกเฉินหลังการร่วมเพศต้องใช้ภายในเวลา 72 ชั่วโมง จึงจะป้องกันการตั้งครรภ์ได้ เนื่องจากวัยรุ่นที่มีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอยู่ในระดับสูงมีความคิด และมีทัศนคติเกี่ยวกับความสามารถในการป้องกันตัวเองต่อการติดโรคติดต่อ และการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรได้

13. จากผลการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) ระหว่างการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กับตัวแปรทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน พบว่าระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน 2.61 เท่าของนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐพร สายพันธ์ (2546 : 43) พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์ต่ำมี โอกาสมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่มีทัศนคติที่เหมาะสมต่อการมีเพศสัมพันธ์สูง 3.3 เท่า (95%CI : 2.0 – 5.4) อรัญพร คิมพะจันทร์ (2548 : 79) พบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษาที่ต่ำมีทัศนคติต่ออบบาททางเพศแตกต่างกัน และพฤษยา บุญบุญ (2549 : 111) พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มี

คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับคนรัก มีทัศนคติเชิงลบ กับพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่สำคัญสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ จะนำผลการวิจัยที่เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากสมการ Logistic Regression มานำเสนอแนะเป็นหัวใจสำคัญในการวิจัย มาเสนอแนะเท่านั้น ทั้งนี้วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน เมื่อได้ผ่านการตรวจสอบพร้อมกันแล้วพบว่า คำนวณปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน (อธิบายตามตัวแปรที่ Significant) ด้วยเหตุนี้จึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากผลการศึกษาข้อมูลโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi – Square) และสถิติถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี (Binary Logistic Regression) พบว่า สาขาวิชาที่กำลังศึกษา แหล่งที่พักอาศัย สถานภาพของบิดามารดา พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1.1 บิดา – มารดาควรให้การดูแลลูกเพิ่มมากขึ้น สอนให้ลูกรู้จักวางตัวกับเพศตรงข้าม รู้จักการคบเพื่อน สอนให้ลูกรู้ทันเหตุการณ์ และสภาพปัญหาต่าง ๆ ในปัจจุบัน เป็นที่ปรึกษาให้ลูก เพื่อลดช่องว่างระหว่างครอบครัว และช่วยให้ปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อบทบาทของครอบครัวน้อยลง โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนและสื่อต่าง ๆ

1.2 บิดา – มารดาควรมีการอบรมสั่งสอน และปลูกฝังให้ลูกมีทัศนคติที่ถูกต้องต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

1.3 นำผลการวิจัยไปจัดตั้งศูนย์ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จัดให้มีการอบรมเรื่องเพศศึกษา การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษา เพื่อป้องกันปัญหาท้องก่อนวัยอันควรในสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เท่านั้น จึงควรขยายผลการศึกษาสู่วัยรุ่นในระบบการศึกษาอื่นๆ เช่น กลุ่มวัยรุ่นในโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาอิสลาม วัยรุ่นสายอาชีพศึกษา สายสามัญศึกษา รวมทั้งวัยรุ่นที่อยู่นอกระบบการศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานในกลุ่มวัยรุ่น ตอนต้น เพราะในปัจจุบันการมีเพศสัมพันธ์พบว่ามีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ ผลการศึกษาสามารถนำมาใช้ในการวางแผนแก้ไขปัญหาทางเพศ และวางมาตรการในการป้องกันในระยะเริ่มต้นได้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฤตยา อาชวนิจกุล และกาญจนา ตั้งชลทิพย์. (2551). มิติ “เพศ” ในประชากรและสังคม. นครปฐม: ประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2547). การทบทวนองค์ความรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง ระบาดวิทยาของปัญหาสุขภาพจิต และโรคทางจิตเวช. กรุงเทพมหานคร : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

กุศล สุนทรธาดา และคณะ. (2541). สถานการณ์และองค์ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยประชากร และสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
จุไรรัตน์ แสนใจรักษ์. (2547). เด็กไทยวัยกึ่ง , กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินท์ติ้งแอนด์พับบลิชชิ่งจำกัด.

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ. (2542). เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

———. (2548). เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไสยการพิมพ์.

ณัฐพร สายพันธุ์. (2546). พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวอนามัย อำเภอมือง จังหวัดยโสธร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ปัจฉนิค. (2536). จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา

ดวงใจ เดชสงักรัส .(2548). ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงหทัย นุ่มนวล .(2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ดัม บุณรอด .(2550). พฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อำเภอมือง ของจังหวัดแห่งหนึ่งในภาคใต้ . วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต . มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ .(2546). ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา , กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ. (2553). สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เรื่อง แก้วการพิมพ์.
- ประทุม เป้นสุวรรณ. (2545). การให้คำปรึกษากลุ่มด้านเพศศึกษาวัยรุ่นในกลุ่มเสี่ยง. กรุงเทพฯ : ก่อปปี แอนด์พริ้นท์
- ปรีชา วิหคโต และคณะ. (2547). เอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น หน่วยที่ 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 7 นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 .(2546). กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- พจน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล , ผู้แปล .(2548). ทั้งรัก ทั้งใคร่ ทั้งใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิง , กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พริ้นท์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด.
- พฤกษา บุญบุญ .(2549). ทักษะชีวิตต่อพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร , ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน)
- พนม เกตุมาน. (2550). ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น.[ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.psyclin.co.th/new_page_57.htm (15 ธันวาคม 2554).
- มานพ คณะโต. (2541). พฤติกรรมทางเพศ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- มุกดา สุขสมาน. (2537). มนุษย์ : ภาวะกายและจิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มนตรี พิริยะกุล. (2551). ตัวอย่างกรอบแนวความคิด. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.ru.ac.th/research/ตัวอย่างกรอบแนวความคิด1.pdf> (8 มีนาคม 2553).
- มุตศุรา ยะโกะ .(2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสร้างเสริมสุขภาพ . บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เขวภา คีอัสสุวรรณ. (2554). แนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการของการส่งเสริมสุขภาพ. ในเอกสารการสอน ชุดวิชา การส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค หน่วยที่ 1-8 (หน้า37-40). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- รุจิรา ดวงสงค์ .(2550). การจัดการทางสุขภาพและการส่งเสริมสุขภาพ , ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณภา กริระตระกูล .(2545). พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน , วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม . สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ .(2546). การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์ . บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วราดา แพงพิบูลย์ .(2550). พฤติกรรมทางเพศแบบเสรีของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่หอพัก ในเขตเทศบาลนครเชียงราย กรณีศึกษา ชุมชนสันโค้งหลวง-สันโค้งน้อย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิทยา นาควัชร. (2540). การตอบปัญหาการเลี้ยงดูลูกและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาตนเองและผู้บริหาร
- วรัญญู กุลดิลก .(2541). ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับบุคคลที่คาดว่าจะสมรสด้วยของนักศึกษา . วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐศาสตร์ (สังคมวิทยา). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัฒนา สารขวัญ .(2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาติ โสมประยูร .(2543). เพศศึกษา , พิมพ์ครั้งที่ 5 , กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- สุรเทพย์ แสงวัฒเนกุล .(2536). ทศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรส . วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาประชากรศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุพร เกิดสว่าง. (2526). **เพศศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์
- สุมาลี สวรสอาด. (2555). **เพศศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสนอ อินทรสุขศรี. (2517). **ประชากรกับการอยู่รอด**. กรุงเทพมหานคร : มิตรนราการพิมพ์
- โสภณัท นุชนาด. (2542). **จิตวิทยาวัยรุ่น**. ธนบุรี : ม.ป.พ.
- สมคิด อิศระวัฒน์. (2542). **ลักษณะการอบรมและเลี้ยงดูของเด็กไทย ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง**. รายงานวิจัย : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
- อนก อารีพรกร . (2548). **เพศศาสตร์ในอุตสาหกรรมและนรีเวชวิทยา**. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
- อนงค์ ชีระพันธ์ .(2544). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรัชพร คิมพะจันทร์ .(2548). **อิทธิพลของหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นต่อทัศนคติต่อบทบาททางเพศของนักเรียนโรงเรียนราชวินิต บางเขน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยา) สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน . บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อวาทิพย์ แว .(2549). **ปัจจัยด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในเขตเทศบาลนครยะลา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสร้างเสริมสุขภาพ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เอกสารประมวลสถิติด้านสังคม2/2552.(2552). **สภาวะการตั้งครรภ์และคลอดบุตรก่อนวัยอันควร พ.ศ. 2540 - 2551 : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**

ภาษาอังกฤษ

- Ajzen. 2006. "From Intentions to Actions: A Theory of Planned Behavior." In **Action Control: From Cognition to Behavior**, eds. J. Kuhl and J. Beckman. New York: Springer-Verlag.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Baumrind, D. (1967). **Socialization Practices Associated with Dimensions of Competence in Preschool boys and girls child Development**. 38(7) : 291-328.
- Carter V.Good. (1959). **Attitude** .Retrived Oterber 25,2011, from URL
:http://www.novabizz.ace/attitude.htm.
- Muuss, Rolf E. (1990) **Adolescent Behavior and Society**. New York: Mc Graw - Hill Publishing Co, Ltd.
- Nikula, M. (2009). **Young men ' s sexual behavior in finland and Estonia : Opportunities for prevention of STI**. Finland: National Institute of Health and Welfare and Department of Public Health University of Helsinki.
- Piaget,J. (1977). **The Grasp of Consciousness**. London : Routledge and Kegan Paul.
- Reiss, Ira L. (1960) **Premarital Sexual Standard In America**. New York: The Free Press of Glencoe.
- Reiss, Ira L. (1966) **Premarital Sex in Changing Society**. Englewood Clifts: Robert R-Bell Prentice-Hall, Inc.
- Roche, John P. (1990) **"Premarital Sex : Attitudes and Behavior by Dating Stage"**. In **Adolescent Behavior and Society** , PP. 235 – 242. Edited by Muuss, Rolf E. New York : Mc Graw - Hill Publishing Co, Ltd.
- Rogers. D. (1972). **Issues in Adolescent Psychology**. Meredith Corporation . New York.
- Ronny A.P. Situmorang. (2011). **Factors Influencing Premarital Sexual InTercourse among adolescents in Indonesia: a case study of in – school late adolescents from Indonisian young adult reproductive health survey (IYARHS) 2007** , A Thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of master of arts (population and reproductive health research) faculty of graduate studies : Mahidol University.
- World Health Organization. (1999). **Coming of age : From facts to action for adolescent sexual reproductive health**. Switzerland : WHO.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในวิจัย ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาด้วยวิธีของครอนบาค (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553 : 278)

$$r_{tt} = \frac{K}{(K-1)} \left(1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแอลฟา
	K	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	$\sum Si^2$	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนของแต่ละข้อ
	St^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของเครชชีและมอแกน (Krejcie and Morgan, 1970)

$$S = \frac{X^2 NP(1-P)}{d^2(N-1) + X^2 P(1-P)}$$

สูตร	$S =$		
เมื่อ	S	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	X^2	แทน	การแจกแจงของ Z เป็นค่าไคสแคว์ที่ 1 Degree of freedom เปิดตารางได้ 3.841
	N	แทน	จำนวนประชากร
	P	แทน	สัดส่วนของประชากร กำหนดให้เป็น .05 สำหรับขนาดของตัวอย่างที่มากที่สุด
	d	แทน	ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในรูปสัดส่วน

2.2 การหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก (Difficulty and Discrimination)

สูตรคำนวณ

$$P = \frac{R}{N}$$

P แทน ค่าดัชนีความยากง่าย

R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบข้อนั้น

สูตรคำนวณ

$$D = \frac{R_U - R_L}{N_H}$$

D แทน ค่าอำนาจจำแนก

R_U แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง

R_L แทน จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ

N_H แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มคะแนนสูงหรือกลุ่มคะแนนต่ำ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.80	0.20
2	0.60	0.30
3	0.80	0.20
4	0.70	0.33
5	0.60	0.30
6	0.80	0.40
7	0.80	0.40
8	0.77	0.33
9	0.80	0.27
10	0.33	0.53
11	0.30	0.33
12	0.33	0.40
13	0.63	0.33
14	0.60	0.40
15	0.50	0.20
16	0.60	0.40
17	0.80	0.27
18	0.77	0.33
19	0.70	0.33
20	0.47	0.27

2.3 คำนวณหาช่วงของการสุ่ม (Sampling Interval) ในแต่ละสาขาโดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$I = \frac{N}{n}$$

เมื่อ I = ช่วงของการสุ่ม
 N = จำนวนนักศึกษาทั้งหมด
 n = จำนวนนักศึกษาที่ต้องการสุ่ม

2.4 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

สูตรคำนวณ

$$IOC = ER/N$$

เมื่อ ER แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

หมายเลขแบบสอบถาม.....

แบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง : การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 7 ส่วนคือ

- 1.1. ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล
- 1.2. ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านสังคมและวัฒนธรรม
- 1.3. ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่างๆ
- 1.4. ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
- 1.5. ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
- 1.6. ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
- 1.7. ส่วนที่ 7 ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

2. โปรดอ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละส่วนให้เข้าใจก่อนตอบ

3. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกส่วนและทุกข้อ ตามความเป็นจริง เพราะคำตอบในแต่ละข้อไม่ว่าถูกหรือผิดไม่มีผลต่อตัวนักศึกษา

4. การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ คำตอบของนักศึกษาจะเป็นความลับ และจะไม่เปิดเผยที่ใด ๆ เป็นรายบุคคล ข้อมูลจะนำเสนอเป็นผลการศึกษาลักษณะภาพรวม มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ถ้าไม่ได้ความอนุเคราะห์จาก นักศึกษาทุกท่าน
ผู้วิจัยจึง ขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย

แบบสอบถาม

งานวิจัยเรื่อง : การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล โดยขอให้ท่านเติมข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓
ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น จะ
ไม่มีผลกระทบต่อชื่อเสียงของท่านหรือครอบครัวของท่านแต่ประการใด

สำหรับผู้วิจัย

1. เพศ

1. ☐ ชาย

2. ☐ หญิง

.....P1

2. อายุ.....ปี

.....P2

3. ศาสนาที่นักศึกษานับถือ

1. ☐ อิสลาม

2. ☐ พุทธ

3. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....P3

4. สาขาวิชาที่นักศึกษา กำลังศึกษา

1. ☐ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ☐ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

3. ☐ สาขาวิชาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย

4. ☐ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

5. ☐ สาขาวิชาสุขภาพศึกษา

.....P4

5. ภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษา

6.1. อำเภอ.....

6.2. จังหวัด.....

.....P5

6. แหล่งที่พักอาศัยในปัจจุบันของนักศึกษา

1. ☐ หอพักในมหาวิทยาลัย

2. ☐ หอพักนอกมหาวิทยาลัย / อาคารชุดพักอาศัย / แมนชั่น

3. ☐ บ้านบิดา มารดา หรือญาติ

4. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....P6

7. ระดับชั้นปีที่นักศึกษา กำลังศึกษา

1. ☐ ชั้นปีที่ 2

2. ☐ ชั้นปีที่ 4

.....P7

8. ปัจจุบันสภาพครอบครัวของนักศึกษาเป็นอย่างไร

1. ☐ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

2. ☐ บิดามารดาหย่าร้างกัน / แยกกันอยู่

3. ☐ บิดาหรือมารดาเสียชีวิตหรือเสียชีวิตทั้งคู่

.....P8

9. รายรับที่นักศึกษาได้รับต่อเดือน.....บาท

แหล่งที่มาของเงิน (ตอบได้มากกว่า 1 แหล่ง)

1. ☐ บิดา มารดา 2. ☐ พี่สาว / พี่ชาย
3. ☐ ทำงานเอง 4. ☐ เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา
5. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....P9

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยขอให้ท่านเติมข้อความหรือทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

พฤติกรรมเลี้ยงของกลุ่มเพื่อนสนิทมี 3 คำตอบให้เลือก

ลำดับ	พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท	เป็นประจำ	บางครั้ง	ไม่เคย	สำหรับผู้วิจัย
1	กลุ่มเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษา ดื่มสุรา หรือ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์				B1
2	กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษาชอบไปเที่ยวสถานเริงรมย์ / เชน / ผับ				B2
3	กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษามีการเปลี่ยนคู่นอน และเปลี่ยนคนรักหรือคู่ควงบ่อย ๆ				B3
4	กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษามีเพศสัมพันธ์กับคนรักหรือเพศตรงข้าม				B4
5	กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษาเข้าบ้านพักอยู่กับคนรักหรือเพศตรงข้ามตามลำพัง				B5
6	เพื่อนสนิทของนักศึกษาสูบบุหรี่				B6
7	เพื่อนสนิทของนักศึกษารับหนังสือลามก หรือ หนังสือปลุกเร้าอารมณ์				B7
8	เพื่อนสนิทของนักศึกษาดูหนังลามก หรือหนังประเภทปลุกเร้าอารมณ์				B8
9	เพื่อนสนิทของนักศึกษาลเล่นอินเทอร์เน็ต เปิดดูเว็บไซต์ลามก เล่น Facebook และ Camfrog				B9
10	กลุ่มเพื่อนสนิทของนักศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาคบเพื่อนต่างเพศ				B10

การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว

คำสั่ง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความจริงเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

4 = ได้รับมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านได้รับการอบรมสั่งสอนมากที่สุด
3 = ได้รับค่อนข้างมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านได้รับการอบรมสั่งสอนค่อนข้างมาก
2 = ได้รับปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านได้รับการอบรมสั่งสอนปานกลาง
1 = ได้รับเล็กน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านได้รับการอบรมสั่งสอนเล็กน้อย
0 = ไม่ได้รับเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นท่านไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนเลย

ลำดับ	การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ จากครอบครัว	ระดับความเป็นจริง					สำหรับผู้วิจัย
		ได้รับมากที่สุด	ได้รับค่อนข้างมาก	ได้รับปานกลาง	ได้รับเล็กน้อย	ไม่ได้รับเลย	
1	เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง จะคอยให้ความรู้แก่นักศึกษา เรื่องการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย						C1
2	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสอนนักศึกษา เรื่องการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์						C2
3	บิดามารดาหรือผู้ปกครองอธิบายให้นักศึกษา เข้าใจเรื่องการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองและการผ่อนคลายความต้องการทางเพศ						C3
4	เมื่อเกิดปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งกับนักศึกษา บิดา มารดาจะให้คำแนะนำ และให้นักศึกษา ตัดสินใจด้วยตนเอง						C4
5	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษา ให้คำแนะนำการวางตัวที่เหมาะสมต่อเพศตรงข้าม						C5
6	การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของ นักศึกษามักขึ้นอยู่กับบิดามารดาเสมอ						C6
7	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักพูดคุยและ อบรมนักศึกษาว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำ						C7

ลำดับ	การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศ จากครอบครัว	ระดับความเป็นจริง					
		ได้รับมาก ที่สุด	ได้รับ ค่อนข้าง มาก	ได้รับปาน กลาง	ได้รับ เล็กน้อย	ไม่ได้รับ เลย	สำหรับ ผู้วิจัย
8	บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เคยให้คำแนะนำแก่นักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ						C8
9	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอธิบายให้นักศึกษาทราบว่า ความต้องการทางเพศหรืออารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องมีแต่จะต้องมีการควบคุมอารมณ์ดังกล่าวอย่างเหมาะสม						C9
10	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอบรมให้นักศึกษาพุดจาสุภาพเรียบร้อยกับเพศตรงข้าม						C10
11	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักศึกษาปรึกษาเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศได้เสมอ						C11
12	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักเข้มงวดกับนักศึกษาในเรื่องสื่อที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ เช่น หนังสือโป๊ ภาพยนตร์โป๊						C12
13	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอบรมสั่งสอนนักศึกษาว่าการแสดงออกถึงความรักไม่จำเป็นต้องมีเพศสัมพันธ์เสมอไป						C13
14	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมักจะอบรมสั่งสอนนักศึกษาว่า เพศชายต้องให้เกียรติ และปกป้องคุ้มครองเพศหญิง						C14
15	บิดา มารดา หรือผู้ปกครองเคยอบรมสั่งสอนนักศึกษาว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องหมั่นศึกษาเล่าเรียน ไม่ควรหมกมุ่นในเรื่องเพศสัมพันธ์						C15

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ (โปรดใช้เครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่ท่านเลือก)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ช่องว่างท้ายข้อความที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา แบ่งตามความถี่ของการปฏิบัติ ดังนี้

- 4 = รับรู้เป็นประจำ หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นเกือบทุกวัน (4 – 7 วัน/สัปดาห์)
 3 = รับรู้บ่อย ๆ หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นทุก ๆ สัปดาห์ (1 – 3 วัน/สัปดาห์)
 2 = รับรู้เป็นครั้งคราว หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นเดือนละ 2 – 3 ครั้ง
 1 = รับรู้นาน ๆ ครั้ง หมายถึง มีการปฏิบัติตามข้อความนั้นน้อยกว่าเดือนละ 2 ครั้ง
 0 = ไม่เคยรับรู้ หมายถึง ไม่เคยมีการปฏิบัติตามข้อความนั้นเลย

ข้อความ	ความถี่ในการปฏิบัติ					
	ประจำ	บ่อย	เป็นครั้งคราว	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	สำหรับผู้วิจัย
1. นักศึกษาอ่านคอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเพศ หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารต่าง ๆ						...K1
2. นักศึกษาอ่านนวนิยายประเภทช่วยுகามารมณจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร พ็อคเก็ตบุ๊ค หรือการ์ตูน						...K2
3. นักศึกษาดูภาพยนตร์หรือวิดีโอที่แสดงการร่วมเพศ หรือช่วยுகามารมณ						...K3
4. นักศึกษาดูหนังสือที่แสดงภาพการร่วมเพศ หนังสือปกขาวหรือหนังสือโป๊						...K4
5. นักศึกษาดูภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ หรือฟังละครวิทยุ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการได้เสียกันของชายหญิงก่อนแต่งงาน						...K5
6. นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ต เพื่อสนทนา (Chat) เรื่องเพศ เช่น Facebook, Camfrog						...K6
7. นักศึกษาให้คำปรึกษาแก่กลุ่มเพื่อนที่คุยโทรศัพท์เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์						...K7
8. นักศึกษาให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับคนรักแก่เพื่อน						...K8
9. นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนที่แนะนำให้นักศึกษาคบเพื่อนต่างเพศ อ่านหนังสือโป๊ ดูหนังโป๊						...K9
10. นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนที่คบกับเพื่อนเพศตรงข้ามที่เดียวหลาย ๆ คน / เปลี่ยนรุ่นอนบ่อย ๆ						...K10

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่ท่านเลือก)

ใช่ หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าเนื้อหาถูกต้องตรงกับความเข้าใจของท่าน

ไม่ใช่ หมายถึง เมื่อท่านเห็นว่าเนื้อหาไม่ถูกต้องตรงกับความเข้าใจของท่าน

ลำดับ ที่	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	สำหรับ ผู้วิจัย
1	ผู้หญิงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายโดยเต้านมโตขึ้น สะโพกผาย มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ และมีประจำเดือน			K1
2	เพศหญิงจะเริ่มมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 10 ปี			K2
3	สิ่งที่แสดงว่าเพศหญิงสามารถมีลูกได้คือ การมีประจำเดือน			K3
4	เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นนอกจากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายแล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ด้วย			K4
5	ฮอร์โมนเพศ เป็นฮอร์โมนที่ควบคุมเกี่ยวกับการทำงานของอวัยวะสืบพันธุ์			K5
6	การหลังภายนอกเป็นการคุมกำเนิดที่เสี่ยงต่อการตั้งครรภ์น้อยกว่าการสวมถุงยางอนามัย			K6
7	การกินหรือฉีดยาคุมเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ได้ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง			K7
8	อวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์เพศหญิง คือรังไข่ และอวัยวะที่ทำหน้าที่สร้างเซลล์สืบพันธุ์เพศชาย คือ อัณฑะ			K8
9	อัณฑะทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนที่ควบคุมลักษณะของความเป็นชายและการสร้างเซลล์สืบพันธุ์ (ตัวอสุจิ)			K9
10	การกินยาคุมกำเนิดสามารถป้องกันการติดเชื้อติดต่อทางเพศได้			K10
11	ไข่ที่สุกจะถูกปล่อยออกมาจากรังไข่ทุก ๆ 15 วัน หากไข่ที่สุกไม่ได้รับการผสมจากตัวอสุจิ ก็จะสลายตัวและหลุดผสมผสานออกมากับเลือดประจำเดือน			K11
12	การที่หญิงมีเพศสัมพันธ์กับชายเพียงครั้งเดียวก็มีโอกาสตั้งครรภ์ได้			K12
13	การใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมต่าง ๆ สามารถลดความสนใจในเรื่องเพศได้			K13
14	การนับระยะปลอดภัยในการมีเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้องคือนับก่อนประจำเดือนมา 7 วันและหลังจากประจำเดือนหมดแล้ว 7 วัน			K14
15	วิธีคุมกำเนิด มีอยู่ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การคุมกำเนิดแบบถาวร และการคุมกำเนิดแบบชั่วคราว			K15
16	การสวมถุงยางอนามัยถูกวิธีสามารถป้องกันการติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ได้			K16

ลำดับ ที่	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่	สำหรับผู้ วิจัย
17	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไม่จำเป็นต้องป้องกัน			K17
18	ยาเม็ดคุมกำเนิดทำให้เชื้อไวรัสเอดส์ไม่เหมาะสมกับการฝังตัวของไข่ที่ถูกผสมแล้ว โดยทำให้ต่อมและเนื้อเยื่อรอบ ๆ ต่อมน้ำนมและต่อมมีลักษณะฝ่อ (Atrophic)			K18
19	การเปลี่ยนคู่นอนมีโอกาเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และมีโอกาสตั้งครรภ์ได้			K19
20	ศิลปะในการร่วมเพศจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยาของร่างกาย และอุปนิสัยใจคอระหว่างเพศชายและเพศหญิง			K20

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน คำตอบในส่วนนี้ไม่มีข้อถูกหรือผิดเป็นคำตอบที่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของแต่ละบุคคล โดยคำตอบของท่านไม่จำเป็นต้องเหมือนกับบุคคลอื่น ขอให้ท่านตอบตามความรู้สึกของท่านอย่างแท้จริง มีอิสระในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ ขอให้ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด ว่าท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้หรือไม่

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด
4 = เห็นด้วย	หมายถึง	เมื่อท่านเห็นด้วยกับข้อความนั้น
3 = ไม่แน่ใจ	หมายถึง	เมื่อท่านลังเล หรือตัดสินใจไม่ได้
2 = ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	เมื่อท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	เมื่อท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

ที่	ข้อความ	5	4	3	2	1	สำหรับผู้ วิจัย
1	ท่านคิดว่าความบริสุทธิ์ของเพศหญิงก่อนแต่งงานยังเป็นเรื่องสำคัญอยู่เสมอ						A1
2	การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี						A2
3	ผู้หญิงที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม						A3
4	ผู้หญิงมักจะเป็นฝ่ายเสียหายมากกว่าหากไปได้เสียกับผู้ชายที่ตนยังไม่ได้แต่งงานด้วย						A4

ที่	ข้อความ	5	4	3	2	1	สำหรับผู้วิจัย
5	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติของหนุ่มสาวสมัยใหม่						A5
6	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทำให้รู้สึกว่าคุณผิด						A6
7	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์						A7
8	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานช่วยให้ทั้งสองฝ่ายเข้าใจกันมากขึ้น						A8
9	เป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับชายจนกว่าจะได้แต่งงานกันก่อน						A9
10	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานกับผู้ที่เราต้องการแต่งงานด้วย ทำให้มีสิ่งยึดเหนี่ยวได้สมหวังกับคนที่ต้องการ ทำให้ได้แต่งงานกัน						A10
11	ผู้ชายสมัยนี้ถือว่าความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่เป็นเรื่องสำคัญ						A11
12	ชายหญิงที่เริ่มชอบพอกันหรือเป็นคู่รักกันน่าจะมีความสัมพันธ์กันได้						A12
13	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไม่น่าทำให้เสียการเรียนเพราะมีความรับผิดชอบอยู่แล้ว						A13
14	การที่ผู้หญิงยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับชายโดยยังไม่ได้แต่งงานกันก่อนถือว่าเป็นการแสวงหาความสุขทางเพศร่วมกันไม่ใช่การเสียเปรียบ						A14
15	คู่หมั้นที่มีโครงการจะแต่งงานกันในอนาคต หากมีความสัมพันธ์กันถึงขั้น ได้เสียก็ถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา						A15
16	ชายหญิงที่เป็นคู่รักกันแม้ว่าจะไม่มีโอกาสได้แต่งงานกันเลยก็น่าจะมีเพศสัมพันธ์กันได้						A16
17	การมีเพศสัมพันธ์ของชาย หญิงเพื่อเป็นการยืนยันความรักที่มีต่อกัน						A17
18	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการเตรียมตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศก่อนการแต่งงาน						A18

ที่	ข้อความ	5	4	3	2	1	สำหรับผู้วิจัย
19	ตามคำสุกฤษฎีที่ว่า “ไม่ควรชิงสุกก่อนห่ม” ยังคงใช้ได้ดีในสังคม						A19
20	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานส่งผลกระทบต่อสังคม ครอบครัว และการศึกษา						A20

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ท่านยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักของท่านอยู่ในระดับใด

คำชี้แจง : ให้ท่านกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน (นักศึกษาตอบได้เพียงข้อเดียว)

- ☐ 1. ไม่มีการถูกเนื้อต้องตัวA1
- ☐ 2. มีการจูบเบา ๆ ตอนลากลับA2
- ☐ 3. มีการโอบกอด และการจูบเล็กน้อยแต่บ่อยครั้งA3
- ☐ 4. มีการโอบกอดและการจูบที่ลึกซึ้งขึ้นA4
- ☐ 5. มีการเส้าโลมเล็กน้อย (ในส่วนบนของร่างกาย)A5
- ☐ 6. มีการเส้าโลมรุนแรง (ในส่วนล่างของร่างกาย)A6
- ☐ 7. มีการสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกันA7
- ☐ 8. มีการร่วมเพศA8

ส่วนที่ 7 ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

ปัญหา

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบคำถาม

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท	ค่าความเชื่อมั่น = .72
2. การได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว	ค่าความเชื่อมั่น = .80
3. การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่าง ๆ	ค่าความเชื่อมั่น = .76
4. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน	ค่าความเชื่อมั่น = .80
5. ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	ค่าความเชื่อมั่น = .78

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๕๙/ว ๑๖๑๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรียพร สุทธรวิภูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวนุริย๊ะ แม่นแลแมง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ นักศึกษาตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากับวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน กรณีศึกษา : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ
การเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.สุชาติรัตน์ ธีระวร	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ดร.กรรณิกา เรืองเดช	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
๓. อาจารย์ไพบุลย์ ขาวสวนศรีเจริญ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สมทบ

มหาวิทยาลัยฯ เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในสาขาศึกษาดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ในการตรวจสอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๗๓ - ๒๒๗๑๖๒
โทรสาร ๐๗๓ - ๒๒๗๑๓๑

ที่ ศธ ๐๕๕๔/ว ๒๖๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวนุริย๊ะ แมงแลแมง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ นักศึกษาตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากับวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน กรณีศึกษา : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.สุตารัตน์ อีระวร	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ดร.กรรณิกา เรืองเดช	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
๓. อาจารย์ไพบุลย์ ชาวสวนศรีเจริญ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สมทบ

มหาวิทยาลัยฯ ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้อาจารย์สุรรัตน์ รงเรือง บุคลากรในหน่วยงานของท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาดังกล่าว ตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๗๓ - ๒๒๗๑๖๒

โทรสาร ๐๗๓ - ๒๒๗๑๓๑

ที่ ศธ ๐๕๕๙/ว

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

ณ มิถุนายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๑๒ ยะลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวนุริย๊ะ แมลงแมง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ นักศึกษาตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากับวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน” กรณีศึกษา : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ
การเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.สุดำรัตน์ ชีระวร	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ดร.กรรณิกา เรืองเดช	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
๓. อาจารย์ไพบุลย์ ขาวสวนศรีเจริญ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สมทบ

มหาวิทยาลัยฯ ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้นางสาวดวงใจ แซ่โหล บุคลากรในหน่วยงานของท่าน
ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาดังกล่าว ตรวจสอบแบบสอบถามของนักศึกษาดังกล่าวข้างต้น
ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๗๓ - ๒๒๗๑๖๒

โทรสาร ๐๗๓ - ๒๒๗๑๓๑

ที่ ศธ ๐๕๕๙/ว ๓๖๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

๖๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน ชุด

ด้วยนางสาวนุรีย์ยะ แมลงแมง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ นักศึกษาตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากับวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน กรณีศึกษา : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.สุตารัตน์ จีระวร	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ดร.กรรณิกา เรืองเดช	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
๓. อาจารย์ไพบุลย์ ขาวสวนศรีเจริญ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สมทบ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาได้ขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานของท่านได้โปรดกรอกข้อมูลในแบบสอบถามเพื่อทดลองเครื่องมือในการวิจัย ดังรายละเอียดที่ส่งมาด้วยแล้วนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๗๓ - ๒๒๗๑๖๒
โทรสาร ๐๗๓ - ๒๒๗๑๓๑

ที่ ศธ ๐๕๕๙/ว ๔๗/๗/๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตขอเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน คณบดี คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร

ด้วยนางสาวนุรริยะ แม่แลแมง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ นักศึกษาตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลากับวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน กรณีศึกษา : นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ
การเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา" โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.สุภารัตน์ อีระวร	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. ดร.กรรณิกา เรืองเดช	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
๓. อาจารย์ไพบุลย์ ขาวสวนศรีเจริญ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สมทบ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจะต้องเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ ๒ - ชั้นปีที่ ๔ เพื่อให้ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลแบบ
สัมภาษณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขออนุญาตขอเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ให้นักศึกษาผู้เก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์จาก
นักศึกษาในหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกรสร ศรีไตรรัตน์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๗๓ - ๒๒๗๑๖๒
โทรสาร ๐๗๓ - ๒๒๗๑๓๑

ภาคผนวก จ

รายชื่อหน่วยงานที่ให้ทดลองเครื่องมือ

สถาบันอุดมศึกษาที่ให้ทดลองเครื่องมือ

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก จ

รายชื่อหน่วยงานที่ทำการวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาที่ทำการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้ทรงคุณวุฒิ	ตำแหน่ง/สังกัด
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริย์พร สุทธีวีร์กุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8 สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. นางสาวสุริรัตน์ รุ่งเรือง	อาจารย์ สาขาวิชาสุศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
3. นางสาวดวงใจ แซ่ไหหล	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ศูนย์อนามัยที่ 12 ยะลา

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ-นามสกุล นูร์รีเยะ แมลเลเมง
 วัน เดือน ปี เกิด 16 มิถุนายน 2527
 ที่อยู่ปัจจุบัน 16/1 หมู่ที่ 4 ตำบลเนินงาม อำเภอราชมัง
 จังหวัดยะลา 95140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2539 จบชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนบ้านปือคอง อำเภอราชมัง จังหวัดยะลา
 พ.ศ. 2542 จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนมะอาหัดอิสลามียะห์
 อำเภอราชมัง จังหวัดยะลา
 พ.ศ. 2545 จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนธรรมวิทยามูลนิธิ
 อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
 พ.ศ. 2547 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาสาขาวิชาสุศึกษา
 จากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
 พ.ศ. 2549 จบศึกษาศาสตร์บัณฑิต (สุศึกษา – โทส่วสดีศึกษา)
 จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ประสบการณ์การทำงานในอดีต

พ.ศ. 2550 อาจารย์พนักงานสัญญาจ้างสาขาวิชาสุศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน อาจารย์พนักงานสัญญาจ้าง

สถานที่ทำงานปัจจุบัน สาขาวิชาสุศึกษา คณะวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการเกษตร
 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา Yala Rajabhat University's Students and Perception of Premarital Sexes

นุรริยะ แมแลแมง¹, สุดารัตน์ ธีระวร ปร.ด.², กรรณิกา เรืองเดช Dr.P.H²

และไพบูลย์ ชาวสวนศรีเจริญ กศ.ม., วท.ม., รป.ม.²

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
ในโครงการรับวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
เข้าสมทบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

²อาจารย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา

¹Nurriyah Maelaemaeng¹, Sudarat Teeraworn Ph.D.², Kannika Ruangdej Dr.P.H²
and Paiboon Chaosuansreecharoen M.Ed., M.S., M.P.A.²

¹M.Sc. Candidate in Public Health, Sirindhorn College of Public health, Institute
Affiliated with Yala Rajabhat University

²Instructor, Sirindhorn College of Public Health, Yala

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ปีการศึกษา 2554 จำนวน 323 คน การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของเครซี และมอแกน และการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา ทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานด้วยการทดสอบไคสแควร์ และการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี

ผลการวิจัยพบว่า

1. การทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาด้วยการทดสอบไคสแควร์ พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับระดับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ สาขาวิชาที่กำลังศึกษา พฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเพื่อนสนิท การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากครอบครัว การรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามก และความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

2. การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกแบบไบนารี พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาสัตตมิเดียมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานน้อยกว่านักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ .15 เท่า (95% Confidence; 95% CI = .04 - .55) นักศึกษาที่ไม่ได้พักอยู่กับครอบครัวมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่กับครอบครัว 2.01 เท่า (95% CI = 1.05 - 3.48) นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ย่ำร้าง /แยกกันอยู่/เสียชีวิต มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน .20 เท่า (95% CI = .08 - .53) นักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงสูงมีการยอมรับการมี

เพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ 4.78 เท่า (95% CI = 1.20 - 19.10) นักศึกษาที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกสูงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีการรับรู้เรื่องเพศจากสื่อลามกต่ำ 1.87 เท่า เท่า (95% CI = 1.004 - 3.48) และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำ 2.61 เท่า (95% CI = 1.45 - 4.69)

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ล้วนมีอิทธิพลต่อการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น ดังนั้นสถาบันทางสังคมที่สำคัญ คือ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันด้านสุขภาพมีความจำเป็นต้องร่วมมือกันป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นด้วยการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง เพราะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรจะนำมาซึ่งปัญหาสังคมและปัญหาสุขภาพตามมาอีกมากมาย

Abstract

This analytical cross sectional studies aimed to search and analyze factors associated with the acceptance of premarital sex among students. The sample of this study consisted of 323 regular undergraduate students of Yala Rajabhat University in academic year 2011. Krejcie and Morgan formula was used in determining sample size and the systematic random sampling technique was used in selecting sample. Descriptive statistics were used in this study. Association between acceptance of premarital sex and the explanatory variables were assessed in bivariate analysis using Chi-square tests. The associations were further explored using binary logistic regression. The result of this study found that:

1. Based on Chi-square tests, study field, peers' risky behavior, sex education from family, pornography's effects, and sex education knowledge were statistically associated with acceptance of premarital sex ($p < .05$).

2. The associations were explored using binary logistic regression presented with adjusted odds ratio and 95% confidence interval (95% CI). The results revealed that students studying in the Multimedia field were 0.15 times less likely to accept premarital sex compared to those studying in Information Technology field (95% CI = .04 - .55). Students not living with their families were 2.01 times more likely to accept premarital sex compared to those living with their family (95%CI = 1.05 - 3.48) while students with parents' divorce/separation/death were .20 times less likely to accept premarital sex compared to those who their parents staying together (95% CI = .08 - .53). Students who had peers with high risky behavior were 4.78 times more likely to accept premarital sex compared to those who had peers with low risky behavior. Moreover, students who had high accessed to pornography were 1.87 times more likely to accept premarital sex compared to those who had low accessed to pornography (95% CI = 1.004 - 3.48). Furthermore, students who had high attitudes toward premarital sex were 2.61 times more likely to accept premarital sex compared to those who had low attitudes toward premarital sex (95% CI = 1.45 - 4.69).

The results revealed that socio-cultural and environmental factors had influence on the acceptance of premarital sex. Thus, main social institutes including family, educational, and health institute should cooperate to prevent having premarital sex via sex education interventions. Because teenager having sex at a young age leads to several social and health problems.

Keyword: Perception of Premarital Sex, Yala Rajabhat University's Students

เลขที่ ๘/๒๕๕๕

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕
เรื่อง “การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเข้าสู่อาเซียน”
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

มอบเกียรติบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นุรริษะ แมลงแมง

ผู้นำเสนอบทความวิจัยทางการศึกษา

เรื่อง การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ณ โรงแรมดักสิลา อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ขอให้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการศึกษาสืบไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประวิต เอราวรรณ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

EDU-MSU

Faculty of Education Mahasarakham University